לפעמים אתה נמדד לפי טעמך בשוקולד... כ"ב בטבח, תשמ"ז 23.1.1987 אוד יערי, כך הוא יכר במשטרה. ירסום ראשון שוקולד חלב ממולא קרם שמנת. שוקולד חלב ממולא קרם מוקה. לפריקבורלי הילם) ליעותודי, בירות יהודי רוז מרי. אצולת השוקולד השוויצרי. 34

ן סטריאופונית

בעלת רמקולים 40 ואם

∖המעולים של דזו

1 3 SH

ומערכות מטריאו

עכשיו בתנאי רכישה /

עד 12 תשלומים הודשיים

"ורזה" (באמצעות "ויזה")

-"ישראכרט")

האספקה מיידית.

כל שלייה אחרח מחווירה לעומיתה

* מדקע שטוח * 8 דרגות חדות.

BUILT IN טלטקטט * בגודל עד 28 אינטש.

★ 99 ערוצים ממוושבים.

מוצעת לך עם מיטב החידושים האזורונים

ליד כל טלויזיה אוזרת ולא תוכל להתעלם מההכדלים. שים לב לצבעים החדים והטבעיים. לתמונה , הברודה והיציבה /ולמליטה הסטריאופוניו

220,000 קלטות ■ 90 ספריות ■ אלפי סרטים ■ 300 סרטים חדשים בשנה

20-771438 ביותי 16, טל. 02-224633 בסת-גן: רוז'תע"ש 3, טל. 16-7516055 באר-שבע: רוז' החלוץ 114, טל. 77947-750 ■ חיפה: רוז' השקדים 8, ק. ביאליק, טל. 16-701438 מלך ניודני 16, טל. 224633 ביותי 174 מלך ניודני 16, טל. 1797-750 ■ רוז' הע"ש 3, ק. ביאליק, טל. 1797-750 ₪ החלוץ 114 מלך ניודני 16, טל. 1797-750 ₪ רוז' השקדים 8, ק. ביאליק, טל. 1797-750 ₪ החלוץ 114 מלך ניודני 16, טל. 1797-750 ₪ השקדים 8, ק. ביאליק, טל. 1797-750 ₪ החלוץ 114 מלך ניודני 16, טל. 1797-750 ₪ השקדים 8, ק. ביאליק, טל. 1797-750 ₪ החלוץ 114 מלך ניודני 16, טל. 1797-750 ₪ השקדים 8, ק. ביאליק, טל. 1797-750 ₪ החלוץ 114 מלך ניודני 16, טל. 1797-750 ₪ השקדים 8, ק. ביאליק, טל. 1797-750 ₪ החלוץ 114 מלך ניודני 16, טל. 1797-750 ₪ השקדים 18, ק. ביאליק, טל. 1797-750 ₪ החלוץ 114 מלך ניודני 16, טל. 1797-750 ₪ השקדים 18, ק. ביאליק, טל. 1797-750 ₪ החלוץ 114 מלך ניודני 16, טל. 1797-750 ₪ המלך ניודני 1797-750 ₪ המלך 1797-750 ₪ המלך

היחיד Liberty כמבצע מדהים – 666 ש"ח

Liberty היחיד שנותן ספר בישול בעברית מותאם לעקרת הבית הישראלית

Liberty היחיד שנותן לך קורס בישול במרכוי ההדרכה של תנובה – אסם.

להשיג באולמות התצוגה של סאניו. שקם, המשביר לצרכן, כל-כו שלום

רושלים, הלל 1. 245183 -20. ת"א, פרישמן 50, 3418374 -30. חיפה, הוביאים 1, 668462. באר־שבע, רמב"ם 21, 37671-3767.

הא"נשט"ן של יפּו

BIDEDio

ב"ב בטבת, תשמ"ז 23.1.1987

ו פון כל הזכויות שמורות ל∝מעריב" €

קונאים יקנים,

- ק מחי מעט חיו בסוד הענין שגבריאל שטרסמן כותב ספר על פרשת רצח מלה מלבסקי. כחיבתו החלה באפריל 1986, חודשיים לפני שופתח משפטן של חווה יערי ואביבה גרנות. שיכן, זה לא רק סיפור המשפט אלא הרבה מעבר לכך. הספר יצא לאור בימים הקרובים במצאת "כנרת". פרק מתוכו, הפותח את מוסף השבוע, מהווה דוגמא ליריעתו הרחבה. מתנוסמות כאן לראשונה ההנדעות שמסר אהוד יערי במשטרה, למעט הפרטים האינטימיים השנים לחיי הזוג אשר פרסומם נאסר בצו השופטים. ההודעות לא הוגשו לבית־המשפט, כי לא נוקפו לתן כדי להוכיח את אשמת הרצח. אולם היה לתן תפקיד חשוב במהלך החקירה. למעשה, אומר שטרסמן, הן נתנו בידי החוקרים יותר מקצה של חוט.

עורך: צכי לכיא

עריכח: דניאלה בוקשטין עיצוב ועדיכה גרפית: יורם נאמן

> גרפיקה: נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן

אצל שטרסמן, חיום חלשכה המשפטית והאומבודסמן של "מעריב", המשפט והעתונות כוונים זה כזה עד שלעתים קשה להבחין מה קודם למה. את לימודי המשפטים בירושלים משן לפני שנים תוך כדי עבודה עתונאית בעתון שכללה את סיקוד בתי המשפט. בין השאר כיסה את משפט אייכמן. הרעיון לכתוב ספר על פרשת רצח מלבסקי הדליק אותו במקור מן תחיבט התיקשורתי, כשנוכת איך פרטי־פרטים ממהלך החקירה דולפים לעיתונות, במימרים ונעוצמה שבאמריקה, למשל, היו מעמידים בספק את קיום המשפט. הוא החל בכתיבה למות שההיבט הזה לא הדליק את המו"לים. דעתם השתנתה אחר־כך, כשהחל המשפט. זה הצן לחיות תצגת השנה, ובסופו של דבר הגרעין המקורי – הפרשה והתיקשורת – הצטמצם נספר לפרק, אם כי רחב למדי ורב־לקתים.

שטרסמן לא החמיץ כמעט אף ישיבה, וכמי שלא מחוייב בסיקור יומיומי מלחיץ נפטרת מונכלת ומנכילה, יכול היה להתבונן על הפרשה לאורך, לרוחב ולעומק. כך, למשל, וונוו שנמות לא מבוטלת של ראיות (בעיקר הודעות ותמלילי הקלטות של ציתותים לשיחות עלפון, שנאספו במחלך התקירה המסועפת שניהלה המשטרה) לא מגיעה לידיעת הציבור, מחוסו מקום או זמן באמצעי התיקשורת, ומסיבה טכנית בלבד נשארת לעיונם של הצדרים והשומטים. תוא ביקש וקיבל לעיונו את המוצנים הללו – רבבות מלים – וקריאתם היתה מחקת לא פחות מהדרמה הבלשית שהתתוללה באולם בית־המשפט.

מנאן, שנם בסיפור חמשפט יש פרטים רבים המתפרסמים לראשונה, וכזח יהיה הפרק הנא פתוך חספר שיראה אור בשבוע הבא. אלא שהמחבר, מתוך האזנה מקצועית להוכן חקירתו של תווה יעדי במשטרה שהוצג בבית־המשפט, גם הבחין שהיא מסתייעת בחומר שלא הוצג כתיק – ההודעות שניגבו מבעלה, אהוד יערי. עלה בידי שטרסמן להשיג גם את המיסמנים המעניינים האלה עבור ספרו, שגם מתפרסמים כאן השבוע. יש להם משמעות ותה מהאת יערי נגד אופי הפירטומים בעיתונות מתוך חדרי החדרים של חקירת אשתו.

"בעיני", אומר שטדסמן, "העתונות אכן חטאה מבחינת עצם הפירסום, אך לא חטאה מנחיות העובדות. זה היה אחד המקדים הקיצוניים שהעתונות יצרה אווירה נגד חשודים או ואקמים, וחיתה מכשיר בידי נורמים אינטרסנטים בחיק המעוניינים בתוצאות המשפט". זה הלקח המקצועי. אישית הוא, כמו רבים, עדיין מזועזע מעצם העובדה שפרשת הרצח היא סיסנטום נוסף של מפולת הבורטה ותאוות הכסף – המחלח של המדינה.

> משנה כרמית גיא. כתבה בעמודים -25-24. צולום: יוטי זמיר, טקום 80.

אהוד יערי, כך הוא דיבר במשטרה מאת גבריאל שטרסמן

10 קיסר־משנה מאת יעל פז־מלמד

הספר מבוורלי־הילס מאת אירית רותם

> 19 צהוב בעיניים מאת יהונתן גפן

24 כרמית גיא, והרי החדשות מאת תלמה אדמון

28 שטח פרטי עם משה דור מאת נורית ברצקי

> 30 אודי חמודי מאת עמי כברי

"טיול "סופשבוע 33 מאת נילי פרידלנדר

34 דור המעברה מאת מיכל קפרא

38 קו פאריס"מוסקבה מאת יהודית חנוך

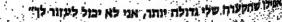
מאת מאיר עוזיאל 42 חיים ואוהבים

41 שיפודים

מאת תמר אבידר 43 פנטהאוז מאת יגאל לב

מעריב" לפני 35 שנה " 44 בעריכת גבריאל שטרסמן

ברסום ראשון של קטעים מההודעות שמסר אהוד יערי במשטרה במהלך חקירת רצח מלה מלבטקי בחוך תל־ברוך, לפוי כשנחים, ולא הוגשו במשפטן של חווה יערי ואביבה גרנות. כמה מן הדברים שאמר לחוקריו, נתנו בידיהם יותר מקצה של חוט לפיענוח התעלומה. כל אימח שרב־פקד מישל חדו ציטט מהודעותיו של אהוד באזני אשתו, כך היא הלכה וחשפה יותר ויותר פרטים על הפרשה, גם אם התמידה בשקריה. זהו פרק מספרו של נבריאל שטרסמן המערוך", על פרשת רצח מלבסקי, אשר עומד להתפרסם בימים אלה בהוצאת כורתי בספר וחשבים לראשונה מסמכים והקלטות שלא פורטמו ברבים

מאת גבריאל שטרטמן

ופל הובויות שמנרות

Binenic 6

לחוצאת "כנרת" ולמחבר)

מיום ליום נתגלה לציכור כי כמות הראיות וטיבן עולה על כל המשוער. איש לא התפלא שימים ספורים כלכר לאחר המעצר אביבה אוה יערי ואחריה הסכימה גם אביבה 💻 גרנות לצאת לשחזור כחוף תליברוך. השחזור היה לכל הרצות נקורת מפנה בחקירה. לפתע לא היה עור שום הגירסות התחלפו זו כזו. כרגע כו תארה יערי

כליל השתוור את שאירע על שפת־הים – גם אם העלימה את חלקה שלה כרצח וניסתה להטיל הכל על אביבה גרנות – נותרו לחוקרים רק פרטים שוליים". לא שפרטים אלה לא היו חשובים. כלל וכלל לא. מכחינה משפטית הם אפילו היו חשוכים מאר. אכל מכחינת סיפור המעשה, התמונה היתה פחות או יותר ברורה. העוכרה היחירה למעשה, שנותרה שגויה עתיר להשלים רק פסקדינו של בית המשפט. כל היחר חיה סגור" וטעון רק הנשה נכונה

כינתיים לא נותר לעתונאים אלא לדווח ככל שאפשר יותר מחוך כתלי בית המשפט. כל דיון

לכית־המשפט.

משטיפלו כשאלות המשפטיות של הפרשה. מתי הרליק אהוד יערי סיגריה, מי מחבריו כאו ללותו לאולם, הנשיקות שנישקה ציפי קכלי, את אחותה חוה יערי, היו נושאי הכותרת. כמשך ימים אחדים עור הוסיפו להתפרסם בעתונים ידיעות לא חר־משמעיות כרכר חלקה של אביבה גרנות כפרשה. לאחר שסיפרה בהודעתה במשטרה, כי ישבה במושב האחורי של מכונית ה.סוכארו" שבה נהגה חוה יערי כאשר מלה מלבסקי יושכת לירה כמושב חימני הקדמי, היו עוד שסברו, כי אולי תשמש אביבה גרנות ערת המדינה נגר יערי. אולם גם ידיעה זו, כרכות אחרות, עתידה

להתברות עם הגשת כתב האישום לבית-המשפט

המחוזי בתל־אביב. אך אל נשכח, כי היריעות שראו אור כאמצעי התקשורת בפרשה זו היו מודלפות מראשיתן וער סופן. כמחלוקת בין השתיים היתה, מי מהן היכתה, אם רק לאחר יותר משבועיים מאז געצרת חוה יערי על אם היכתה, במערוך - או בכלי אחר – על ראשה של מלה הדרך כין חליאביב לירושלים, לאחר מעקב ממושך, מלבסקי האומללה. וליתר דיוק: כאלה נסיבות מתח - סרסמה המשטרה תורעה רשמית ראשונה, בה נאמר כי הבללית היתה ברורה. הפרטים היו חסרים. את אלה שסתר חלק מן הידיעות בעתונים, כי בהמשטרה אינה מחפשת אדם שלישי המעורב בפרשה, פרטים רבים שפורטמו ער כה על ידי גורמים מעובייגים, לא משטרתיים ולא מוסמכים - אינם מרוייקים".

בכל הפרשה הזו היו הידיעות ששמו של אתור יערי נזכר כהן מעורפלות כלשהו. ולא כלי סיבה מצד בהארכת פקודת המעצר נהפך ל חגיגה תקשורתית". אחד אי אפשר היה להתעלם ממנו. גם אם לא היה לו סרטי הדיון לא היו כל כך חשובים, עורכי החרשות כל חלק במעשה הזוועה על חוף תליברוך ובתבנונו,

טיפלו כתאור כגריה ותסרוקתה של חוה יערי יותר השלה ומתו צל על המשתתפים ב-הצנה" הדרמטית הו לכל אורבה, פיום שנתגלתה לציכור. הסניגורים חש ממש את נשימתו בערפם. לא זו בלכר שהדריך אחם והירכה להפגש אתם. לא זו כלכר ששמר על לפי מומד עם וזה אשתו כבית המשפט. אלא שעצם ישינתו באולם בית המשפט, ליד החלון המערבי,

לשורה השניה - אלא אם תמסו את המקום לפני בואו א ישב כצדה הימני של שורת הספסלים הזו – היה המשור בשיתו שהכל חשו בו. לעולים העביר פתקים לשנה שלו ורדור מקריו, סניגוריה של אשתו. לעתים א שא קייאת כוניים בחום לבו. לא היה מה לפנא מן הנורעים באנשי התסשורת כישראל, שטו לו מניטין בינלאומיים כמומחה לעולם הערני ותקלע כלא חצון למךגדיה רוויית הרם והרמעות שומה - רצח מלה מלבסקי.

השפקה באשת רצה לא היתה חד משמעית. אנשים ברצת, אבל במעשה כלשהו – לאחר שהבחין כן מתפלל שתפותה של אשתי תוכה במהירות". מולים את פישי החקובה סבורים, כי בשלב מסויים ופי אהר שלשתו אינו כריום כשורת בקשרים בין אהור לחות ובאחת השיתות שאל אותה איד יש לר של לבין מלה מלבטקי, אולם הכל ידעו שמבחינה כליכך הרפה כסףיו עשית משהו דעו" וחות השיבה: יוה לא יורע". משתת משה דעו" וחות השיבה הכל ידעו שמבחינה כליכך הרפה כסףיו עשית משהו דעו" וחות השיבה: יוה לא יורע". משפח לא היתה על אהור שום חובה לומר מלה לא עניין שלך" של מלו לסשמרו, גם אם חשר ברבר מה נוסף על נוכור, כי האשר הובאה, חוה לכאשונה

עמדתו של אהוד יערי כלפי מעצר אשתו חווה והאשונתה ברצח, לא היתה חדימשמעית. אנשים היודעים את פרטי החקירה סבורים. כי בשלב ונסויים חשד אהוד שונשהו אינו בדיוק כשורה בקשרים בין אשתו לבין מלה

המשטרה צותתה לשיחות בין אהוד לחווה ובאחת השיחות שאל אותה: "איך יש לך כליכך הרבה כסף? עשית משהו רע?" וחנוה השיבה: "זה לא עניין שלך".

אביבה החלה להשתלט. על נשמתה של חווה, וליונדה אותה שמירמה וכחש כלפי הבעל זו דרך חיים אקורשת. זה היה רקע האסון הגדול שירד על משפחתי מאז ועד היוס".

כך, אין אפשרות לחייב בעל להעיר נגר אשתו, כל לבית-המשפט בתל-אביב כדי להאריך את מעצרה, לא מנעה בעד אהוד לנסות ולייצג אותה, למרות שעו"ד עור אין מרובר במעשי אלימות ביניהם. איש לא חשד שאוזור עצמו מעורב בפרשה, אך ב־10 בינואר 1986, אורי בריעוז הופיע בשמה בעת הריון המשפטי. ולאחר שסגן נשיא בית־משפט השלום בתל־אכיכ, השופט יום לאחר שאשתו חוה נעצרה במכוניתם בררכה חיים אילת, אמר לו, בתשוכה לשאלתו, כי אינו רשאי לירושלים, גבה ממנו פקר חדר ערות ואף קרא קטעים לייצג את אשתו משום שעורך דין מייצג אותה, דודיע ממנה באזניה בהמשך חקירתה כיום ראשון שלאחר ַלכית-המשפט כי "אנו מסכימים, להארכת: המעצר" מכן. עם זאת הוחלט שאין להומינו למסירת ערות ואיש לא מיתה בעדו. כאותו מעמד פנה יערי בבית־המשפט. לאחר שנתפרסמו בעתונים יריעות לעתונאים ואמר, כי דאג להפסקת הריון על־ירי לפיהן "הפליל" אהוד את אשתו בעדותו במשטרה, הסכמתו להארכת המעצר, משום שנאני מקצוען ואני ובעיקר לאחר שחוה יערי השמיעה טענות נגדו יורע כי כל מה שייאמר כאן – יתפרסם מחר בעתונים" בבית־המשפט, אמר .מקור בכיר" לאלו הגון מ.מעריב", כי האדור יערי לא הפליל את אשתו חוה הימים הראשונים לא הירבה אהוד לחשוף את עצמו בשום שלב של החקירה. אנו מאמינים כי הוא לא ידע הימים הראשונים לא הירבה אהוד לחשוף את עצמו דבר על מעורבותה של אשתו במותה של התיירת". . לתקשורת, גם לא נמנע כליל מלהגיב על שאלות שנשאל, ל ידיעות אחרונות" ול הארץ" אמר ב־15 המקור הוסיף, כי אהוד יערי ההופתע לחלוטין ממעצר משרתו של אחור יערי כלפי מעצר אשתו חוה אשתו", נראה כי אהור החל לחשור באשתו – אולי לא בינואר: אינני מוכן לומר דבר מלבד משפט אתר: אני לרשותה עומר כסף רב, המשטרה צותתה לשיתות בין בתרשות" נאמר, כי לחבריו אמר 'אני המום אני לא יוחע למה עצרו אותה לא ידעתי כלום וער עכשיו אני.

און מתפלל

בינואר, כאשר השופט חיים אילת דחה את. (המשך בעמוד חבא)

(המשך מהעמוד הקודם) בקשתה של תוה לעיון חוזר כצו המעצר גגרה, אמרה החשורה בבית-המשפט: "אני לא רצחתי את מלה מלכסקי. כאתי ושיתפתי פעולה עם המשטרה. מכוניתי נכדקה ושוחררה. לפתע נעצרתי והתעורר כי החשר, כי יש תפיפה בין בקשתי לעכב יציאתו של בעלי מן הארץ ובין מעצרי..." - ובשלב זה היסו פרקליטיה של חוה את החשורה. דבריה של חוה יערי הסתמכו על העובדה, שמפי חוקרה, פקר מישל חדד, כבר ידעה שבעלה אהוד מסר אף הוא הודעה במשטרה ב־12 כינואר. היא לא ירעה בריוק מה יש באותה הודעה, אולם חרד קרא לה מהודעה זו קטעים נכורים כאשר ביקש להציג לה שאלות שונות. הודעה זו גבה פקד חדר מאהור יערי ביום ראשון, 12 בינואר, סמוך ל־11 לפני הצהרים, כמשטרת מרחב דן וגם אותה רשמה רמ"ל מלי שחורי, שכבר רשמה את הודעותיה הראשונות של חוה יערי ביום ששי, יומיים לפני כן. ב־17 בינואר עתיד אתוד יערי להקרא שוב למשטרה כדי להשיב על שאלות הבהרה. הפעם הנו החוקר הוא אשתי ירדה לתל אכיב לקראת השעה 16.00. אני לא

> שתי הודעות אלו של אהוד יערי לא הוגשו במוצג כבית־המשפט זהן מובאות להלן, כהשמטות,

לא הכרתי ואת מלה מלבסקיו, לא נפגשתי אתה לא זוכר איזה אירועים נוספים היו באותו יום". מעולם ואינני יודע מי יודע מי היא. ידעתי מאשתי תור יערי שיש לקוחה שלה עוד כשעכרה בכנק לאומי בת"א כמכצעת של עסקות בכורמה כניירות ערך אמריקאיים מטעם הבנק, שיש אשה וקנה שהיא בזהירות: .על מותה, לפי מיטב זכרוני, נודע לי קליינטית בבנק, שחוה מצאה חן בעיניה ושהיא מהעתון. היו דיכורים ביני לבין חוה בעניין". הוא מכבירה עליה מפני שהיא כאה לכלות אתה סתם מכהיר לחדר כי היחסים בינו לבין אשתו רעים מאר זה שעות בשעות הערב כבנס. אינגי בטוח שזו האשה כה שנים. לא היה איפוא פלא כרבר שעל מותה של מרובר. גרמה לי שכן, אם כי כמטושטש אני ווכר את מלכסקי נודע לו מן העתון ולא מפי אשתו. עם זאת, השם אינה מלכסקי. כשעברה לעבור בננק הפועלים כשראה את שמה של חוה בעתונים בהקשר הרכרים,

העבירה את החיק לירושלים כדי שחוה תמפל בו. היז אמרה שוה טיררה בשכילה מצר אחר, כי זה חיק קטן וההיא מנדנדת, מצד שני היא חשבה שוה נקודה לוכותה שקליינט מאמין כה והולך אחריה למקום העבורה החדש. זה כל הידוע לי על מלכסקי, האשה

- האם אתה עמדת מאחורי הרלפות למשמרה או את אהוד באותו כוסר נגעה לערכ שבו מצאה מלבסקי שליות אנשים כאיומים לסחיטת אשתך, כפי שחושרת את מותה. חוה נסעה לתליאביב כ-10 במארס 1985, אשתך חוה יערי, בגלל סבסוכים אישיים ביניכסי – מזכיר חרר ליערי את התאריך – כאיוה רכב היא שואל פקד חרד.

ואהור משיבו גאתה יורע מי שלח את הכחורה הנאת, שהודהתה כנאה, אל אשתי עם הסיפור הנה. זה בסכארו" באותה נסיעה לאבה בתל אביב. ועור מי זה המישהו שאתה מתכוון אליוז בשביל תכויתה. אני לא שלחתי שום אדם לאשתי שאלה חשובה שואל חור: בעניין הזה, לא היה עולה כדעתי לעשות דבר כזה, וכמוכן שלא הרלפתי מאומה כפי שירוע היטב לפקר שלך ארבעת הצמיגים: חיד, מאומה לפסטרה או לגורם אתר".

הראשונה של תוח לאחר גילוי הנופה. אשתר אמורה הרכב, אבל בומן החקירה הזו המובארי התוא כבר לא אחר, בסוף יבואר 1981 בורע לי שהיא, המנחלה הותה לתפנש עם המנוחה מלכסקי מלה האם ירוע לך | חיה ברשותם כי החליפוהו בחרשה יותר. מה שוכר היחידה של ענייני הכספים כבית, הסתבכה בחובות על המפנט הוה ואם כן ירוע לך, מה ידוע לך ומחי נודע לך – פמשיר מרך לשאול.

בבקווים כללעים הייתי או פוועוע בשלופיע שם הפלא שחונה רועד חוולפת נלגלים ולא בעשה אחת.

סנ"צ אריה שניא (מימין) ופקד מישל חדד. למטה – אהוד והווה

אשתי בעתונים. שאלתי את עצמי שאלות. כאותו יום

הייתי ככית כאשר יצאה. אגי הייתי כעבודה,

כטלוויזיה. אשתי דיברה אתי כשעה כלשהי בערב

מחל אכיב מבית אמה והודיעה לי שהיא נשארת לישון... חזרתי בערב הביתה אל הילרים והייתי בבית.

שאל אותה שאלות. תוה הורתה באזניו כי היתה אמורה להפגש עם מלבסקי וכי היה בדעתן ללכת לד"ר

פכטהולר. מאלפת העוברה, שבשלב זה תאר אותו

מטעם בית־המשפט, בסוף מסכת העדויות במשפט,

הגאשמת לעכרו ממקום מושבו הקבוע כמעט באולם:

אולי גם האמר כאיזו מחלה הייתי חולהי" הוא היה גרגז מאד ולאחר הישיבה היה מוכן להסביר את

התפרצותו: ר"ר פכטהולד צלצל אליו באותו בוקר ואמר לו כי הוא הולך להעיד ואמר לאהוד את בירסתו

על ה.מחלה" שאהור סכל ממנה בעת הביקור. אהור

הסביר כעת, שלא היו דברים מעולם וכי החששתי שר"ר פכטהולר הולך להגיד את זה על רוכן העדים"

ולכן התפרץ. כרם, הרופא הישיש לא אמר באיזו מחלה היה מדובר. על כל פנים אהור לא סיפר לחרד כאותה

ערות, שהוא היה בעכר אצל הרופא, ולו פעם אחת.

הוא רק סיפר, ש-מלבסקי פחדה ללכח לפכסהולד בעצמה, שכן הוא יהודי מוזר", לגירסתה של חוה.

מכיוון ששעם שוחחו על טבעונות בבנק, ידעה מלבסקי

הפנציר מאכער מנסה לעבוד עלי

אחת השאלות החשוכות ביותר ששאל פקר ודד

אף כעם לא ידעתי אם...

ברי לגבות מאני יותר כסר"

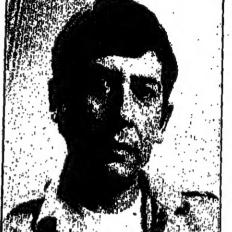
על הקשר בינה לבין אשתה

נסעהו ב-סוכארו" או ב-עולף"י

לימים, ביום בו העיד ד"ד פכטהולד כער הומח

אהוד יערי ⊾ופא טבעוני זקן וחם מוג".

מלכסקי מפי אשתרו – שאל תרד.

– אז מיז – ממשיך החוקר.

אעותי הסתבכה בחובות בלא... שהיה לי מושג ולמרתי שאינני יכול לטמוך עליה".

אני הצקתי לאשתי בשאלות מה העניין" הזמן היא הכחישה".

אינו מרפה:

כה גרוע שהיה צריך להחליף את ארבעתם: אני לא זוכר מה היה מצכ הצמיגים. אני כל הזמן רוצה לתת לעצמי הסכר 'מה מתרחש'. משנים אני יורע שאינני יכול להאמין כה, באשחי, או לא להאמין כה. זה הטריד אותי מאד ואני הטרדתי אותה. ההרגשה שלי היתה שהיא מסרה את הרכב בהשאלה למישהו, שהסחבך אתו. אבל לא ידעתי ומנסיוני ידעתי שאם היא עשתה דכר כזה, ואת אומרת מסרה את האוטו, חיא לא תגלה לי".

אהור לא היה כטוח כתאריך, אכל הוא זכר שהיא

אני לא מאמין שאשתי עשתה את זהי ב משינ - מתי נורע לך שהוחלפו ב-סובארו" הלבנה אחרי שתיקה קלה - אני לא יודע במי לחשור. אני לא מכיר את מערכת היחסים שהיו לאשתי, היא אהור שוב לא וכר כדיוק את התאריכים, את במשך שנים ניהלה את חייח ואת עסקיה בלא יהיעתיו וכור לך התאריך 10.1.85 וזה תאריך הקירתה הקבלים עד שיום בחיר במנירה בלא שיחשרר לי החשר הקל שבקלים עד שיום בחיר היה, שיום אחר גילה בעת נסיעה לתל אביב, כי ההנה. ובהמסרים בלא שהיח לי מושג מות, ומאו אני למרתי של מכוניתו רעד והוא נכנט לפנצר־מאכער ליד בניין שאינני יכול לסמוך עליוה ולכן הפרחתי להלוכין את ידוע לי משחור לאחור" – משים אחור – הטלוויויה, הכי לרוב שהיה והאיש אמר לו מה ענייני המשמחה והיחקתי אותח מהשבון הבנק שלי (20 אומשר בעמור 20)

גלגלים" והוא עשה את האיזון. - מתי נודע לך לראשונה על מותה של מלה – אני מבין מתשובתך – ממשיך חדר – שאתה עצמך לא החלפת את הצמיגימז השאלה הזו מכשילה בעליל, ואהוד משיב .לא", משיב אהוד**.**

ער היום אינני יודע", משיב הנחקר, האמח היא שאף פעם לא ידעתי אם הפנצ'ר־ננאכער מנסה לעבור עלי, שאני ידוע כתור אחר שלא מכין כרכב, כרי לגבות ממני יותר כסף, או שבאמת היתה החלפה של כל הגלגלים. זה שהחליפו גלגל אחר או שגיים היה לי ברור על־פי צבע הצמיג, שחור חרש".

חרר אינו מרפה מן הנושא: אני לא דורש ממך שתזכור תאריך מדוייק של החלפת הצמיגים, אבל האם זה היה אחרי המאורע של מציאת גופתה של מלה מלכסקי או לפני כוז את זאת אני מקווה שתזכור.

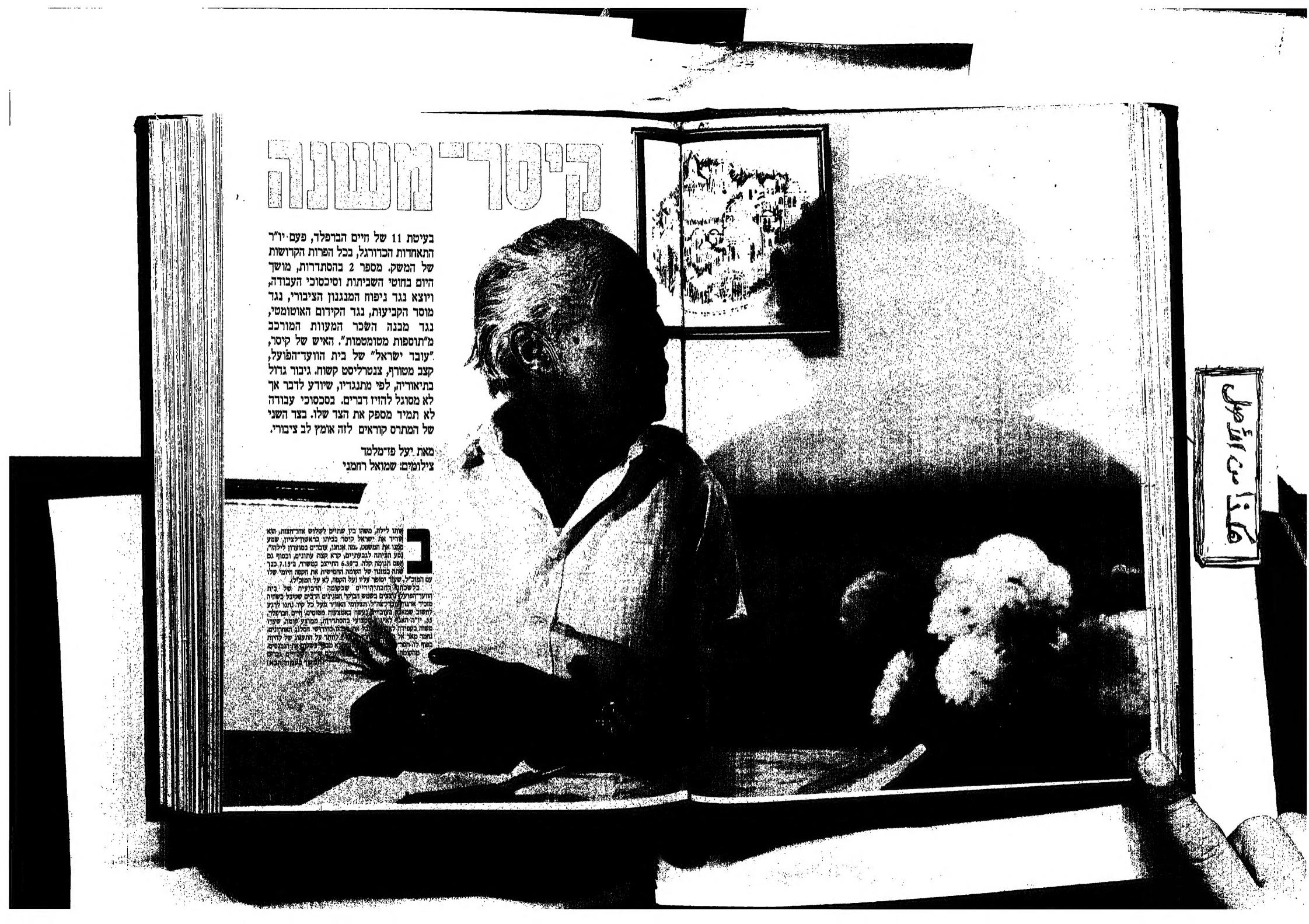
אכן, את זאת אהוך זוכרו שחרי המקרה", אך אינו יודע מתי כריוק, כי לא הוא החליף את הצמיגים. האם החלפת הצמיגים ברכבך עוררה אצלך" --חשרו ומה עשות בנרווז

משיב אהוד – "וחיא הכחישה שהצמיגים הוחלטו. כל ברם חרד יודע כי הצמיגים אכן הוחלפו ולכן

- למה החליפה כרכבך את ארבעת הצמינים על אף הכחשתהו האם מצב הצמיגים ב-מובארור שלך היה

האם אתה יכול להעלות על דעתך ולו בחשר.

(המשך מהעמוד הקודם)

חסונים, שעמדו ליד חדרו של הכרפלד ביום רביעי שעבר, זרקו משפטים כנוסת: אנחנו נראה להם שם באוצר, לא ניתן להם לגעת כעוכרים, שרק ינסו". כות הברפלד. דן שוורצברג, מחזיק תיק התחבורה בהסתררות, מערכן בחדר סמוך את היו"ר במה שכבר הושג במו"מ עם הנהלת "דן". לחיים אין הרכה סכלנות לשמוע את כל הפרטים. הוא לוחץ להגיע לשורה התחתונה, ממהר לסכסוך הכא. שחקני "הבימה" מאיימים לשבות. קצה נפשם כמשכורות הרעב. חיים אומר לטדי קאופמן, מזכיר מועצת פועלי תל־אביב: שביתה לא תעוור במקרה הזה. למי זה אכפת. צריך לגמור את הענין אחרת". מנסים למצוא פתרון. השפה שלהם, לארם מבחוץ, נשמעת כמו סינית.

עוד אלה מחפשים את שר החינוך ואת הממונה על השכר באוצר, מגיע אלי מיטל, היועץ המשפטי של האגף. כפיו בשורה: מחר תפרוץ שביתה ב"בזק". הוא מערכן את הברפלד, שנזכר פתאום בהסכם העבורה עם פועלי "אליאנס" המונח על שולחנו, ובשבריר שניה עושה תפנית לפרטי הסכסוך ההוא. .לא הבטחנו להם שקט תעשייתי. יש לנו עריין את האמצעים של איגור מקצועי", הוא מרכר בקוצר רוח, מבקש לקצר בהסברים. הברפלר לא זקוק להם, וגם אין זמן. אחרייהכל, עוד לא חתמו על עיסקת־החבילה. ירושלים קוראת להם. וקופת־חולים על סף האברון.

השליטה שלו בחומר מרהימה, והטיפול הוא בקצב של עשרה סכסוכים בשעה. יותר מאוחר יאמר הברפלד: .כל מבנה השכר אצלנו מעוות לחלוטין. הכל טלאי על טלאי. צריך להפסיק עם כל התוספות המסומטמות, לתת לארם שכר הולם בעבור עבורתו, ווהר. לא תוספת רכב, לא כל מיני פרמיות וכל מיני הטכות אתרות שהורסות את כל העסק. בכל העולם הם מטומטמים, ורק אנחנו – היחירים המחזיקים בשיטה הזו – צורקים? אנחנו כל הזמן מרמים את עצמנו. אני מאר מוטרד, מרגיש שהחברה הישראלית הולכת לאברון, הולכת לעזאזל. הבעיה היא שכל רמות השכר בארץ נמוכות מאר. גם משכורות הככירים, ואין מה לרכר על המשכורות הנמוכות. הנה ישבתי היום אצל שר־האוצר וחשבתי: מה יהיה הסוף, הרי ככה אי־אפשר להמשיך. אנחנו חוזרים על השגיאות שעשו לפני חורכן בית ראשון וכית שני. מוכרחים לתת פה לאנשים אפשרות להתפרנס בכבור?.

אל מי הוא כא כטענותז הרי הוא יושב כמקום ממנו אפשר להשפיע על מהלך הדכרים. ההסתרדות היא זו שנלחמת בשצף קצף לבל יפגעו בתוספות הכושה, ובפרמיות, ובהוצאות רכב ואש"ל, ומה לא. "אין לנו כרירה", הוא מצטדק, "לא נותנים שום דרך אחרת לעדכן את השכר. כשנכנסתי לתפקיד שמתי לי מטרה להרכיב מבנה שבר חדש. ועדת זוסמן, שעוכרת ככר יותר משנה, הבטיחה להגיש המלצות עד מרס השנה. אני מקווה שיהיה לנו כוח ליישם את זה. משכורת חייבת להיות משכורת. נקודה. כלי כל השטויות מסביב. אני גם נגד קידום אוטומטי כררגה. צריך לקכל דרגה כהתאם לתפקיד, לא בהתאם לוותק. וכל זמן שמישהו כאותו תפקיד – אין קירום בדרגה. אכל צריך לוכור שיישום של דבר כזה לוקח ארבע שנים לפתות. זו רעירת ארמה".

האיש הנחשב למספר 2 בהסתררות אינו עסקן הסתדרות במובן המקובל. הוא סולר מהנטארישיות, כהגדרתו, מתעב דמנוגיה זולה. שיחה עמו משאירה רושם משום ההתנסחית חסרת הפניות, וגם מחמת הנון־שאלנטיות שכה נאמרים דברים מפתיעים. למשל: .בשירות הציבורי יש יותר מרי אנשים. הוא לא יכול לסתוב על גבו כליכך הרבה אנשים, וגם אין הצדקה שיישבו שם רכים כליכך". ובהקשר אחר הוא גורס: "הקביעות הואת היא אבי כל חטאת! זה לא נכון שאי־אפשר לפטר עוכרים שאינם עושים את מלאכתם כהלכה, או שאינם נותנים שירות כמו שצריך. הכעיה היא שהמנהלים אצלנו לא רוצים

לקחת אחריות. כולם משחקים ראש קטן. לא רוצים לבוא לעימות עם העובר, או אומרים: אראפשר לפטר. אנחנו נאכק ככל הכוח נגד פיטורין לא צודקים. אבל לא ניתן ניכוי לעובר שלא מגיע לו". התרושה היא שהוא אינו אומר את הדברים כדי להרשים.

האמנטי" מתפרץ עסקן הסתדרות ותיק, שאוכל חמישה כמו הברפלד לארוחת בוקר. בחשבת פעם על הטכניקה של להיות פופולרי, רווקא באמירות כאילו־בלתי־פופולריות? על מי הוא מנסה לעכורי אם בואת הוא מאמין - למה הוא לא מויו רברים? את יורעת איוו עוצמה מקומלת בתפקיר שהוא מבצעי שנתיים הוא יושב על הכסא הוה, ובעצם עוד לא הויו שום דכר. זה הכי קל להיות תיאורטיקו, ולהציג תיזות יפות. אני מודיע לך שחיים הכרפלר הוא ארם שבורת מהחלטות. כמו כולם, לצערנו. הוא אינו מסוגל לעשות סדר אצלו באגף, או מה הוא מדבר על דברים אחרים: שנים צועקים שחייכת להיות רפורמה כאגף לאיגור מקצועי, שחייכים לאחר וערים, למנוע כפילויות, לרכו מאבקים. מה הוא עשה בעניין הוהז כלום. כל הכרעה הוא מעלה אל חמזכ"ל,

כדורגל עם חודורוב

לאחר שירות החובה המשיך בצה"ל כעובד אזרה. מדריך נהיגה. מהר מאד קיבל מינוי של מנהל הקורט, ועוד יותר מחד נחיות מפקד ענף הנהיגה באותו בסיס חדוכה.

הברםלד: "את יודעת כמה זמן וכותות צריך כשביל להויו ונו שצריך לשנות, עד שזה מגיע אליו".

כלתראסשרי. בשעה אחת הוא עוסק כרברים הממלאים כקלות יום ביום, כל יום. הוא מגיע למשרד בסביבות שש בבוקר, ובמקרה המונ מסיים את עבורתו בחצות. זה כיום רגיל.

בזמנים של דיונים על תוכנית כלכלית, או חתימה על הסכמי־שכר, הוא עובר 48 שעות ברצימות. פעם גם הגיע ל-12 שעות. מרתון מטורף, אפוף עשן סיגריות וקפה בכוסות מפלסטיק. הטלפון מטרטר ללא הרף, כל שיחה דנה בכותרות הראשיות של אותו יום. חיה, המזכירה הנאמנה, נכנסת חמישים פעם בשעה, מקרכת אליו פתק בהול המצריך טיפול מיירי. והכל, אכל הכל, קובע גורלות של עובדים. כמעט דיני נפשות.

למה, חיים הכרפלד, למה מוכרחים לעבוד כך? למי יש כוח להמשיך כקצב הרצחני הזה לאורך זמנז הרי בדוך זו מוכרוזים לא לשקול תמיד דברים כפי שצריך, ואפילו לעשות טעויות. ואי־אפשר גם לתת לאנשים את היחס המגיע להם. מכל עבר נשמעות טענות שהאיש גס־רוח, סגוב שאינו מוכן לחכנים לחדרו כל אחר. .הוא שכח מאיפה צמח, ומניין בא כוחר, מהרעמים מזכירים ארציים של האיגורים המקצועיים, שחלקם ישב בבנין הזה הרבה לפניו. הסמכות עלתה לו לראש. הוא מעליב אנשים בפומבי. קיטע את רבריהם כאמצע כנסות. מי היה מאמין שוה מה שיקרה לכוזור הנחמר הזהז"

חיים הברפלד מעביר יר כשערו, מקמט את המצח, מתלכט קצת, וכסוף אומר: •יש במקום הזה מסורת של בירבורים. כל הזמן מברברים כלי תוצאות. אם אני רוצה להגיע למשהו, אני הייכ לפעמים לקטוע אנשים, אחרת נשב יום שלם ונדון בעניין אתר. אז לפעמים, כשהאדם העשרים אומר את מה שכל חבריו אמרו לפניו, אני קוטע את דבריו, ואז אולי זה נראה כאילו אני קצרירוח. הסמכות לא עלתה לי לראש, אני ממלא את תפקידי בחיל ורעדה, בורק את עצמי בשבע עיניים, מורע לחומרת הרברים שאני מטפל כהם. ורווקא משום כך אני לא יכול לבזבז זמן.

למה מוכרחים דיון על דברים שאפשר לסגור בטלפוזו רק.

קמן, אל תערכו אותנו בכל דבר.

אין מה לעשות, אני יודע שיש לי הרבה יותר יריבים.

ומנקים, מאשר ירידים. זה אני. אין לי קליקות, אין לי חבורות של

תומנים מאחורי. אני לא פועל בשכיל שמישהו יכחר כי. ברגע

ספואל יהלים שאני לא מתאים לתפקיר – למחרת אני לא כאן".

יר האני לאינוד מקצועי וקרא להברפלד לבוא להיות לו לסגן.

אם זה הטעם של ישראל, שיהיה לו לבריאות", אמרו אז רבים

נהמדרות. אחרי-הכל, חיים הברפלד סגר באותו זמן 12 שנים

משכד אינון עוכרי צה"ל, אומנם מזכיר מעולה גם על דעת יריביו

אבל יש אומרים שקימר בחר בו דווקא בשל התכונות הללו.

ובחלר לא איכוב, לפחות לא את קיסר. במשך שנתיים ששימש

מענו, כפו גם עכשיו, הוא גילה כלפיו נאמנות ללא סייג, פלוס

תיצות שאין למעלה ממנה והמון אינסטיקטים בריאים בניהול

משאומתו. היה כו, כמו גם בקיסר, משכירוח רענן לאגף מנומנם,

שלא קלם את התמורות שעברו על המשק הישראלי, ולא השכיל

לראות את המנחיגות החדשה של הפועלים שצמחה ממש מתחת

אסור לסמוך עליו בעינים עצומות".

תצון, הוא הוריש להברפלד את כסאו כאגף לאיגוד מקצועי. היריד

המב ניותר שהיה להכרפלד כאותו זמן היה ניסיונו בארגון עוברי

נה"ל. הוא כא מלמטה, מהשטח, הכיר את כל המניפולציות של

וערם ושל מוכירים ארציים. והוא היה ונשאר האיש של קיסר.

וקימי, צריך לרעת, שולט ללא מצרים בכל הקומות של הבית

נוחוג אולווורוב. הכריומה שלו מתגלגלת בכל מסררון. מלה שלו

ז מלה מעט אנשים מולזלים כה. אחרי בילוי של יום כמקום ההוא,

הנישלד הוא היום האדם המקורב ביותר לקיסר, יחר עם גובר

ביוני 1984, תודשיים אחרי שהעביר את המגינים שלו לחרר

הו'ר, היה הברפלד בפעם הראשונה ה"בוס", במשא־ומתן על

תישת הסכם השכר בשירות הציבורי. האווירה היתה קשה. העסק

לא זו כפי שציפו. האינפלציה הגיעה ל-400 אחוז. לך דע אם

תוספת של 20 אחדו תספיק, או אולי צריך לדרוש 30 אם לא 40

אחו. נחצות הועיקו את קיסר. כשבכוקר נמצא המוצא, דיברו על

אבל התפונה לא חזרה על עצמה. הברפלד תפש תנופה אדירה

כאשה המים. היום אומרים שהגיע לרמה של מקצוען. תמיד הוא

שיינז עם קיסר. בקפה הכוקר המפורסם הם מגבשים את היער,

קנעים קווים אדומים. הלל דוראי, הממונה־הפורש על השכר

נאוצר, אומר שהברפלר יודע היסב כיצד להגיע ליער. "למרתי

העריך אותו. יש בו נמישות. הוא לא הטיפוס של עסקן הסתדרותי

פקובל. היכה פעמים הוא קיבל החלטות לגופס של דכרים, וזה לא

ובר מעובל אצל החבר"ה האלה. ראיתי את חיים יותר מפעם אחת

ספורט עם הבעל של שושנה

אוריהצחריים, בעיצומו של תמאבק על

מותרות הכלכלית והסיוש לקופת חולים, מוצא חיים הנפלך מן לדות לקומת השלישית לדיון על ספורט. נתן

פן זובר התפחדרות, יושב בראש שולחן עמוש

לרוושים אל מנש פה בנסקויטים בניל החקוקרות.

עון בנשה אל מנש פה בנסקויטים בניל החקוקרות.

עון בנשה אלפטיק. שבוב השולהן מידגם של פעילי

עושהוא זינצים משמטים בחליפות מהויטות (אוכלים

עון ווצינה מעל הסניהיץ), מול נוע וחבריו בחולצות.

עון או וצינה של הסניהיץ) מול נוע וחבריו בחולצות.

עון און המודר עם במחורים או רוע־דני

אורה לינוחה דוום אם וכיצד לכפות את מכות מות לל "הפועל", חברעלד מומן בזכות נקונו

במילד מומן בינות נידו מומן בינות נידות בינות בינות בינות בינות בינות ומותאודים בינות בינות מומן בינות בינות ומותאודים בינות בינות מומן בינות בי

מהיה של שושנה" (שרת הבריאות). שהיח

כשלונו של הברפלד. היו או שאמרו: .שישראל יראה כמי בחר".

המתרות. זוכרים ואת גם אלה שאינם אוהכים את הברפלד, איש

נול עוצמה משלו, שמוכפלת ומושלשת תחת כנפי קיסר.

אשר כמעט לומר שאנשים מעריצים את קיסר.

כאשר נכחר קיסר כמזכ"ל ההסתררות, במקום ירוחם משל

לצפ, ואיימה על המשך ההנמוניה של ההסתדרות.

היום אבל אלמוני, די אפור, ולא חשור כשאפתן כלפי מעלה.

יפראל, זה כמוכן ישראל קיסר, האיש, שלפני ארבע שנים היה

יים הברפלד, כמעט צבר, בארץ מגיל שהייה. עלק מצ'כיה, בן יחיד לפועלים קשייום, גדל בראשון לציון, שיחק כדורגל עם יעקב חודורוב, למד גבן־שמן וכתיכון מקצועי. תוריו גרו בשכירות עד יופם האחרון. הוא רכש לעצמו דירה צנועה בנבעחיים, לשם עבר עם נישואיו לסימה, מורה בחינוך מיוחד. בום אלון, 17, מתגורר במזכרה־בתיה, עובד על הדוקקורע בחקלאות. בחם יעל, 23, נישאח לא מזמן, סטודוטית, מתכונת להתנורר בקיבוץ.

אחריכך נבחר לוועד חעובדים של הבסים. ההמשך ידוע,

מפחר להתמורד לכר. ככה אי־אפשר לעבור".

הכייקטן? אני לא אומר שהצלחתי. אני אומר רק שאני מנסה, ואלה דברים קשים כיותר. כולם, ובענין הזה אני כולל את הבית הזה, כל-כך מפחדים משינויים, מפחדים שזה ירוקן מתוכן את הנוח שלהם. מרגישים בטוחים רק ברבר שהם כבר מכירים. יש אין־טוף אינטרסים שלא קשורים לענין, וכל מיני שיקולים זרים. קשה מאר להניו משהו. אבל אני לא מתכוון לוותר. אם ההמתררות בכלל, והאינור המקצועי בפרט, לא יתאימו את עצמם לשנות השמונים – לא תהיה הסתררות. זה פשוט מאר. הבעיה היא שכל אחר אומר

ווה רק חלק מהבעיה. אחרי שמבלים עם האיש כמה שעות טובות, מבינים שהכעיה האמיתית שלו זה תוסר זמן. הברפלר הא צגטרליסט חסר תקנה, מוכרח להתערב בכל דיבר, אט משום שהא רוצה, אם משום שמכיאים אותו בפניו. הקצב הוא מטורף, בעצם עבודה נורמלי של אדם אתר. ויש לו בערך 18 שעות־עבורה כאלה

"ש כאן מטורת של בירבורים".

ומאחר שזה המצב, מה הפלא שאין לאיש זמן לטפל ברצינות בשינויים הכרחיים, שיוריקו חמצן להסתדרות, וישאירו אותה בחיים גם כשנת אלפיים.

משום שכמה אנשים, מטעמים של פרסטיוה והשד יורע מה, מרגישים צורך להניד אחריכך שהם חיו בתוך הענייוז יש לי סכלנות וטובלנות של ברזל, אכל לפעמים מוכרחים לחתוך. אני לא עוסק באונניום. אני לא אניד למישהו שהוא שותף, אם הוא לא שותף. אני לא נמצא פה כשביל לתח הרגשה טובה לאנשים. אני נמצא פה בשכיל לעשות עבודה. כן, אני צנטרליסט במידה מסוימת, אבל רק במקומות שהצנטרליום ררוש. מצד שני, אני אומר לאנשים במקומות העבורה: קחו אחריות, קבלו החלקות, אל תשחקו ראש

מקבל החלטה נגד הצד שלו, ועומד מאחוריה".

רוראי סרב לפרט באילו מקרים מרובר. לא קשה לנחש שלפתות אחד המקרים הללו היה מאבק האחיות. אם יש ביקורת כלפי הברפלד, היא מתמקרת במה שאחד מבכירי האגף מגדיר כ-מאכקם של הברפלד וקיסר בהסתררות האחיות, ביו"ר שלו כרם־יה פרן, ואולי אפילו באחיות כולן". בכירים בהסתררות זועמים על הניבוי בריעכר שקיכלו האחיות משני האישים הבכירים, כאשר החליטו שכרום יה אינה מייצגת אותן, והקימו ארגון עצמאי, שכמוהו כהינתקות מההסתדרות. היה בכך תקרים מסוכן.

אומר ככיר בהסתדרות: "למעשה, הברפלר הכשיל את כרם־יה, וכשוו אכן נכשלה הוא קיבל מיר החלטה ללכת עם הצר המנצח אילנה כהן שהנהינה את המאכק. אותו הברפלר שלחץ על כרסייה לא להחריף את המאכק, הבטיח הבטחות, ניסה למתן את הרברים. כרםייה אמרה כל הומן: בשטח רוצים מאבק רציני. הברפלר אמר לה: תמתני, תרגיעי, תראי שיהיה בסרר. היא קיבלה את רבריו. בסוף היא נשארה בתוץ, ואילו הברפלד ניהל את המו"מ יתר עם אילנה כהן וחברותיה, שלמעשה פרשו מן ההסתדרות".

הלל דוראי: בבמו'מ עם האחיות הברפלד גילה אומץ לב ציבורי והתנהגות אחרת מזו שמכירים. הוא קיבל כמה החלטות קשות ביותר, חלקן נגר האחיות, חלקן נגר ההסתררות שהוא ייצג. אבל תמיר הוא עמר מאחורי ההכרעות, ווה מה שהביא בסופו של רבר לחתימה על ההטכם".

הברפלד: "האירוע של האחיות היה יוצא־דופן. ההסתדרות היתה נגד העוברים, וזו תופעה חריגה. השביתה נמשכה הרבה זמן כגלל תולשת הממשלה, לא של ההסתדרות. חייבים היו לקכל כמה החלטות קשות על־מנת לסיים את הסיכסוך".

באגף לאיגוד מקצועי יש היום מספר מזכירים ארציים שלמדו את הלקח: כשיגיע הסכסוך אל שורותיהם - לא כראי לסמוך בעיניים עצומות על העצות של הכרפלר. עוברה, כרם־יה מסתוכבת היום כלי ג'וב. זה לא בדיוק מה שהיו רוצים שיקרה להם.

"בלי סנרוויצ'ים כבר לא מפגינים"

בינתיים שולטת ההסתררות במאכקי־העוברים, כמעט ללא חריגים, גם כאותם מוסדות ומפעלים הנשלטים בידי וערים עתיריכוח. השילוב של מוכ"ל עממי ופופולרי, יחד עם מספר 2 – חברה'מן שמדבר עברית שכולם מכינים, טוגר עניינים מהר, מכניס בדיחות בשביל החבר'ה, וטופח על הכתף בסטייל המוכר משירות מילואים – עובר היטב. יש מעט יוזמות פרטיות של עוברים. אין התמרדויות. הכל מוכתב מהקומה הרביעית והחמישית.

ביום רכיעי שעבר, אחרי שההסתדרות הסכימה לפיתות ולעיקור תוספת־היוקר, אחרי שהעתונים בישרו שהמשכורות תישחקנה, ניתן היה לצפות להתפרצויות של ועדים, אולי אפילו להנפת כרזות מחאה על הרשא שלפני כית הוועד־הפועל. אך מלבר צעקתו של קיסר גנבלות נכלות, רימו אותנו", כלום. שקט. אפשר לעבור הלאה. תוכנית כלכלית שמגרילה את הפערים בין עשירים לעניים, שנותנת יותר לחזקים, לוקחת מהם יותר מאשר נותנת – מתחלקת כמו חמאה על גב השכירים.

הברסלד: "כן, התוכנית מגדילה את הפערים. אנתנו יכולנו רק להלחם שלא יפגעו יותר מדי. הבעיה היא שהחברה לא מגיכה. בכל מדינה אחרת כבר היינו רואים רבכות אנשים יוצאים לרחוכות. למאבק נגד המגמות של הממשלה, לפחות כפי שהיו בהתחלה. רק בישראל הכל צריך להיות מאורגן. אם אתה לא מעמיד לרשות האנשים אוטובוסים, אומר להם בריוק איפה יאספו אותם, מכין להם סנדוויצים ורואג שתהיה גם שתיה חמה - איש אינו יוצא, הפכנו לחברה של אנשים אדישים, אגואיסטים. כל אחד דואג לעצמו. לסעמים, כדי להשקיט את המצפון אומרים: צריך לעזור לחלשים. זה נורא. אנחנו עוד עוזרים. ואנחנו, אולי, היחידים".

השגעון הגרול ביותר של הכרפלר נמצא מעבר לארבעים שעות עבורה בשבוע. בהקשר הזה הוא זורק קצת פילוסופיה־בגרוש עַל החיים הקצרים והחולפים, ושחייבים לגצל אותם גם בשכיל

> יש לך עם כי לצאת למאבק על הענין חוה? אני מקווה, אני לא בטוח".

ואתה? הרי ביומיים תגמור מכסה של שבוע... -העבודה זה הסם שלי. אני לא יכול אחרת. אין לך מושג כמה אני נהנה בעכודה. אכל לא כולם כך. חייבים לתת לאנשים.

אפשרות גם להנות מן החיים. לא רק לעבור". לפני 66 שנים הגה טרומפלדור את הרעיון להקים בארץ הסתררות עוברים. הוא לא חלם שיום אחר יילחמו שם על זכות החברים לנפח מנגל עוד חמש שעות בשבוע.

ומצר שני, אולי כך מתאימה עצמה ההסתררות לשנת אלפיים.1

Biaeaio 12

"למה מוכרחים דיון על

רברים שאפשר לסגור

אנשים, מטעמים של

מרגישים צורך להגיד

אחר־כך שהם היו בתוך

העניין? יש לי סבלנות

וסובלנות של ברזל, אבל

לפעמים מוכרחים לחתוך.

קצר־רוח. אני לא עוסק

לי לראש. אני ממלא את

תפקידי בחיל ורעדה."

ואז אולי זה נראה כאילו אני

באונגיזם. הסמכות לא עלתה

בטלפון? רק משום שכמה

פרסטיז'ה והשד־יודע־מה,

פארה פוסט (למעלה). ויקטוריה פרינטיפל (מימין) ואלי מקגרו (משמאל) עם הספר שלהן: לפני העיצוב הו

ללוס־אנג'לס, פינק אותה כלי גבול כשנותיה האחרונות, הרעיף עליה מכל־טוכ אמריקה. המש שגים עבר ג'ווה כמספרת "הילטון" כרלין, עד שנקרא להתגיים לצבא הצרפתי (בגלל אזרחותו). שנה וחצי ישב עם יחירתו בעיירה קטנה על גבול צרפת־נרמניה. גם בצכא היה ספר. כשהשתחרר מהמדים נסע לפרים, התקבל לעכורה בסלון גדול ומפורסם, כנה לעצמו קליינטורה מכובדת, והתחיל להתפרסם בזכות עצמו. יום אחר החלים לראות אמריקה. נסע לכלות שם חופשה שנתית, והתכוון לחזור לפרים, -אכל לוס־אנג'לס עשתה לי משהו כלכ. פשוט התאהבתי כעיר הואת, באנשים שמחייכים אליך ברחוכות. הננתי שרק שם אני רוצה לחיות".

זר למספרה כפרים, הוריע שמתפטר, מכר את כל מה שהיה לו, אסף את החסבונות, חזר לקליפורניה: בלוס־אנג'לט לא הכיר אף אחר, לא ריכר את השפה, אבל נשאר בי האמין שזה הגורל שלו. החברים בפריס 🛲 היו בטוחים שהשתגע. שום בנארם נורמלי, הם אמרו לו, לא עוזב קריירה משגשגת לטובת הכלתי־ירוע.

וה היה לפני 12 שנה. ג'וזה אָבֶּר, כן 26 ועם 6,000 דולר חסכונות, נחת בהוליווד מתוך חשבון שיוכל לחיות בערך חצי שנה כלי לעבור. היה בטח שיחטפו אותו הרכה לפני שייגמר לו הכסף. זה לא קרה. "חשכתי שאם אני כא מפרים, כל הרלחות ייפתחו בפני. לא הלך לי בקלות כמו שחשבתי. עבותי בין המספרות, אבל בכל מקום שאלו אותי: ייש לך קליינטורה'ז כשאמרתי: לא, רק עכשיו הגעתי מפרים, אמרו לי: מצטערים, כלי קליינטורה לא ניקח אותך. רק אחרי חצי שנה, כשהכסף ככר נומר לי, מצאתי מספרה כבוורלי־הילט שקיבלה אותי לעבורה. בתתיההכרה ידעתי שביום שמישהו יתן לי צ'אגס, אני אצליח. צרקתי, הנשים תיכף אהכו אותי, עברה שמועה בבוורלי־הילט שהבחור הצרטתי פשוט טוב. תוך שנה (חמשך בעמוד 32)

ולא להעליב ולהראות באצבע, רק בגלל שמישהו לא טיול ליילי עם ג'חה בסימטאות יפו העתיקה

מספק את ההסבר להרגשה הלאינעימה שלו. אחרי ארוחת־ערב על טהרת הקוסקוס והממולאים עם בני משפחתו והחברים, אצל מרגרט חייר שפתחה את המסערה שלה לכבוד ג'ווה, הולכים ברגל מככר השעון עד לאיזור הגלריות. לעומת הישראלים המעכים שמסתובבים שם ומגחכים בקול רם על "הפיאה שהנחור חובש" – קבוצת אמריקאים שמסיירת כשטח, מניכה כהתרגשות מאופקת. הם ראו אותו בטלוויזיה ובעיתונים, יודעים כמי מרוכר, נותנים לו את הכבור השמור למפורסמים. הכיוגרפיה של ג'ווה, שהפך לדמות מפורסמת

מבטיחה בפרים שנינטשה לטוכת קריירה מוצלחת יותר בהוליוור. כן 38, נולר בניצה שכדרום צרפה, ממוצא פולני, שחיו ככרלין עד שהנאצים הכריחו חזרה המשפחה לברלין. אחיו הנכור, הגרי, לארץ לפני 20 שנה וגרה ברעננה עם בעלה הישראלי ושלושת בניהם. כמעט כל כני משפחתו נמצאים וזה אבר, שמכלה עכשיו חלק גרול מזמנו בארץ. ג'וזה לא הלך אחריהם. לבר כגיל 12, הוא בנסיעות ברחבי העולם, אומר שרק אומר, כל מה שרצה זה להיות קצת שונה מאחרים. כישראל נותנים לו להרגיש כאילו נפל התלבש אחרת, גידל שיער, וחלם לחדור איכשהו

יום אחר התחיל לספר את אמו ואחותו. הן אהכו

(המשך מהעמוד הקודם) כשת עבור לכאן תבוא לראות אותי. אחרי כמה חודשים הוא הגיע. הסברתי לו שקורם הוא צריך לקכל את הרשיון לעכוד במקצוע, ואם אצטרך מישהו – אפנה אליו. שמעתי שהוא עוכד כאיזושהי מספרה בעיר. אין לי שום דכר אישי נגדו, להיפך, הוא כחור נחמר מאד וספר טוכ. אבל בינתיים אני לא צריך אף אחר, אולי עור אצטרך. אולי הוא עוד יעכור אצליי.

בינתיים, המרחק בין שרוני לאָבֶּר הוא אולי כמו המרחק בין כיכר המרינה לכוורלי־הילס, כמו המרחק בין עפרה חזה לויקטוריה פרינסיפל. גם כתיה ועליזה, שעברו במשך שלוש שנים אצל ג'וזה ער שהפכו לעצמאיות ובלוס־אנג'לסו, לא אפופות כנראה כיותר בתיה ועליוה, מספרים ישראלים שחרורים משם, שומעים יותר עברית מאנגלית. הווי ישראלי כתוך תפאורה אמריקנית. מספרה משגשגת ופורחת שהפכה למקום מפגש לשוחרות הסטייל ממוצא ישראלי.

אני מאר מחכב את בתיה ועליזה. אגחנו חברים-נגד המנטאליות הפרוכינציאלית, המאפיינת רבים בארה"ב, כוללת ילרות כצרפת וגרמניה, וקריירה הגולשת כמעט עד למותניים. בדרך כלל הוא קולע את השיער לצמה שמשתלשלת על הכתף. אותם משם אחרי המלחמה, כשהיה יוסף-ג'וזה בן 13, בתל־אביב - מקור להערות מעליכות וצחוקים, רופא מהפנט, חי שם ער היום. אתותו, אסתר, עלתה

מהירת, בחהין יותר פתוחים, חנו לאנשים, לעולם השארביונס. המראה, תכירו אותם קורם. או מה אם יש לי כובע את התיסרוקת החדשה שלהן. כך הבין שהוא נולד ושיער ארוך. אכל אני גם חכם ומצליח ועשיר. למה למקצוע הספרות. כזמן שילרים אחרים שיחקו בחוץ אנשים כאן מסתכלים עלי ככהו אני מרניש כאן פרורנל, הוא שיחק בשיער. החליט לוותר על לפעמים כמו בגן־חיות, כמו חשור שבכל רגע הולכים בית־הספר והחזיל לעבור כשוליה בסלון התיסרוקות לעצור אותו. בשום מקום אחר בעולם אני לא מרגיש של מלון "הילטון" ברלין. ככה. אתם צריכים ללמוד להיות יותר סכלנים אביו התנגר. אמו עמרה תמיד לצירו, האמינה בן, לאחרים, לדעת לקבל את האיגריבידואליות שלהם ממכה, עודדה ולאחר פטירת אביו גמל לה כשהביאה

עכשיו יתר מתמיד כדאי לך להשתמש בכרטיט ה"ויזה" שלך קנה בויזה וב-אללות ותוכל כזכות במכונית רנו חדשה

מפורי חום * וכריות קניה

ב **שור - של א**/עשפש בשווי 150 ש"ח כ"א + זכויות קניה 1.4.87-2.1.87 במשך 3 - 1.4.87 ברשת חנויות סטימצקיפ 🖈

וכויות קניח ב בר-בו שוסן

*מקררים * מכשירי ריזאו

תנורי מקרוגל ★ חנורי טורבו ★

חבילות תיור לחו"ל* מערכות

🛨 לבוש מפוארות – 🚨 פולגרת

± מדיני חימום ★ תאורת חרום

ר "וכויות ההשחתפות" שלך ותנדיל את טיכויי הוביה שלךו קנה ב"*ויזה עדיף*" - שימת התשלומים הבלעדית . עול "ויזה" והכפל את סיכויי הזכיה עולך.

מבצע פרטים - כל חודשו במבצע המסכם

מכונית חדשהו לאחר שלשת מבצעי הפרסים החודשיים יערך מכצע נוסף הגדול מכולם. צבור 10 "זכויות השתתפותר מתוכן לפחות

ב"וי*וה עדיף"* ותשתתף גם

4 "זכריות השתתפות"

במכצע הפרס הגדול.

בעוד מאות פרסים יקרי ערך.

מצמרף חדש לתוכנית פרסים מיוחוד - בנוסף לאפשרות השתתפות בכל.

למצטרפים חדשים: מבצע מיוחדו כל מצטרף חדש ל"וי זה" וכל

"ויוה עדיף" בתקופת המכצע (1.4.87–2.1.87) ישתתף במכצע מבצעי הפרסים האחרים.

VISA רוה יותר טוב מכסף.

יהונתן גבין

צהוב בעיניים

וכ אנחנו בנתניה. נתניה שהיא משל על הארץ, שהיא משל על העולם, שמא משל על מצבו של הארם, עם או כלי פנחס והכצלת. נת־ נה מווון – שתי מלים שממש לא רוצות להיות זו ליד זו, נתניה והנמשל שלה – ארצנו שהיא כולה ארץ של קיץ, להוציא אולי את ירושלים, . משום שלבר הולם כל מה 150 שיחאוסו

שקרוש - קודם כל – הצהוב הזה. מיכן הוכח צהוב בעיר הזאת, שהמהלך כה מרגיש כפרפר שתעה על חולצה של "מכבי". הנסצות, השולחנות, הסככות, טוי הקפה, המסערות – הכל פלסטיק, הכל זמני, הכל צהוב - פסקי נשמתו. וכמוכן השמש שנם היא נראית כמו קישוט פלאסטי צהוב מעל ככר

העצמאות. ופתאום חורף, וערף יה אללה קרטיב לימון," צועק ארגז מתוך

זה מור, כל הצהוב הזה בחורף, מראה מריאליסטי, כמו הויקינגים האלה שמתרחצים עיותים נמיקרת, ונותנים להם כבוד. וכמה צהובו כשלו ראשהעיר כינס את המועצה ואמר: ,בעיר ושה - לק צהוב, ומי שיוצרוג מהצהוב יחטוף." ועכשיו ש נם מירוחוב, שמוציא את כולם סופית מהבתים השצה, בעיר הזאת, שממש כמו עשולה רוב חכתים שלה מחרן לעיר.

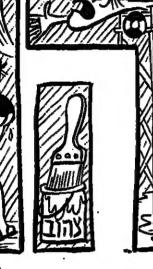
המירואב הוא רחוב שאתה יכול לדרוך עליו, תוא משחרע מהטיילת ועד לאמצע כביש הרצל, אותו גרצל וצרפי שנשען על גשרים סגריריים, וחזה לנו הקומה בארצנו או כאתיופית, אבל כטוח שהוא מעולם לא חזה באתיופים בלובי של מלון לחוף נתניה, הצטופיה הצהוכה שלנו, שחיא כולה פרי דימיוננו, היפיון שהלך ונהיה מידרחוב משעה לשעה.

יה אללה, לימון, שוקולה" צועק מוכר הגלירות

ואני לא אתפלא אם גם אראה פה אבטיחים

י או מציל כחוף, שעומר לכד וצועק הצילוו"

שורות ישרות של כתי קפה ובתי גלידה, מזני שלאסטיק נומרים שלי. מכל מקום צהוב בוקעת פטיקה אחרת של קרץ, בהתעלמות גמורה מהברקים האתיסטורים הענקיים, שהפורטוריקנים בניוייורק גברים כהים:" שיחסים אליום כאל סמל לאומי, נאחרים בנתניה זה לה וכל השירום הם שירים של חמסין כבר, מה שאנחנו לא יכולות להשיג כמן כולם, התשובה מארטקתם עד היבין פוסי, אבל ג'קי מקייטן כל הואת מצאה חן בעיני, אן ומשום כך אני ווכר את

ועוד משהו צהוב – כל התיירות שבאו מארצות

הקור אל חלוננו. מהולנד, משוודיה, מרנמרק, מגרמניה

אלף בלונדיניות שהגיעו לנתניה, רק אלוהים יורע –

לנגה ואיך, וכנראה שמזג האויר המחורבן הזה נחשב

במקומות שלהן ליום שיגעון. לפיכך, הן מתהלכות

להן ברחוב הרצל ובטיילת, במכנסונים וחזיות, פרופות

תחת חסרות־בושה, מחפשות את מה שהציעו להן

בעיסקת החבילה שסיסמתה "בעקבות השמש לנתניה",

אם כי "בעקבות העכוז לארץ התפוז" היא פרסומת

צוארו, ומיר עובר לאנגלית של בוק ג'ונס: "יו נו קולד

.נתניה. יו וונט מי שואו יו נתניה אהז"

"נוֹ," אומרת ברטה מריסלדורף.

לא קר לכוז" שואל מקומי שווף וענור חי על

הצעירה מצליחה להסביר לו שהיא ממהרת,

. היא רק מתרחקת שלושה צערים והמקומי אומר:

ועובר לצד השני של המיררונב, מחכה לצהוכה

והומן הגשום שכו הוא מחכה הוא זמן טוכ

להפריך את מיתוס השוודיות שאוהבות שחורים.

בולשים," ענתה הצהובה, האנחנו אוהכות רק את

השיאה הואת, כה נשכר אותו מותוס נפלא שהביא

מתאימה יותר לדעתי.

אואר יו פרומו".

ונפרדת ממנו לשלום.

באצית."

כל־כך הרבה אחים שלי לשטוקהולם, שלא על מבת לקבל פרס, מתוך אמונה שצהובה שתראה אותם, תידלק עליהם, כמקובל, וכך יעבירו כמה לילות צהוכים, ואולי גם כחולים, ויחזרו לארץ, זינשקו את

והנה הגשם הושך למכול, מרטיב שערות וחולצות טריקו מינימאליות.

השווריות הן באמת מראה מלכב עכשיו. וגם הגרמניה לא דעה. היא עוד לא נולדה כשזה

> העיר מתנהנת קיץ, אכל מרגישה חורף. היא משתעלת. נוזלת. וקר לה כליכך. אני לא אתפלא אם זה יגמר כסינגפור.

אתה מחפש קפה אחר חורפי, הם ולא נוזל. אין דבר כזה. אפילו הפאכים, שנראים כליכך בריטיים מכפנים, שולחים החוצה זנכ צהוב של כסאות פלאסטיק חצופים, כאילו להרגיז את החורף. בפתח אחר הפאכים הללו חלויה מודעה: "הערבו אנטה פלאליו התחת של המריגהו בתצוגת תחתונים מדהימה:"

ואיפה תרגמנו תחתונים בחורף אם לא אצלנו בנתניהו ואין פה חורף, רבותי, זה רק בראש שלכם. למרות שואת תהיה כנראה מכח קשה לתיירות, לא העצמו את העיניים ותרגישו צהוכ וחם, בתחת של רובים ולא שווריות אוחבות שחורים. אתם מכינים, גם : המרינה, ויש לנו מרינה נפלאת, מרינה פלאלי: עם אני די שחור, בעיקר מכפנים, ופעם שאלחי נערה מריחה כלכלית ועליה המונית, או אולי כלכלה ד העוות שאמורות, לפי התחזית שוודית בלי בושה כי או הייתי בגיל של חוסר הבושה: "המונית דעליה פריחתית, אני כבר לא זוכר איך המוצה, להשפיל את שפלת החוף כהוגן. התסלחי לי אכל זה נכון שאתן השוודיות מעדיפות. אומרים את זה, והשוודיות אוהכות שחורים, על זה בכלל אין ויכוח.

ויהיה טוב, רק צריך לדעת לחלום בצהוב.'

יניתן לעיין בתשוון המכצעל בית דיהי דוד נחלת יצום 68 תיא

19 Bipeaid

אהוד יערי, כך הוא דיבר במשטרה

חשבון החסכון שלי, לא נתתי לה זכות חתימה כדי שתמיד אמרתי כי האשה הזו לא תנוח ולא תשקוט עד שלא תפיל אותנו פעם נוספת. זה היה כעצם הרגע שההרוס את כולנו. שממנו והלאה אני ירעתי שאני האחראי היחירי בבית לכל מה שיקרה ושאין עם מי לדבר".

וערר תוזר ליום הרצח: - האם שוחחת אי־פעם עם הגברת מלבסקי טלפוניתן האם התקשרה אליך לטלוויזיה לחפש כתובת של רעייתך:

לא זכור ליי, משיב אהור. נזכורינא, שהיתה זו לא הכירו אותי ונדמה לי שאפילו זכות חתימה לא חוה יערי שסיפרה לחוקריה כי מלבסקי חיפשה אותה היתה לי. הכל היה בידי חוה מיום נישואינו. אחרי

באמצעות אהוד. - ואם היתה שיחה כזו, היית זוכרו

אלא בהברה. אני מקבל עשרות טלפונים כל יום. אם מישהו צלצל וביקש לרעת מה מספר הטלפון בבית, נחתי. זה קרה הרבה פעמים, שכן גרנו בדירה שכורה והטלפון לא היה על שמנו".

עכשיו מזכיר חרר לאהור, כי זה עתה אמר לו שמאז המקרה "מנקר לך לילות, ולילות לא ישנת". - למה כוונתךו – שואל חוד.

"כוונתי" – מסכיר אהוד – "שמאותו רגע שנודע לי שהמנוחה היתה אמורה להפגש עם חוה. הייתי במצוקה איומה מפני שחששתי שכאיזו שהיא ררך האוסר שלי אולי פשור. ולא יכולתי להאמין שאשתי, שנשכעה ונשבעה שאין לה שום יריעה... מפני שאני דברי לא מאמין לה כשום עניין. הטריד אותי מדוע, לפי מה שידעתי, חוה לא הלכה להלווייה או לשבעה. ביקשתי ממנה למסור למשטרה, אחרי שהוזמנה פעם, כל מה שהיא אולי לא רוצה להגיר לי. כשהוומנה בפעם השניה היא אמרה לי שסיפרה הכל, והכל בסרר, וסיפרה גם לי מה סיפרת ואו נגמר העניין".

אני רואה באביבה את האפון, 🛚 "אני רואה כשלימדה את חווה לחיות חיי רמיה ולרדור אחרי הרוח".

חרד שואל את אהור אם מוכרים לו החברים . והחברות של אשתו והוא נוקב בשמם של כני הזוג גרנות. כמו כן יש לה חברים כחוג לאסטרולוגיה. חדר מעוניין בכני הזוג. -הכרתי אותם מקרוב באופן אישי", מספר אהוד, אך ניתק אתם את היחסים לחלוטין מן הרגע שכו נתגלה לו, לתרהמתו, כי מאחורי גבו הוליכו את אשתו כאף לתוך עסקי בורסה שגרמו למפלתה. .מאז שנים, לא יודע כמה, ברור לי שהנברת גרנות - בעלה איש נאיווי וקשהייום - היא אשה. מסוכנת לכל הנתקל בררכה. היא ניסחה להונות את וצה, שנתנה כה אמון...".

כשהסתככה אכיכה גרנות עם כספי הסחדרות הרוקחים ניסתה לקבל מחוה ומאהור את הסכונותיהם... אני אינני מדכר אתם כבר חמש שנים, מסרב להפנש, להחליף מלה בסלפון. אני רואו כה, באביבה, את האסון שירר על חוה, בשעתו, כשהמסירה את הכסף ובכל השיטה שלימרה אותה לחיות חיי רמיה ולררוף

- האם חשרת כזוג גרנות, שיש להם קשר לפרשת מותה של מלח מלכסקיו

אני לא חשדתי. אני רס הינחתי והייתי רחום מלהיות בסוח נמשהו, רחוק מאר... שאם חוה תיכשל הם יחיו האחראים. אני ידעתי שחוח פיתחה חלות נפשית בגברת גרנות וחיה ברוך לי שנשום מסרה וכשום צורה חוה לא מסוגלת לעולל רע כודון. לכן אותה חדרה עמומה שקיננה כין, שמא האומו ניתן "סמרר" ובפתחנו את מכסה המנוע, הפועל הערכי למישות, התבילה את מחשכותי אליה, אל אכינה, אבל - היפנה תשומת לבי למה שנראה ככחמי חלודה, דהיינו

חמישה ומים לאתר מסירת הרדעה זר, כשמפר אוצר יערי את עדותו הנוספת, הוא עתיר לגולל על אביבה גרנות אחריות נוספת להרדרותה של אשתו. ואה הבירת את אביבה, סימר, ב־1978, כשחות ניחלה בוטיק כמרכל בכלל" בירושלים. ביורי באה אליח : כלפותה גרולה ומאותו יום החלה להשתלט על נשמחה של וזוה; קשרה אחת אלוח בקשר של תלות ולימרה : ואם וה דם. היא צהקה והשיכה כביטול". אותון שמידמה וכחש כלפי הנעל, ונ דרך חיים לא היה פלא בדבר, שאהוד יערי פירש מלחמת בשרשת. זה היו היה הקצ האסון הגדול שירר על משפתוי בהברון. למקצוע התקשורת, בעוונות הכתובה, לאחר

ומאז ועד היום. ערים חברי הקרוכים וכני משפחתי

היא עסקה עם חוה, כפי שנודע לי רק לאחר. מעשה, כסחר במניות כבורסה, שהוליך את משפחתי לנפילה והיא זו, שכיום בהיך אחר, בינואר 1981, כאה להוריע לי שאשתי הפסירה כספים רבים. עד אותו תאריך אשתי היתה האחראית היחידה והכלערית לכל העניינים הכספיים של המשפחה. פקידי הבנק אפילו שויוי סיפרה לי, כנוכחות בעלה, אבי, על מעללי אשתי, היה לויוי העוז לצאת אתי ועם בעלה למיול של אנשי הטלוויזיה שהוכלתי למצרים ב־1.2.81 וחוה עזבה את הכית לחרשים ארוכים.

חווה סיפרה לי שויוי הונתה אותה. לכל אורך הדרך, סחשה ממנה כסבים בטענות שקר".

מאותו יום נחתה עלי ההכרה שויוי היא סכנה. איומה וכמשך השנים שחלפו מאז תמיד אמרתי שהיא תהיה תורכני. באותו רגע גם ירעתי שחוק כמשכר נורא וגם אני אחראי מכאז ואילר לילרי ואיז על מי לסמוד, לכן ניסיתי, לצערי, ללא הצלחה, לנתק את קשריה של חוה עם ויוי. סרכתי מאז להחליף מלה אתה מסוב וער רע, קל וחומר להכגיסה אל ביתי. כמו כו התברר לי כמאוחר בתמימותי, שויוי מעלה ככספי איגור הרוסחים כירושלים והיא ניסתה לסחוט ממני כספים שהיא נדרשה להחזירם, בכך ששלחה את בעלה שסיפר לי כי הכנים כחורה להריון והוא מבקש ממני את דמי ההפלה ורמי השתיקה של הכתורה. תוה סיפרוז לי או שויוי הונתה אותה לכל אורך הדרך, מחטה ממנה כספים בטענות שקר... אלא שתוה חזרה אחרי תקופה לחברות עם ויוי שהתנהלה מאחורי גבי, הואיל והתנגדותי היתה ירועה לכל".

הוא הודה, כי חוה ביקשה אותו ב־10 במארס 1985 להשאיר לה את ה-סובארו" שלו, כי עליה לררת לתליאביב לפגישה עם חברה וה-סובארו" נוחה ובטוחה יותר. בשחזור לאחר מעשה, הבהיר אתור, נורע לו כי גם למחרת היום, 11 כמארם, ירדה לחל־אביב ב-סוכארו". בתשוכה לשאלותיו של סנ"ץ שגיא חור על פרשת איזון גלגלי המכונית וכיצד נורע לו שהוחלפו בה צמיגים. החוקר התעניין גם בכיסויי

- האם תוכל לפרט כאיזה צבע הין הכיסויים ומה קרה להם? אהור לא זכר את צבעם אך זכר שהוחלפו. הוא הבחין שצבע הכיסויים מרדל ושאל את אשתו למה החליפה אותם. חוה בשיבה לו, אמר אהוד, שקיבלה במתנת מסוכן הבישוח שלה.

- האם גילית כחמים כלשהם במכונית ה-מומארו" הלבנה ואם כן, כיצה וכאלו נסיבותו

.שאלתי למקורם של הכחמים. אם היתה תאונה ואם זה רם. היא צחקה והעויבה בביטול".

לאחר זמן ואחרי שראיתי את שם אשתי בעתון. בחקירה הראשונה, כמארט 1985, לקחתי את ה'מובארו' לטיפול בתחנת הרלק של ביתיהברם מאחורי ספה כתמים כצכע חום, שחיו על מסילה ניקוו המים, מצד ימין של המכונית. שמשפנו את זה כאצבעות והפועל. שאל אותי בצחוק אם עשיתי תאונה. עניתי לו בשלילה. גמרנו את הטיפול או רחיצת המכונית וחורתי הכיתה". אהוד הורה גם כתשובה לשאלת סנ"ץ . שגיא ואמר כי שאל את חוה – הוא לא ידע לומר מתי. . הית הרבר – למקורם של הכחמים '-אם היחה תאונה

מבחינה ציבורית גילה אהוד נחישות־החלפה ראיה לכל שבה: חרף החשר שקציני משטרה הביעהו ללצ הפתיינות, שהוא חשר זה מכבר שמשהו שלא כשוה עבר על אשונו ולמרות היהסים המעורערים בינו לגין אשתו. ניצב לצירה. לפחות כלפי חוד. לא הממיד כמעט אף ישיבה של בית־המשפט שבו נשפטה אשנו על רצח, שותח עם אשתו כהפסקות ולפני תחילת הישיבות, שיתף פעולה עם סניגוריה ולא היסם למתוח ביקורת על עתונאים שסיקרו את המשפט ושלדעתו "לא הבינו" מה הולך.

חוה יערי ריברה על בעלה במלים חמות ובמלים דותות לסירוגין. היא סיפרה כמשפט כי היה הבתף שלה, המשענת, פותר הבעיות, חכם, ארם שעשה חיל בעבורתו, שהצלחתו הביאה לה סיפוק והצדיקה ויתור מצרה על סריירה משלה. מצר שני הביעה צער על שלא היה מוכן לשמוע אותה, בערותה, ב-11 גמאתו 1985, יום לאחר מותה של מלכסקי והיא חשבה שלו האזין לה לא היתה מגיעה לספסל הגאשמים. היא נטתה להסכים עם רברי אביבה גרנות, שאעד שעל נגרה, מסית נגרה, מלשין נגרה.

הפרסומים התכופים והרעשגים בעתונים על מהלד החסירה הכיאו את אהוד לנסיטת עמדה חריפה כיותר. כמעודכן בעליל בפרטי החקירה ובהודעות שמסרה למשטרה, כמעורב במרשה כסביל – הרי הוא ירע זה מכבר לפתות את העוברה, שחוה אשתו החליפה את צמיגי מכונית ה.מובארו" שלו נלי להסביר את המעשה -- מתה נמרצות על התרסומים אך לא היה לאל ירו למנוע את הרבר. על כל פנים, כל עוד ה-הדלפות" עלו כקנה אחד עם מה שתוה אמרה במשטרה, התקשה מן הסתם להגיב.

העתונות אצה־רצה ליצור סיכור. דימיוני שבו אין לרמויות שבכתב עום העור לאנעים במציאות".

ברם, ביום שכו נתפרסמה הכותרת שייחסה לחזה את האמרה "גיהצתי אותה פעמיים", כשהכוונה היא שחוה הורתה ככיכול כשיוות טלשון שהמשטרה צותחה לה בדריסתה המכוונת של מלה מלבסקי, לא יכול היה להתאפק. הוא ידע היטב, כי דברים אלה תוה לא אמרה. אהוך הגיש איפוא תלונה נועמת למועצת העתונות. חודש לפני כן כתב אהוד במכתב לעמית במקצוע, כי עכשיו הוא מגלה את הצד האפל של העתונות בארץ"..

משום כאבו האישי, אין לבוא אליו בטענה על שתקף בשצף קצף את העתונות. "איש בעתונות. למעט שניים שלושה מירידי הפרובים, אינו יודע את פרטי המרשה", כתב כ־! במארס, קרוב לתרשיים לאוד שאשתו נעצרה. "איש מלכדם אינו מכיר את תוה והאסון שבא עליה עוד לפני שנים. אבל העתונות אצהירצה ליצור סיפור דמיוני, שבו אין לדמויות שבכתב שום כשר לאנשים במציאות". הוא טען כאותו מכתב, כי העתונים פעלו כפי שמעלו בשליחותו של אדם -מסויים מאד" ובכך -עשו עצמם העתונים כלי שרת עיוור כידי צר מעוניין וחסר מעצורים, שאין לן

העתונים, טען, הרגו מכללי החק השעם המוב ובכך צדק בלא ספק. עם זאת הפליג בהאשבתם של עתונאים מסויימים עד כדי היותם .שותפים של. עברייגים", כשהשותפים הם מדליפי המידע, שלעתים

(תתבטאויותיו הפומביות של אהוד יעדי תתייחסו בעיקרן לחשש מסני משפט עליידי עתונות. אך אם התתבטאויות הללן ביטאו רק את תחושתו הפניפית, חרי הודעותיו תעובדתיות במשטרה נחוו לה יותר מקצה חוט בחקירתה את מרשת הרצח. העובדה שהתביעה נמנעה כסומו של דבר מהנשת חודעות אלה אינה ממחיחה ממשקלן. להיפך. כל אימת שוביפקד מושל חזד ציטעו מחודעותיו באזני חורו יערי, כד הלכה היא וחשבח יותר ויותר פרטים על חברשה, גם אם החמידה בשקניה). פרק נוסף מהספר "המערור" בשבוע חנא.

גברואל שטרםמן

איך הם עושים את זה:

באיכות ביתית אמיתית, עתיר בשפע ירקות טריים ומובחרים. כשמשתמשים

בחומרים הטובים ביותר ובשיטות ייצור

חמשלבות נסיון עם טכניקות מתקדמות,

מגיעים למרק כזה. איך בדיוקז זה כמובן

6 מרקי איכות לבחירתכם:

כל ארוחה והשפע מרק שלה. אם כמרק מעולה, אם כמתכון לתבשילים. לבחירתכט: מרק ירקות עם הרבה יותר סוגי ירקות ובחתיכות גדולות יותר, מרק בצל - מתכון צרפתי, מרק פטריות - עם שפע פטריות שמפניון, מרק עגבניות עם בצל, מרק עוף עם אטריות - מחיטה מזן דורום - המשובה ביותר ומרק אספרגוס עם ראשי אספרגוס מזן מובחר.

מרק בצל

מתכון צופתי : נמוח

גם תבשילים יוצאים נהדרים עם מתכוני "שפע מרק". בצד האחורי של כל שקית שפע מרק, תמצאי מתכונים נחדרים לחכנת תבשילים

בכל שקית 5 מנות. מעולים. אָם עד היום הְשתמשת במרקים הרגילים להכנת תבשילים או עשית חכל עוד חידוש מרענן של ויטה: בכל שקית שפע מרק יש 5 מגות, כי עם מרק כזה בטוח שתרצו תוספת. בתאבון. בעצמך, מהיום יש לך את שפע מרק. כל שקית היא מתכון להצלחה של כל

הרבה יותר ממרק.

מחיום גם בישראל אפשר לחנות ממרק שהוא הרבה יותר ממרק. מרק עם הרבח יותר תוכן, הרבח יותר ירקות ובחתיכות גדולות יותר. מרק שנותן את חטעם לארוחה כולה, גם כצלחת מרק אמיתי וגם כמתכון למנות עיקריות.כל שנות הנסיון וחידע של ויטת בסדרת מרקים אחת, באריזה מיוחדת השומרת על איכות וטריות המוצר ולזמן ממושך מחרגיל.

לא קל להגיע למרק כזה. רק חברה כמן ויטה, עם

ידע ונסיון כל כך עשירים, מטוגלת לחציע לך מרק) כח איכותי וברמח כזאת. ' זה לא עוד מרק בשקית. שפע מרק חוא מרק

לפתע בקייץ האחרון הרגישה שהקסם אבד, שהיא מוכרחה לעשות משהו אחר. אחרי שנים של קריינות והגשה ברדין כשהיא מגיעה, צחוקה הולך לפניה לאורך המפררון. ובטלוויזיה, תפקידי כוכב, במעם סמל לאומי, היתה את הכתבניות, את הקריין, את רכז העריכה, הכתבים מוכרחה לעשות משהו אחר. אפילו "הפמיניסטית שלנו" הוא כינוי מלבב, בטון אפילו לעבוד בתקליטיה, או להיות מזכירה. לא היה אכפת סביר, ולו בגלל הקינאה, אבל זה לא ניפר. אחרי הכל לה מה יגידו. אז בגילגול החדש היא גם עורכת חדשות, מעורבת בעניינים, משביעה אתה חייב, להשקיע, להרצין במסירות. ומקבלת החלטות, גלגלי המוח שלה פועלים, המון אחריות. מרגישה שעלתה כתה.

מאת תלמה אדמון צילום: יוסי זמיר (סקוב 80)

בניין החרש של אגף החרשות, קול ישרי 🏥 🚉 אל, ירושלים, הוא תופעה מוררנית, חרישה, יעילה, ורה למסורת רשות השירור. הנוסטלגיה תלויה על הקירות 🤡 הלכנים. מיד בכניסה, על דופן מפררון רחב, שופע אור ואוויר, תלויה תמונת הנערה בצמות. המיקרופון, גרול ושחור, מסתיר את פיה, עיניה מושפלות ונתכא כהן חיוך. שתי הצמות משתפלות מעבר לשולי התמונה.

כרמית גיא גווה את השיער לפני כמה שנים, אבל מעמסת הסימכוליקה עריין מתעקשת להירכק לתרמיתה. עיתונאי נילהב כתב לפני עשר שנים שיש בהופעתה לגיטימציה לאיכות ישראלית אחרת, שאכרה עם השנים, פשוטה, טבעית, נעימה, נקייה מחיקויים, נטולת זוהר מפוכרק". באותה נשימה הוסיף את המושג הרך שארץ ישראל האבודה", והכל כנוגע לאשה הצעירה שקראה חרשות לתוך הסלון שלנו.

מאז 1977 ארעו כאן כמה התפכחויות והן לא פסחר על גיא. אגי בת 37, עם משפחה האמת היא שבאמת השתניתי כמשך השנים". אכל גכרים ממשיכום להתאהב בה אפלטונית וממרחק, בגלל אותן סיכות. אנשים יודעים עליה: ילידת הקיכוץ ההיא, טשמרה על הרוות בין שיניה, שמתכטאת בחופטיות על מה שחשוב לדעתה, היא תחויד את האמת הפשוטה שאכרה בין שיתי הצכר המאוכקים. אף צופה ישראלי ממוצע (-מה זהו" תאמר גיאו לא רוצה להאמין שכרמית ניא, קריינית הטלוויניה, היא רמות ערטילאית ממש כמו האמת הארץ־ישראלית.

אנשים שיבצו אותי במשכצת ארק־ישראל מפני. שהיחה להם בעיה עם הנושא. זה היה פשוט מגוחך. כל אחד ראה כי מה שרצה. אנשים היו מספרים לי שהופעתי בחלומם. טוכ, כסדר, אכל זה היה החלום שלהם, לא שלי. כגראה שקל יותר כשהעולם מסורר במשכצות סכיכך. אם משהו משתנה, הרי גם אצלך עלול לחול שינוי. לא תמיך זה נות. ומכיוון אחר, אם אני עושה עוד כמה דברים, חוץ מקריאת חרשות, או זה מבהיל אנשים. רגע, היא משתנה, ואגי נשאר תקוע

לפני חורשיים החלה לעכור בעריכת חרשות ברריו. ההתלהכות שלה מן העניין הוה אולי לא תהיה מוכנת מחוץ לחדרים המשוכלל ם ברוממה. עורך החדשות, דמאת עורפית, שאין לה נגיעה בעור התוף של המאזין, יושב שם ליר איוה שולחן ומוחק מלים החרשות, אכל הם קיבלו אותי בליכך יפה. האווירה בידיעה שהבתב העביר, אחר כך הוא מוסר את הנייר כאן מאר נעימה. ניקלטתי בקלות. עכשיו אני אחת

Binealo 24

הכל, כמעט, מצחיק אותה. יש בעליצות הזאת משהו ילרותי ושמחה טבעית חסרת תקנה. היא מרביקה כה הזורה שבו מישתו חולף פונה אליה. באתר מקטעי מרוכר כאשה מצליחה, הרואה בעצמה בת־מול. למה לרכר על מולז כי בקיבוץ ויריחנהו, מחוז הולדת שהטביע חותם של ערכים כאלה ואחרים, אתה לא מקכל את הטוב בתייך כעניין מובן מאליז. להתאמץ ובחזרה לחרר התרשות. גיא, נמוכה, שמנמנה,

בתוך לכוש שנוער בעיקר לאפשר תנועה חופשית, לאו דווקא להוסיף חן, מרפרפת בוריוות בין מיקלדת הטלטקסט לבין גווילי הנייר שהטלפרינטר פולט. היא נראית כמו ילד שהירשו לו לנהוג במכונית, והנה, הוא מצלית. .כל בוקר אני מתעוררת וצונטת את עצמי. כל יום הוא חגינה של עשייה". ההתבטאויות שלה לגבי העבורה החרשה נשמעות מוגומות על רקע מה שירוע לגביה. הרי לא מדובר כנערה בתחילת דרכה. אבל אצלה, איכשהו, הכל בא קצת מאוחר מכפי שצריך היה לבוא. וגם זה, אולי, היא אומרת, מן הקיבוץ. היא לא רחפנית. מחכה להכשלות פנימיות, וההצעות כאות אלית. אילנה צוקרמן הציעה לה במשך כמה שנים לקרוא שירה ברריו. היא חשה שהיא מוכנה לכך רק כעבור שמונה שנות עבורה כקול ישראל.

יא כבר עשתה הכל ברדיו. ולמעשה, כל מה שהיא רוצה, עשתה גם כערוץ האתר והצר ההוא, כטלוויזיה. מעולם לא התנסתה בקשיי קליטה טראומטיים. גם לא כשהיתה קריינית מתחילה. בקריינות אין מקום לסיקולים שאינם מקצועיים. אדם נשפט על פי כישוריו. מרחב התימרון של התככים קטן יותר. ברריו הגישה קונצרטים, קראה שירים, הגישה תוכניות לספרות, קראה מרשות, הגישה את התוכנית "על מספרים ואנשים". לפעמים, כל הדרכים הסלולות לפניך ער האוסק, הן עניין מייאש. בקיץ האתרון הרגשתי שהקסם אבר. כל הדלתות כבר ניפתחו לפני. הרגשתי שאני מוכרחה לעשות משהו אחר. אפילו לעבוד בחקליטיה, להיות מזכירה. הלכתי לגדעון לביארי, מגהל הרדיו, ואמרתי לו. בסדר, הוא אמר, מה את רוצה לעשות? הוא הפתיע אותי כהכנה שלו. גם הוא היה קריין חרשות. גם הוא מכיר את השחיקה הזאת. אמרתי לו: פתחת לי עור דלת עבשיו. תסגור אותה בחזרה".

לכ־ארי שלח אותה הביתה לחשוב. ברציתי לעשות תוכניות לטפרות. אבל כמה תוכניות כאלה יש כחודשו אני וקוקה לקצב של החדשות. העניין האמיתי שלי הוא בחדשות. אמרתי שאני רוצה לערוך תרשות. נפלתי או על תקופה טובה. היה לחץ אמיתי בנושא של כות־ארם כחדשות. ניוקקו לי באמת".

אנשים אמרו לה: כוכב שכמוך, יערוך הרשוחת הכוכבות", היא אומרת, האחרי שאתה שם, אין בה קסם. עריכת חרשות דורשת מעורבות. אני מרגישה מנוצלת. גלגלי המוח שלי פועלים. זה המון אחריות. יש לי שיקול דעת. עלי לעמוד כלוח זמנים. כל זה נותן לי סיפוק עצום. אני מרגישה שעליתי כתקה.

אנשים גם אמרו לה: יאכלו אוחך שם. יעשו לך חיים קשים. לא יאפשרו לך להיקלט. "שטויות", היא אומרת. .הם כאמת יכלו להיות רשעים כאן בחדר לקריין החדישות, קול הקריין, הוא הפולש למטכת מהחבר'ה". לא מדובר, אמנם, באנשים זרים. חמש הבוללת התפתציות כלכליות ופוליסיות בדולות. או ולחרר השינה ולחלל האוטוכום. הקול הוא הישות. עשרה שנים היא מכירה כאן עורכים המוסרים לידי . שאני מראיינת בטלפון את ראש הממשלה, כמנישת

הוא קריין. הוא יכול להעיד על ניסות, אבל ווא לא קובע מה תהיה הידיעה הפותחת כמהדורת החדשות הבאה. קריין שהופך לעורך, זה טשמוש גבולות ממים. ברשות השירור יש טכנאים שהפכו לכתבים, יש קריין שהיה למפיק, אבל יש נבול להשתנויות המתקבלות על הדעת. ואולי לא

התקשורת. זה היה לפני שנתיים, ואולי היתה מסוגלת לכך כגלל צירוף של תנאים. המיקרומון, אוצי הכל, הוא ידיד. יותר מות, האינטימיות שלו כוללת נאמנות דייקנית עד אחרון הביתכוחים. אך עיתונאי לא לוקה את המלה שלך ועושה ממנה מלה אתרת. יש לה בעיה עם המלה פמיניזם, אבל היא האשה הרכנונית כיותר ברשות השירור. הלוחמות למעמד האשה אפילו שמוצ על השלל שנפל ליריהן באותה פרשייה ב־81, שבה תופחת מספר הופעותיה על המסך, בגלל השיניים והשיער והלכוש. ד"ר ניצה שפיראליבאי מיתרה לשלוח מכתב מוכיח למנכ"ל רשות השידור.

גיא מכהנת ברשות השידור בתפקיד הנמיש של האינטליגנטית הרצינית והחביבה, ועם זאת חפרת הכאריומה. היא יחירה כמעמד שלה, אולי ככלל, גם בקרב הגברים. ואטנר לשכוח, שגם ברשנת השידור, הפונקציות המבריעות מאוישות עדיין כרוכ גברי, גיא עצמה משועשעת מן העוברה שהמגיש הפותח את חקריינית שלה את רפי המהדורות. ובכל ואת, קריין חיומן ברדיו, ואז אני. באה לטלוויזיה ויושבת שם כמי

ין לה גם תוקפנות. אני לא אדם מהולך בין הטיפות ואני לא נרתעת מלוביע את רעתי, אבל אני משתדלת לא להתכטח. מה יצא מזהז יחסים "נמח, ומה אוד כך? כ"גלריה" למשל, יש צוות נדול שיושב ומעלה רעיונות. לא תמיד הדכרים לרוחי. כשתנוכחי לתוכנית לפני קצת פתות משנה, חשכתי שואת תהיה תוכנית תרשות בתחום התרכות והאמנות. היום זה לא כדיוק זה. אני מכטאת את דעתי, אבל אני עניינית. אני מתייחסת לכל, גם ל'גלריה', כאל שיעור. אני משלמת את דמי הלימוד. ווווץ מוה, אני

ושוב הגענו למודשת החינוך הקיבוצאי. בהמונח אנאים ודי היה קללה אצל ילדי הקיבוץ. עברתי שנים של עינויים עד שפסיכיאטר אחר אמר לי: זה לסדד. שתר. אבל עדיין אני מביעה עצמי כתעפשיות כמה שקשור עניינית לעכודה, אבל לא מסוגלת לודוש לעצמי, למשל העלאה כשכר. כאילו, מי אני . שאדווש מה שמניע ליזו".

מו תהיי עניינית. נניה שאת יכולה לשנות משהו

תופס את הראש. או מהו או מה אם ההוא אמר בכנסת את זה, ודהוא ענה לוז על מה המהומהיו הבעיה היא שיש 19 מהדורות חדשות וכל מהדורה צריכה להיפתח בידיעה חרשה. דברים מאברים פרופורציות. אנחנו מדינה מטורפת מהבחינה הזאת. האמת היא שבעולם הרדיו איבר את נחיתותו הזמנית מפני הטלוויזיה. באנגליה חוזרים לקרוא סיפורים ברדיו. יש לו קסם גדול הרבה יותר מאשר הרבר הוה שמתנטל עליך מן המסך. הרדיו הוא בגודל שלך. גם העשייה בו יש לזה שם אחר. אינטימית. רק אתה והטכנאי. בטלוויזיה הרי כמעט אין לקריין שליטה על התוצאה. הוא מוסף במצלמות, טכנאים, במאים. וברדיו, למזלנו, לקול ישראל יש את

> גלי צה"ל. לפחות יש תחרות". לטלוויזיה אין תחרות. "בטלוויזיה צריך פלורליזם, למה כבר אפשר לצפות משידורים בערוץ אתר כמשך ארבע שעות? אתה צריך לספק את כולם. את הצופה הממוצע. אכל אף אחד לא דיבר עם הצופה הות. כל תוכנית הכי נירחת מקבלת מישנה חשיבות. אני דווקא בעד תוכניות שפונות למיעוטים. לא מטריד אותי כמה אנשים צופים ב'גלריה".

כשהיא שוקעת בניירת היריעות הנערמת על שולתנה, לחייה סמוקות. ריפוז כזה. החינוך שלי אומר: עליך לעשות את המוטל עליך הכי טוב שאת יכולה. מה שמוטל עליך, חשוב ממך. זה סוג של משמעת שאני אוהכת. בטלוויזיה זה בא לביטוי ביתר שנפתחת לעומתך כמו מאליה, מה עכשיוז מה עוד תרות. אם יש לך כאכ שן את צריכה לדעת מה לעשות . נשאר לעשות? עם זה מול המצלמה. בטלוויזיה עליך להיות טובה עוד

יותר. לא איך שאת נראית, אלא מה שאת מקרינה. במובנים מסוימים את נותנת את עצמך יותר, עליך לשלוט כמה שיוצא ממך. את לא יכולה להרשות לעצמר להתפורר. זה סוג של הישג, אפילו תרפואטי,

עשייה שלה היום נחלקת בין הרדיו לטלוויזיה ולתרגום ספרים בבית. עד כה תירגמה עשרה ספרים. רק עכשיו אני מרגישה שאני מתחילה להתיישב כתוך

"היום בריוק", היא אומרת, "גמרתי לתרגם את 'מראה רחוקה' של ברברה טוכמן. היום מסרתי להוצאה. זמורה־ביתן. שש מאות עמודים! ספר יפה, בסגנון המקובל עליה. הסטוריה עממית. על החיים במאה ה־14. אני כבר מתחילה להיות חסרת שקט. בטח אלך מחר לחפש ספר חרש". בעימר ספרות נשים זה התחום המעניין אותה. "בארץ עריין מתווכחים אם יש דבר כזה. בחו"ל זה כבר כל כך חלק מן החיים, שלפני עשר שנים פסקו לדבר על זה. פה צריך כל הזמן להוכיח שיש לנשים מה להגיד ושיש להו דרך אחרת לומד את זה. אתמול פגשתי שני פרופסורים מאנגליה ומארה"ב. הם טענו שישראל וגרמניה הן שתי המרינות המערביות הכי מפגרות בכל הקשור למעמד האשה בעולם האקרמיה". אם לא קוראים לוה פמיגיום, בטה

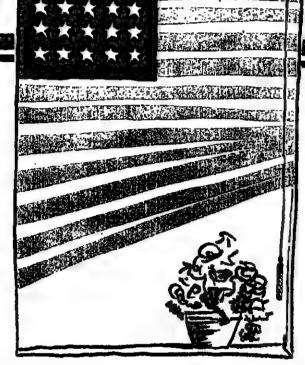
יש לה זראי הכאכים הניסתרים. לא נגענו בהם, בגלל חוסר דלוונטיות. כאשר מדרה לחדר החדשות פעוט של מישהו, גיא מחייכת אליו מרחוק. לעדנה עברון אמרה: "אחרי משבר עמוק ולבטים עמוקים הגעתי למסקנה שגם אם אני לא אהיה אמא, אני עריין אהיה אשה ואני עדיין אהיה כךארם". ובכל ואת היא אמא מסוג מסוים. אולי נילהב ומעורב יותר מכמה אמהות טבעיות. אורי, כנו של כעלה, אלי שאלתיאל, הוא היום בן שש־עשרה. גיא מתקשרת הכיתה שעה אחרי שהגיעה לעכורה, כרי לשאול אם "הילד" כבר ואני לא יכולה להשתחרר מהעכורה".

או קי. אז עכשיו כשהחיווה קורנת ממך, יש לך משפחה שאת מאחלת לכולם כזאת, יש לך האפשרות לעסוק במה שאת רוצה, את אפילו לא ניזקקת לאמביציה ענקית בדי להצליח מעבר לכל רלת

כרמית גיא: "לעשות את זה יותר טוכ". 25 ชเลยอโป

לשלם כמו באמריקה והבטחון

ניאתה מקבל דירה ומשלם רק 60% ממנה נדאי לשלם כמו באמריקה. כי לשלם כמו באמריקה זה להיות נטוח. כי לשלם כמו באמריקה והלשלם 60% מערך הדירה, ולא מורכפי שנדרש בחוק מכר הזירות, עד לרגע קבלת המפתח, ורקאחר כך לשלם את 40%*

ש־ספולים בע"ם

חברה לבנין

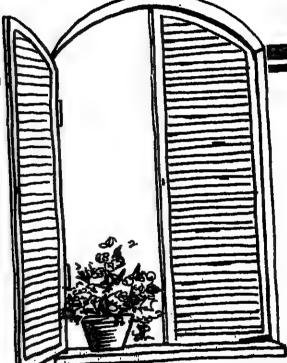
העתרים. לבחירתך מסלולי תשלום שונים של עד 10 שנים על 40% הנותרים. לשלם כמו באמריקה זה לשלם במעמד חתימת התווה רק 15%

פואבלו אספניול - שכונה בסגנון ספרדי הנושקת לשפת הים התיכון. בוא לגור כמו בספרד. בוא לפואבלו אספניול בחוף ימה של ראשון לציון.

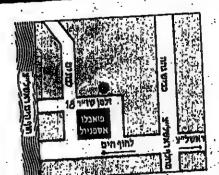

זה שהבניה היא בניית איטונג. לגור כמו בספרד זה קירות לבנים וגג רעפים אדום. לגור כמו בספרד זה שילדך מבקר בגן ילדים ובבית ספר בסגנון ספרדי. לגור כמו בספרד זה לגור ליד הים -קרוב למרכז העניינים ורחוק מההמולה. לגור כמו בספרד זה אויר ים נקי, רומנטיקה, ישיבה בצילו של דקל ונוף מרהיב.

לפי תנאי חבנק או החברה

לבחירתך:

- **דירת 3 חדרים** עם אפשרות להרחבה ל־4 חדרים
- י דירת 3½ חדרים

לגור כמו בספרד

לגור כמו בספרד זה לגור עם

בבית מרווח עם הרבה חלונות

בסגנון ים תיכוני. לגור כמו

בעל תריסי עץ ולהבדיל

בספרד זה לפתוח חלון מקומר

מפלסטיק...). לגור כמו בספרד

זה סגנון

- דירות 4 חדרים עד 130 מייר עם אפשרות להרחבה ל־5 חדרים פנטתאוזים

 - קוטגיים דירות גן + 100 מייר גינה.

עליה רק 60% מכספך. לשלם כמו באמריקה זה

לשלם את יתרת ה־40% עד 10 שנים. כדאי לשלם

ולקבל בתמורה הערת אזהרה

בטאבו המבטיחה את חלקך

היחסי בקרקעוכל מה שנבנה

עליה. לשלם כמו באמריקה זה

להמשיך לשלם מעתה לפי קצב

הבניה. לשלם כמו באמריקה זה

ספרדי בפואבלו אספניול ולשלם

לקבל דירה בסגנון

כמו באמריקה.

פּוּאֶבְּלוֹ אֶסְפָּנְיוֹל

ם תבחני את ביתנו, חביני שאין לי עניין מיוחד כנכסי חומר. כניסה לחנויות גורמת לי מצוקה, מה שמונה על הרצפה או תלוי על הקירות אינו מהותי. את הצבע שאני משורר, מתרגם ועתונאי צריך כחיי אני שואב מהנופים המקיפים אותי, כיווג של נופים קונקרטיים, שעריין קייבים רנוסים שהיו, חתן פרס ביאליק לשנה זו, נולד אלה שמלכלבים בציורי נחום גוטמן, האוצר של הנופים האבורים. פיענות הנופים הללו הוא פיענות ב־1932 בשכונת פועלים ב׳

נופי נפש פרטיים מאר. ברגרי טשרניהובסקי, שהארם אינו אלא תכנית נוף מזלדתו, יש אמת גרולה מאך. עם השנים, יש תהליך של הצסמצמות הטרימוריה הרגשית, אוורי המתיה האמוציונלית מתלטנים, העיר הופכת לשבונה, השכונה לרחוב. לפעמים די לי ככך וכך אילנות נוי שעומרים בגן הקטן, בו אני מטייל עם הכלכה מרי בוקד. בחצר בית הודי עמרו. שלושה עצי שקמק ארידים, ביום, המוני צפורים היו מנקרות את הג'ומס ובלילה עטלפי פירות, העצים היו מבצרי עלנות אפשר היה לספס ולהסתתרי בהם. השיקמה, האשר והדקל ומאותר יותר בם האורו, הם עצי היסור שלי, ומהצמחים, נרות הלילה, החצבים והסביונים, פרח פרולטרי, פשוט

יש אזורים לאורך החוף שהם חלק מהמארג הרגשי שלי, האלמנט של הים התיכון, עם אלף אלפי האפשרונות, דוא יסורי למי שצמח כמישור החוף. גלישה הנבעות אל הים, מרחב החלות העצום, הנון הדהוב ונון לא המצאה רומנטית, החול היה כאמת והובן, המשוקעים כחומרי תשתית של יצירותי לחיוב עמוד חשמל בודד שודה, המרכו החברתי של הילוים. ולשלילה: המעבר, אוכרן הנופים, צמילת הגופים ואורים השרובים לירשו, שנראה לנו כגבול, שחציו החדשים, הוא אחד המקורות המוינים את מה שאני . מסתורין ואימה, והרחובות הקטנים שסבים גן החיות

"מעריב". נשוי, אב לשנו בנים, גר ברמת אביב, תליאביב. התליאכיבי שכבר איננו. עינו של המשורר היא גם עין

של רנטגן, רואה בעת ובעונה אחת גם את הרוכר התוחון, כביכול, של מה שאיננו וגם את החווייה מכנה .סמרות ילידית".

משה דור

בת"א. בוגר תיכון חדש, למד

המדינה), ממייסדי חבורת

מבחר שירים 86־1954, הוא

ה־13 במסמר. חבר מערכת

ובאוניברסיטת ת"א (ב.א. במדעי

"לקראת" ועורכי הבטאון שלה.

ספרו החדש, "בראש השונית",

באוניברסיטה העברית

אני אוהב מאר רבעים מסויימים בירושלים,

חלקים של שלביה, רחביה, תלפיות והמושבה

הגרמנית. אין בי שום רומנטיקה לשכונות החדריות.

אף פעם לא הלכחי שולל אחרי הקיטש של

ה. אידי שקייט". צריך להבריל אלף אלפי הברלות בין

הכבוד להסטוריה הלאומית לבין פולתן של עיפוש

ושל גיטאות, של התחום המושב", הטרגהיה הנוראה

של השואה לא צריכה לעוור אותנו מלראות ששיבת

ציון היתה התקוממות על העיירה היתודית תסים.

שאיננו קיים כשום כרך אחר כעולם, כולההסטוריה

והצליל הנסשי שיש לאבנים שלה מיחד אחנה אנל

וה לא מחייב אותי להיתפט לרינשת נפש או

סנטמנטליות מזוייפת כשאני נכנס לרתובות של

לוכשי הקפוטות. זו. אומה שמאברת את עצמה לדעת

כתהליך ה-חזרה כתשובה". אני לוחם על נמשי, על

קשים, שהייתי בורח לסופי שבוע ליודינים ידושלמיים

שהוקירו את שירתי והעמירו לרשותי חבד עם כקבוק

והגיפו את הדלת בעדי, אני וקוק לר׳ אמות שיתיו

שלי, ליצור מרחק מסויים ביני לבין מה שבונין תה לא

מרחק של אטימות. עכשיו הילדים בגרו ואני יכול

לעבור בבית, להיכנס לחדר ולסגור את הדלת אבל

החיים, הפרסיים והציבוריים, ממשיכים לרפוק

באנרופים גם על הרלת וגם על החלון וזה לא פשום:

עם השנים למרחי להתיק מן הבית את המירב, אני

חושב ושנהויתי וצור ביתי. הבילוי שלי מצומצם. הכיכה עלי שיחה שקמה עם אותם ירידים מובום

היו שנים שהנאי הכתיכה שלי בכית חיו כליכו

עתיד בני ועתיד עמי.

ירושלים היא עיר מרובת קסם, יש בה ייתור

מה אתה רוצה להיות כשתגדלו <u>מאושר יותר.</u>

מו לן אמנות טפלות: מקיש בעץ כדי למנוע התרחשות של דברים רעים, מרגיש לא נוח

השחוו הלאומית שלנו נסתאבו ולא פעם מנילויי קטנוניות אצל בני אדם שהייתי רוצה <u>לואותם במדונה אנושית גבוהה יותר ממה שהם מתגלים.</u>

על מה אתה מתחרטו <u>שלא נשאתי את אשתי בנישואיו אזרחיים. בזמנו, בנלל לחץ</u>

מה קושר אותך לאנשיםו <u>המימות אנושית, יושר.</u> אתה שונא לעשותו <u>לערוד כחבי יד של אנשים חסרי כשרון, לנהל שיחות תפלות עם</u>

ששה מה שעושה. כנגד זה אני לא יכול להתחסו.

פה אחה שונא בארץז את הכפיה הדחית, הלאומנות המתחסדת והלכלור שנתקלים בן

לעצמי לשכב במיטה ולקרוא ספרים. או בי חייה רוצה לפגוש: <u>ארו אליאס קאנט</u>י

אות אישות הסטורית אתה מוקיר במיוחדו <u>יהודה המכבי, חניבעל, גריבלדי.</u>

אוז אישיות בת זמננו אתה מעריך במינחדו <u>אהבתי את יגאל אלוו אע"פ שהייתי חלוק על</u>

למי רצית לחדמות בילדותך: <u>לטרוו.</u> מה בעוניך אשה ימהו אני אוהב את המין הנשי. בהירות וכהות, גבוהות ונמוכות, דקות

לספורם וכרי שלא אראת בעינון רועמה נפור אני מנפה, כפיטב יכולתי להיות כאחר הארם. כמי שבילרות ניסתי להלגנם יות עם אוכרה לאינטרות

שיש בזה משהו אוכסטיבי. התשוקה לספר מלווה אותי מיום שאני מודע לעצמי. כילד, קניתי את ידיעת הקריאה זמן דב לפני בית־ספר ובגיל צעיר מאר התחלחי לכלוע, בלי אכחנה, כל מה שיכולתי להניח עליו את ידי. הבית היה קטן ולא היה בו מקום להיות לבר, הייתי קורא על עץ השקמה או ב-מרתף"; מתחת למרפסת היה דווח מפולש, סגור ברלת עץ קטנה. הייתי מצטדר ליד הצוהר, שקרני השמש האירו דרכו, וקורא או ממלא מחברות בסיפורי הרפתקאות שחיברתי, היה זה מקום מיפלט ומסתור מפני הלחצים החברתיים, הייתי אינריבירואליסט סיצוני והיה לי חרבה יותר מעניין לשבת ולקרוא. החלפתי ספרים אצל אקסלרור, שהיה ספרן־פרגוג. ראשית נהג לשוחת איתך, ברק אם כאמת קראת את הספר הקודם, השתרל לכוון. אני שחייתי מתחיל לקרוא את הספר תוך כדי הליכה הניתה, השתרלתי לקחת ספרים בעלי משקל, כדי שיכלכלו אוחי ליותר זמן.

היו שנים שתנאי הכתיכה שלי בכית היו כל כך קשים, שהייתי בורה לסופי שבוע לידירים ירושלמיים, שהוקירו את שירתי והעמידו לרשותי חדר עם בקבוק והגיפו את הדלת בעדי.

באותו זמן היה שמו של אביגרור המאירי, שהיח עורך סעריית הרומן הזעיר, מאר פועולרי, וחנה אני רואה ספר אדיר מיבורים בתרגימה ביקשתי ואססלרור נתן. אני יוצא שמה וטוב לבן פותה את הספר בדרך ועיני חושכות. זה היה מחוה אפי של הננגרי בשם אימרה מאראץ'... מה לעשותו הרי אקסלרור לא יתן לי ספר אחר עד שאקרא את זה וכך, קראתי אותו מראשיתו עד סופר, כשחורתי הוא שאל בטה עוסק הספר, וכיוון שהיה מבסום פתשובתי, נתן לי לחזור אל הספרות היותר מקיבלת: אהבתי אחבה עצומה את הנהיק סנקכיץ, ודעתי פהקים שלמים עליפה מ באש ובחרב" ו-חמבול"ו אהבתי את דיקנס ושלום עליכם. מראחי מתוך ריתוק במש עצום את "מלחמה ושלום" ונאנה קרנינה", הקסם האפל של דוסטוריכסקר עשה עלי רושם עצום כגיל צעיר מאר

בחיכון החאהכתי בשמה האנגלית: (וה היה רבה מאד לא מטריוטיו והתחלתי לפרוא מפרות אנגלית במקר. תגיבורים שלי היו ניבורים ספרותיים וגיבורים הסטוריים, לא פעם כאלח שדרכם לא צלחה. אין דבה בסברות שאיננו מעניין אותי. עריין מחלכות עלי קסם האפשרויות חבלתו מוגבלות של חמריום חוה נכון שבמשך חשנים ההליף חברירה הטבעית נעשה יותר הרות חיום אגי קורא מתוף בחירת שירח עברית: אנגלית אבריקנית ובתרגום גם שירות אחרות קורא: לם סיפורה, עוקב אחרי המתרחש כספרות העברית ובספרות עולמית בתי זמנגו. קורא ספרי הסטורית, לא מכנר, סיימתי מחקר על האוממריזו הומנות נתקופת מלחמת העולם חשונה ועקשיו אני קורא מחקר חסטורי

מחמוד אבויזעמי, אבא מצרי, גדל בדימונה בין יהודים, החבר'ה קוראים לו אודי. מרגיש עצמו אחד משלנו, לא מוסלמי. סטודנט בתל־אביב, שרת בצנחנים, לומד אצל רב, מתכונן לבחינות הגיור. לא ופש חצויה. כועם שנטפלים למוצאו. לצבא גויים רק בהמלצת שמעון פרס, אך לא נחקבל ליחידה מובחרת. עכשיו, באוניברסיטה, לא נותנים לו להדריך עולים חדשים. אומרים שהוא ערבי.

מאת עמי כברי

בא ואמא של אורי הגיעו לרימונה כאשר המרריך היה מרבר על מרינה אחת לשני עמים, אורי היתה עדיין כמעט מדבר. האב קיבל הצעה לאימי־יורעימה מפתה לעכור במפעלי ים-כעיר הגדולה לא היו מאושרים, אכל הם היססו אם לרדת דרומה. מי יודע מה מחכה להם בחור הוה. בסוף ירדו לשם. לא מתוך חלוציות, ולא כגלל מגיע מפוצץ

אודי, בן 27, היום סטודנט ליכ.א. כללי כאוניברסיטת תל־אביב, גא בעוברה שאביו ואמו היו מראשוני דימונה. אורי, אגב, איננו שמו המקורי. לא מככר קראו לו מחמור אבו־זעמי. "אבא שלי היה הערבי היחידי בין ראשוני הפועלים כמפעלי ים־המלח", הוא מספר. החבריה שם אהכו אותו מאד. גם כבית המגורים של התורים, מוחמד ונעמה אבריועמי. הם היו הריירים הערכים היחירים. מקובלים ולא סוכלים מניכור. הם לא ערבים־שראליים במקור, אלא מצריים. אבא של אורי ברח לפלשתינה מפורט־סעיד שכמצרים ב־1921 מאימת הבריטים. תחילה התגורר בירושלים. אחריכך ירד לחפש עבודה ביפו. "היו ימים שאבא היה מסתוככ יום שלם על כטן ריקה. בערכ הוא היה מתמוטט באיזו פינה". כשמצא מוחמד עבורה כנמל, נשאר שם. הוא לא כרח כשפרצה מלחמת השחרור. הרווח היה כולו שלו: בגיל 57 מצא לעצמו נערת כת 17 לאישה. נעמה, צעירה ערביה, יפואית. כעבור שנה, ב־1959, נולר אורי, הבכור.

אבא שלי ממעט לדכר איתנוד, אומר אורי, קשת מאר להוציא ממנו סיפורים שלמים על מה שהכיא אותו ארצה. לעיתים רחוקות הוא מספר לנו רשמים קטועים של החיים שלפני קום המדינה". אודי לא יורע אם אנא שלו רקר ב־1947, ביום קכלת ההחלטה על חלופת ארץ־ישראל. בכית שומעים בניו, צאצאיו של מצרי גא, דעות כמעט ציוניות. -אגא שלי אומר שהפלשתינאים אשמים במצכם היום. הם היו צריכים לקבל את תנאי החלוקה ולשחוק. כל החומרינפץ שיש היום כאזור, זה כגללם. את הבריטים הוא שונא יותר. הוי, איך שאכא שלי שונא אותם. שתי מילים הוא יורע באנגלית: קאמ היר, ופאק ת'מ. זה מה שנשאר לו מהבריטים השנואים".

כשעברו לדימונה, היה מוחמד אכו־זעמי מקובל בתברה היהודית, למרות המתח הנטחוני הכלתייפוסק. הוא אמנם מוסלמי על פי רתו, אך מגיל צעיר אינו מקפיר לקיים את מצוות האיסלאם. כנו, מחמוד אודי נטמע כסביבה היהורית, החל מגן־חילדים. את שאלותיו הראשונות שאל כעברית את המורה היהוריה. אני זוכר שהיתה לנו מתכרת חנים. היינו מציירים כח-וכותכים על כל המינחנים כחגי היהרות. אני חושב שהיא עוד שמורה אצלי".

הוא לא זוכר שבגיל צעיר היו לו בעיות עם חמוצאי בילרותו משובצים סיפורים מצחיקים אבל עצונים על הוהות הלא ברורה לו. קוא מסשר על חברות בתגועת "חשומר הצעיר". כאשר

धामहत्वांव ३०

התחייב בינו לכין עצמו לקחת את הדכרים ברצינות. הוא מבין לליכו של הצר השני. מה יש, גם לערבים את שמו המקורי, מחמור, זנח כבר בכיתה ו'.

חבריו, כאילו קראו את מחשבותיו ומועקותיו, והצמירו לו את השם "אורי". "זה היה פשוט מתוך חיבה. זה שם שהלכתי איתו לאורך כל הדרך. רק בצבא קראו לי בשם האמיתי שלי. אבא שלי לא סבל מהבעיה הזאת. הוא לא היה זקוק לשם חרש. החברה היהודית שהסתוכב בקרבתה לא עשתה לו בעיות".

תי התעוררו אצל אודי ספקות הזהות? הבעיה מתחילה לעלות בערך בגיל 13. באופן כללי נוח לו לייחם זאת לעירנות המתלווה למשבר גיל ההתבגרות. ועוד איזה משבר. אמנם אתה מרגיש שייך לעם היהורי, אבל בבית אתה סופג רכרים שמעוררים כתוכך חלוקה. אכא שלי שומע הרשות בערבית. קורא עיתון בערכית. כשאני חושב לאחור, השפה כאמת סימלה אצלי יותר מכל את הצר האתר של הבית שלי. אבל אז, בילרות, עוד היה לי קל עם זה. הרבה מחילדים שהסתובבתי אצלם ברימונה היו ממשפחות צפון אפריקאיות, סככית ריכרו אצלם ערכית,ושמעו הרכה מוסיקה ערכית. הרבה יהודים כארץ הואת מדכרים בתוך הבית ספה אחרת. אם כאת מהורו, או ככית אתה מרכר הורית ובחוץ – עברית. לי זה נראה הסבר משכנע לגכי המצב אצלי כבית. אבל חוץ מזה, כלום. לא היתה לי מעולם חברה ערבית. הערבים כארץ הזאת הם פלשתינאים. כשאני רואה ערכי אני מרגיש זרות. לא ודות גמורה. אני יורע שאני לא זר להם ובכל זאת אני מרגיש איזו תהום עמוקה מאר כינינו. פורמאלית אני

מחמוד ואכיון היתה לו מחברת חגים יהודיים.

"אני צריך רק אישור פורמאלי שאני שייך לעם היהודי שכבר ממילא אני מרגיש חלק ממנו. למה חותמת הגומי הזאת? לפעמים עוקצת אותי המחשבה,

האם הם באמת רוצים אותי?" לא יתודי. אבל העביין הוא פורמאלי לחלוטין. אני מרגיש את עצמי יהודי לגמרי". כך הוא מדבר, אך מצליל קולו ניכר בו שאינו בסוח. לא בעניין הוה.

הכל מופיע אצלי כתהליך של פיתוח מנגנוני הגנה מפני הרירה ופלישה כל־כך מאסיבית לתוכי. אורי אינו מוטרר רק מתפלישה הזאת, אלא גם מהאתי שהיא נושאת. נסיון לצקת לתוכו זהות של אוצר. בוכל באופן תתימורע, אתה לא הושב על זה רציונאלית. השם, השינוי כלכוש, הכל. כשאני מנתח את זה לאחור, זה נראה לי ברור. החלטתי שמבידן שאני צריך להתכסות ברברים מרשים, עליי להתוצל לדכר שפה אחת כלכר – עברית – והקפרתי להיראות כמו כולם. אתה חייב לחתוך: לאן אתה שייך. בשלב מסויים אתה מרניש מאר לא נוח עם זה".

שהו כולט כניסוחים של אורי, בהסברים שלו. הוא מדכר בגוף שני. אתה חייב לתתוך... אתה מרגיש עם זה..." הוא כאילו משתק את הצופה מן הצך בעניין הענום שלו. של מי החיים האלה לעואולו לא כך הוא רצה

ער כתה י"ב נמצא אודי ברוכו לקיבוץ. היה כל בעו וימונה של "השומר הצעיר" אך שלא כמו הבריו החלים שהנח"ל והקיבוץ זה לא בשבילו, החברה בכיתה קיבלו צווי גיום. הוא לא. זה הפתיע אותג. פחאום נוכח שאינו יורע כאיזו עמודה כסבלה הוא מסוונ. .בשום בשלב לא השבתי שאני לא אקבל צרגיום. ידעתי שנה צריך להגיע בכל רגע". כאשר וה לא הגיע, נסע לבאר־שבע להתעניין כלשכח הניום. הגיע רגע האמת של היציאה מתחממה של דימונה. פתאום נתקל כאנשים שאינם יודעים עליו דבר מרס

לאם ולמראת: פניו כתות, שערו משורול וצפוף תקורות לא מכירות את אודי. רשום שם: מחמוד

למה הסתיר את

והותו האמיתית?"

יפור חזחות החצוייה מכה באודי בעיקר במפנשים עם המימסד חובב חוחמות

הגומי. עונש ראשון ספג לא מכבר, ארבעה

חודשים לפני בחינת הגיור שלו. תוא חגיש או

את מועמדותו להדרכת עולים במעונות

חסטודנטים. "ביקשו ממני למלא טפסים.

בסעיף הדת היו שלוש אפשרויוית: דתי,

ועדה היתח צריכה לאשר אה מועמדותו

מי שימר זאת לוועדהו חבריו במעונות

אך סיפור עברו נודע לה ממקור נעלם, והוחלט

לדחות אותו. חסיבת: מי שאינו יהודי לא יכול

הסטודנטים טוענים, בי מיעתו היטע בהיקו.

במשרד המנים. רק כך אמשר היה לדעה

שהבחוד ערם סיים את הליכי הגיוום "שעויות",

מכחישה רוברטה גולדשטיין, חיועצה

לסטודנטים עולים במעונות חסטודנטים. אני

לא רוצה לפגוע באודי, אבל אם הוא הקכים

לשוחה איתר, אני יכולה לגלות לר, שמישחו.

מהמעונות סיפר לנו. אנו לא אגלה את שמו".

בידור מאותר יותר מעלה, כי אחדים מתמדריכים

חבר אחר, שהיה פחות טוב פחות ממני, עבר. ניגשתי

לאחר המ"מ־כ"פים ואמרתי לו כיצר אני מרגיש. הוא

הבטיח לטפל כבעיה, אכל מעולם לא העביר אלי שום

הסברה, ההסבר הגיע לאודי בעקיפין. ביציאה לאחת

המדרות. כאשר העברנו את הציור. אני ועור ארבעה

זטטנים נורא, לא יכולנו להתאפק והצצנו. ראיתי

כוכב. למטה חיה כתוב: אין סיווג בשתוני".

מסורתי, חופשי. אני סימנתי – תופשי".

לטפל בקליטת עולים.

בפקד בלשכת הגיום המתכל עליי קצת ככה, וצה: שכן אם אתה רוצה להתניים אן תניש בקשה". בה ביקש ממנו למלא טפסים עם קורות חיים. אבא לו בוערב שתיקתו היתה רועמת. כיום הוא בן 63. א השנה לא עוב ליותר משכוע. הוא לא נזקק לווזות ידים. אדי מצא עצמו מתמודך בקרב הזה לבדו. היום הת כעם על הוריו שלא עזרו לו בשעתו לנתק את עום פעבה. כשאמא של אחרי שמעה על רצונו העו לתניים, היא תוליטה לסייע לו דרך וו"כ ז'ק אמיר, תנו של האב ממפעלי ים המלח. דק אמיד פנה לשר ובשון וצו, שמעון פרט, וסיפר את הרקע של משפחת ובקעמי שר הכטתון שוכנע ושלח למתמוד־אחרי פנחב אישר אני שמה למלא את בקשתך להתביים למלב שירות מהנה ומועיל... בכבוד רב, שמעון

לשכת הגיום נשלח לבדו לבסים חקליטה המיז. מביון שאינו יהודי, הוא צורף ליחדת הביעוטים. שגיאה שמקודה בונוסר אני לא הנוה הנישות, אודי הרגיש נודא. גאני לא מאים להם, לא מדבר את שפתם, וגם הם מרגישים סאני זר להם אני רציתי לשרת ביחידה מובחרת. מלום חיי היה ללכת לקומנרו הימי. לכל תחברים שלי החגישה ליחידות המובוציות. אמרו שתאריך הגיוס פלי לא התאים אבל אני אומר לך שוה לא זה. היתה לי הרגשה שנשבילי היחידות האלו לא פתוחות. לקבוקשתי להצפרף לקומנדו, טענו אז שנגמר גלישה ושאין אפקרות. אני לא ידעתי איך לקבל את ת התשונה שלהם היתה סופית עבודי, ואני כל כך

(פנקחי עד שישבתי באוחל ופשום בכיתי". פותים שם לא תחיה בעיה, הוא הבטית. אורי מיברק עלה נשלח לצנחנים. שבל הבעיה שלי המשיכה לווה אתי. בטידונה עשו מבחני כושר להצטרפות לקיות נישוי אליהם זה היה יום של קריעת התות לא נודמלית. עברתי אותו יפה מאד. מדיבוחים של אנים שהין אינוי הבנתי, שיש לי סיכויים ממש טובים לענור פשום נתת לכל מה שהיה לי. כשכראו את שנה למצלינים את לשם שלי לא קראו, אבל לפחות ואבי נודא מצטער שלא הגעות אליו לשם. יש לי חבר

הכיעו באוזני רוברטה אי־שביעות רצון שבחור לא־יהודי יועסק בקליטת עליה. אתד מהם צעד - בוקר אחד למשרדה של דוברטה וחשף בפניה ובעקבות כך בפני הוועדה – את הסיפור.

פירטום סיפורו של אודי גורם איינחת לגב׳ גולדשטיין. "זה יעשה פה דברים נוראים. אתה תחילה נימת איום בקולה. כשנרגעה, הסכימה אודי אינו טלית שכולה תכלת. כבר היו לנו איתו

אריה ציליק, הרכז המחוזי של מינהל

אבל חטאו העיקרי של אודי בעיני השניים. שישבו בוועדה לקכלת מדריכים, היה השקר. רוברטה: "היו לו המון הזדמנויות לספר על זמותו האמיתיה. מה שהוא אמר היתה רק חצי־אמת. בשהוא יבוא עוד שנה ויספר את האמת כולה ולא רק את חלקה, אנחנו נוכל לקבל אותו". אריה ציליק: "אודי הסתיר מאיתנו פרטים שהיו אמורים לעזור לנו להחליט אם

במעונות כצעד לחינוכו לערכי אמתו "לא" – אומרת רוברטה גולדשטיין. "אודי

הוועדה. הוא הסתיר חלק מהאמת". מה הבעיה להעסיק בחור שלחם על זכותו לשרת בצבא שיהודים כשרים, בחורי ישיבות רבים כליכך, מתחמקים ממנוז אין הוא תרומה חינוכית חשובה לעולים, כשיספר . להם על מאכקו להשתייד לעם הזה, על הזכות

רכז מינחל הסטודנטים מזדעק: "אני בכלל לא יודע איך אודי, שאינו יהודי, ניגש בכלל למוכרו כוה. אוכלוסית העולים היא אוכלוסיה עם רגישווות ובעיות. איך בחור כמו אודי, שלא עבר את כל התהליך, רוצה לפתור העיות של עולים חדשיםו אודי אחד כזה; עם כל חכבוד לשירות הצבאי שלו והציונות שתוא הפגין מה. בוועדה – הוא הית מסתיר גם מחעולים את זמותן האמתית והיה עובר תחת חיסכולים שאנוזנו דצינו למנוע ממנו ומרועולים החדשים. חוץ מזה, יש אצלנו חבריה קשים בענייו חזה. ישום הורים ששולחים את תבנות שלתם לפח בשביל למצוא בעל יחודי. אני לא רציתי שחסטודנטים יבואו ויאמרו לנוו מת אתם שולתים לנו ערבים לחנר אותנו לערכים

לא יודע מה שזה עלול לגרום לאודי", נשמעה לספר על הסיבות שבגללן אודי אינו מדריך היום תחת חסותה. "תראת, בלי להיכנס לפרטים, סיפורים בעבר".

הסטודנטים, גוף הכפוף לסוכנות היהודית ומשרד הקליטה, מספר שמנהל המעונות כח"א היה אף הוא בסוד דחייתו של אודי. "הבטחנו לאודי תשובה בנושא ביום חמישי של אותו שבוע. ביום רביעי כבר היתה לנו החלטה שאודי התקבל לעבודה. אבל בדרך לא ידועה לי חודלפה החוצה הידיעה ומנהל המעונות התקשר אלי והביע את התנגדותו לקבלתו של אודי להדרכה. הוא סיפר על בעיות משמעתיות שיש לאודי: צ'קים שלו לתשלום שכר המגורים במעונות חזרו".

לקבלו. הוא לא סיפר לנו על זהותו האמיתית". כלומר, אודי לא משמש היום מדריך

אינו יחודי ואנחנו לא לוקחים לא יהודים לתפקיד הזה. כשהוא יהיה יהודי, הוא יוכל לעבוד אצלנו. יש לו הרבה לתרום עבורנו. אבל הנקודה העיקרית היא שהוא לא היה פתוח עם

להימנות עליוו דווקא אחד.כוה אתם דוחיםו.

ציונוים:".

מדימונה, שכן שלנו שהוא פעיל ב'התחיה', והוא סיפר לרפול על העניין הזה. רפול אמר לו שמאר היה רוצה לראות מי אני ולשמוע ממני כמה דברים". שאלה רנישה: בצכא, המשחקים והסימולציות של

"ערבי יורה עליך", לא הטרירו אותךז חבריה, נפלו לידינו ציוני המיבדקים. אנחנו, חבריה אורי מתעמק לקראת תשובה, ואפשר לראות עד כמה איננה נשלפת מהמותן, עוטה מבט עצוב, קצת אחר הנסרים בבקרים הכליץ לאודי על שקיבלתי שם ציון טוב מאר', אבל ליר השם שלי היה נבוך, ולבסוף אומר בשקט: "לא". הוא בחור חביב בצורה יוצאת דופן. קונה מהר את אמון הסביבה. היום, היום הוא כבר מכין. אז היה מתוסכל. באני רק במעונות הסטורנטים של אוניברסיטת ת"א, הוא אולי מרגיש צער שלא מיציתי את היכולת שלי ואת מה הצעיר הפופולארי ביותר. גם ברימונה, הוא אומר, מאר שחיה יכול הצבא לעשות בשכילי. אני מצטער שלא אוהבים אותו. שכנים אומרים עליו: הוא כחור זהכ. הייתי חייל בימי לפול, שהחליף את מוטה גור אחרים אבא שלו בנה לעצמו את חייו כזכות אותן מעלות. שחשתחררתי. מדיניות חדלת המתוחה שלו היתח אגב, החורים רתגרשו באמצע תקופת שירותו בצהיל, יכולה לעוור לי. כולם היו באים אליו לחל־ערשים ואת שנת השרות חשלישית הוא נאלץ לעשות בקרבת (המשך בעמוד תבא)

31 8122210

ארדי המרדי הספר מבוורלי־הילם

הבית. שני אחיו הלכו לצה"ל בעקבותיו. הוא הכשיר את דרכם. לאחר השחרור, העניק לו הצבא את המגיע | משלי, עדיין בלי שמות מפורסמים. הרווחתי טוב, לכל חייל משוחרר: מכינה ללימודים אקרימאים, סיוע גדיור כסטודנט.

הרבנים אולי יברכו על מעשה הצבא. שם קיבל את הרחיפה להתגייר, לסגור את המעגל. כמרינה | בוכות עצמי, את הררך שהוליכה אותו לצמרת. כשלנו לא מספיק להרגיש כיהודי ולהיות ציוני על פי השקפתך, אם אין עליך הותמת הנומי המתאימה. "ההכרה בצורך שלי להתגייר", הוא אומר, "החלה בעצם עוד לפני הצבא, בסירוב הראשון לגייס אותי. ן פוסט היתה אז משהו חם כאמריקה, כוכבת 'המלאכים כשהכרילו אותי פתאום כאופן חד מהחברים הכי : של צ'ארלי'. היא רצתה לשנות את תיסרוקת פארה קרובים שלי, כל מי שגדלתי איתם, הרגשתי חובה : המפורסמת שלה, באה אלי, אהבה את מה שעשיתי, לעשות משהו ומהר, כרי להשחלב לגמרי במסגרת | ומאז לא עובה. היא לקחה אותי איתה לפסטיוואל שהייתי רגיל אליה". לא"יהודי יכול להיות ציוני שווה זכויות רק בסרטים. מעולם לא העלה ברעתו לחזור לשורשים שלו, למשפחתו של אבא שנשארה בפורט־סעיר, חזרה שכסופה ימצא עצמו אזרת מצרי. האכ אמנם נסע למצריים לניקור קרונים, לאחר חתימת הסכם השלום, אכל חזר ארצה לאחר טיול קצר. . גם הוא לא חשב על איתור משפחות.

הגשתי בקשה ראשונה להתגייר לאחר תום. המכינה הקדם־אקרימאית. למה דוקא אזז העיתוי היה די מקרי. זה פשוט התבשל כחוכי. עכשיו אני כבר אחרי הלבטים. היה רק חסט קל לגבי תגוכת המשפחה. אבל השרות הצכאי הבהיר להם טוב מאד לאיזה צד אני רוצה ומתכוון להשתייך. זה היה כיטוי לכל הערכים שכבר ישבו בתוכי. בסופו של דבר לא התפתחה מהומה משפחתית".

אורי חי היום ברימונה כחכרת משפחות יהודיות מצפון־אפריקה, שהמטורת הדתית מעצבת את חייהן. גם זה השפיע. לקראת מה הוא צועד ככטחון שכוה?

מכחינתי", הוא מסביר, גאני מאמין בערכים... שהדת מייצגת. החלטתי להתקרב ליהרות מפני קהאמנתי שיש חפיפה ערכית בין ציונות ליהדות". דייני בית־הדין הרכני חקרו אותו. מה אתה יודע על היהרות? למה אתה רוצה בה? מכקשים להבהיר לו את המציאות היהודית כהוויתה. הוא השיב להם: "אם אתה רוצה להשתייך לעם היהודי אחה צריך לדעת את הרינים של הרת".

אורי מרכר קר. לא נשטף כמפל של חיכה ותשוקה להתגלות היהודית. הוא ימשיך למכור את השינוי הוה כחיפוש זהות. "בתחתית הטופס נשאלתי למה אני רוצה להתגייר. כתבתי שם שאני מרגים שייך לפה ושוו דרכי להשתלב כאן. כתבתי בשניים־שלושה משפטים על הערכים שהונכתי עליהם בכית הספר וכצבא, ושאני מרגיש שייך למקום הזה. שוה כלל לא זר לי". אורי אמר לריינים שאין לו צורך ללמוד את דיני היהדות עם רב כי הוא דובר עברית שוטפת. הם מסתכלים על זה אחרת ומתעקשים. אתה חלמר עם רב, הם אומרים. הוא נכנע ולומר אצל רב שגר לידו ברימונה. בעוד כחודש תתקיים בחינת הניור, אם יעמור כה, יקיזו את רמו, הוא יתכקש לטכול במקווה ניצא משם יהורי כטר.

מה עושים לו פסוקי התפילות שהוא משנן עכשיו

.וה מהווה חיזוק מסויים לכל מה שקיבלתי כארץ הואת. הרגשתי שוה מוכר לי. איך זה יכול להיות ור? עכשיו אני נכנס לעובי הקורה. עכשיו אני פשוט נורש לאישור הפורמאלי שיאמר את מה שהיה לי ברור. רק לפעמים אני שואל את עצמי, למה הדיקרוק הוה: למה להיות תלמיד ישינה כדי להצטרף לעם היהודיו כאשר היו לי בעיות כהבנה של איזו מצווה, והייתי מבקש מחבר יהודי שיעוור לי, הוא היה עונה שהוא לא יורע. ולא רק הוא. חברים היו מכקשים עורה מתוריהם. אז למה ההתעקשות הפורמאלית הזו רווקא איתיו אני הרי צריך רק אישור פורמאלי לזה שאני שייך לעם שכבר ממילא אני מרגיש חלק ממנו. וש לי יסור מוצק כמו לכל אחר אתר שמשתייך לעם חזה. למה הותמת הנומי הואחז לפעמים נדמה לי שרוקא ההחמרה הואת מעמידה אותי שוב מול בעיית הוהות. לפעמים עוקצת אותי המחשכה, האם הם כאמת רוצים אותיו"

עמי כברי

Biacaio 32

הייתי מעצב שיער עסוק מאד עם קליינטורה גרולה הייתי מאושר, לא היתה לי אמביציה להיות כמו שאני היום. לא תיארתי לעצמי שאהיה כל־כך מפורסם". כך משחזר הספר של הכוככות שהפך לכוכב הוליוודי

והדרך לתהילה, התחילה לפגי שמונה שנים בערך. פארת פוסט היתה הצער הראשון. ביום אחר היא טילפנה למספרה. חברה שלה המליצה עלי. פארה הסרטים בקאן, ולצילומי הפירסומת שעשתה כניו־יורק. נסעתי איתה לכל מקום, צילמו אותנו ביחר, והתחילו לכתוב עלי בעתונים. התמונה הראשונה שלי איתה התפרכמה ב'פיפל מגוין'. אחריכך שלה ה'וושינגטון פוסט' את כתבת האופנה שלו לעשות כתבה גרולה על האיש שמאחורי המראה החדש של פארה. הסקרנות היתה גדולה. לא הבנתי על מה הרעש, זה היה שוק גרול כשבילי. אכל זאת היתה ההתחלה של כל מה שקורה איתי עכשיו".

ההמשך, מבחינתו של ג'ווה, הגשים את כל מה שלא העו להעלות אפילו בחלומותיו. כוכבות נוספות החליטו כי מה שטוכ בשביל פארה פוסט טוב בשבילן, והצטרפו למעגל לקוחותיו. הוא פתח מספרה עם שותף, שמנהל את הביזנס כזמן שהוא עסוק בלעצב את ראשי המפורסמות, כלהתראיין לאמצעי התיקשורת, או נמצא כנסיעות.

לפני חמש שנים כתב ספר שכותרתו "טלטלי את ראשך יקירוו". עד היום נמכר בכ־100 אלף עותקים. כוחרת המשנה אומרת: ג'וזה אָבֶּר, מעצכ השיער של הכוכבות, מראה לך איך להשיג את התיסרוקת שתתאים לפנייך, לסוג השיער שלך ולאורה חייך". הכוכבות שאת שיערן עיצב, שיתפו פעולה ביצירת הספר. לכל אחת מהן מוקרשים כממוצע ארבעה עמודים. בראש עמור אחד מתנוססת תמונת הכוכבת והספר שלה. מתחתיה מופיע תקציר הסיפור שהפגיש בין שניהם, ומיר אחרי זה השאלון אותו מציג אַכַּר אוטומטית לכל קליינטית כדי ללמוד את אורה חייה. עשרים שאלות בסגנון: מתי את הולכת לישון, מתי את קמה, או האם את צובעת שערך. לפי התשובות הוא מתאים לה את התיסרוקת הנכונה.

אניצעות השאלונים הפתורים על־ירי היפות והמפורטמות, מספק הספר פירורי רכילות הקוטמים בווראי לרבות. לרוגמה: הכלונר של גולדי הון הוא לגמרי טבעי. אנג'י דיקנסון מעדיפה להתלבש בצבעי פסטל בהירים. החופטה המושלמת לדעתה של ג'ואנה קארסון, גרושתו היקרה של ג'וני, היא טיול בכירות אירופה. לגיימי לי קרמים יש עוורת, פעם בשבוע, כל יום חמישי. אלי מקגראו מתקלחת כל בוקר וטובלת באמנט כל ערכ. ברברה קאררה לא אוכלת בררך־כלל ארוחת בוקר, אבל כשהיא כבר אוכלת. היא פשוט עורכת לעצמה משתה אמיתי. לינדה גריי (סו־אלן) מחלכשת רק כדי למצוא חן בעיני עצמה, ואילו ה"פאמלה" – ויקטוריה פרינסיפל – מתלבשת גם כדי

למצוא חן כעיני הגבר שלה. מעבר למה שכבר פורסם, כמוכן באישורן המלא של כל הנוגעות כדבר, ג'ווה אָבֶר לא מנדב שום מידע על חייהן הפרטיים של הלקוחות המפורסמות שלו, שחלקן גם חברות קרוכות. הם מרברים בטלפון, מנסים לפתור בעיות, מתייעצים, מבקרים זה אצל זו, מכירים את המשפחה, אוכלים יחד, מכלים במסיבות.

רכילאי הוליוור כבר למרו מזמן שמיותר אפילו לנסות להוציא מג'ווה נתח רכילות כלשהו. זה פשוט בזבוו זמן. "אני מקבל מספיק כיסוי רק מלדבר על דבדים טוכים. אגי לא מעוניין ברכילות. יש לי שם טוב, נותנים כי אמן. אני לא מוכן לאבר את החברות שלי נשכיל שום פרסומת", הוא אומר. אפילו לאהותי, שמבקרת אותו כל שנה, הוא לא מספר סודות. לישראל הגיע עכשיו כדי להשתחף כחגיגת הברימצווה של בן־אחותו. זה הביקור הרביעי שלו

בארץ, רק סיבה משפחתית כובה תביא אותו שוב לכאן. הוא אוהב את ישראל, אוהב להיות עם המשפחו, אבל אחרי יום נכנס לחוסר מנותה, מתנענץ ללוסיאנג'לם. אפילו בפרים, שפעם היתה כיה, הא לא מרגיש טוב, רוצה תיבף לחזור הביתה ללוס־אנגלם.

ולוס־אנג'לס אוהבת את ג'ווה, שמדבר אנגלית במבטא צרפתי רך, ומשבץ את המילה 'דארלינג' כמעם ככל משפט שני שהוא מוציא מהפה בעיד הסרטים, גם הוא כוכב שמחלק אוטוגראפים למעריצים. ג'קי קולינס, אחותה של ג'ואן קולינס מ"דיינטטי", מזכירה אותו בספרים שהיא כותבת על חיי הזוהר של בוורלי-הילס. אתת הגיבורות נספרה "נשות הוליוור" – בסט סלר שהפך לסידרת סלווחיה שהוקרנה גם אצלנו – היא סוכנת השחקנים טייףי להיסאל ושם ספרותי), האשה החוקה מכולן נעיר הסרטים. קולינס מתארת אותה כאישיות חשוכה ביותר, שגרה בארמון על גבעות כוורלי, תופרת את בגריה אצל טובי האופנאים, ועל עיצוב תיסרוקתה טורח ג'וזה אָבֶּר בכבודו ובעצמו.

מה נובעת הפופולאריות הנרולה של אָבֶרז לא רק מהמראה האקסטרוואננטי שמורכב מכובע, צמה ובגדים מאר ססגוניים – או מהכבוד שרוחשים האמריקנים לכל דבר שריח אירופאי, במיוחר צרפתי, נודף ממנו. במקרה שלו יש גם שילוב מוצלח של כשרון ואישיות. ג'ווה אַנֶּר התברך בחבתה גדירה: הוא יודע להקשיב. נועד עיניים כחולות ומרוכוות, נותן את ההרגשה הטובה שהוא שומע עכשיו את הסיפור הכי מרתק בעולם. הוא גם יודע לדבר, לגרום לכך שירצו להקשיב לו. וכמו שתא נראה נחמד, אתר כזה שמנתב לו דרכים בטקט ודיפלומטיות, הוא מסוגל לפעמים גם להוציא החצה הרבה טמפרמנט. להעמיד אנשים על מקומם, לסלק אותם מסביבתו המיידית, בלי שום קשר לייתוסם

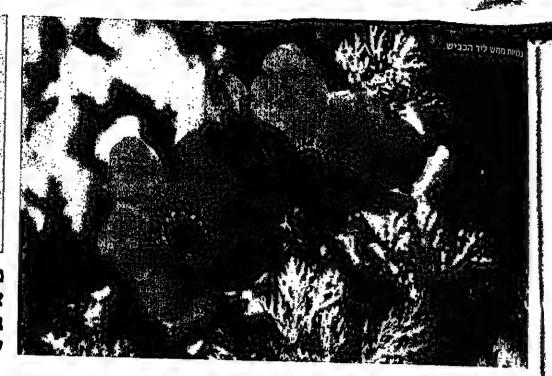
החיים שלו עכשיו, הוא אומר, מוקדשים רק לקריירה. הוא גר בבית־דירות יוקרתי בצד המזרחי, היקר יותר, של הוליווד הילס. חי לכר, כדירה לא־גדולה במיוחד, אבל מעוצבת להפליא בצבעי ארום־שתור־לכן, שגם צולמה לאחר המגזיכים. ניהו ברולסירוים חרשה, סם רק במחלקה הראשונה, מתאכסן רק בסוויטות של בתי־מלון חמישה כוכנים. אוכל במסערות הכי־יקרות, קונה את הבנרים הכי־יקרים. עונר שעון 'קרטייה' - 18 קאראט והב, שעולה 7000 רולר. אוהב לבלות במסיבות פרטיות, כלי עיתונאים וצלמים, איפה שהכוכבים מרגישים חופשיים ולא צריכים להמשיך בהצגו, מרשים לעצמם להיות טבעיים. הוא מוזמן לפעמים לארבע חמש מסיבות בערב אחד, אבל הולך רק להכייהכי. מכל המסיבות שנערכו ערכ השנה התרשה כתר לתנוג אצל ברט בכרך, עם לארי הגמן, לינרה גריי, אוליכיה

עצמו הוא סיבה למסיבה. ג'ווה אבר אוהב את התיים הטובים, ופוא יכול להרשות אותם לעצמו. לא ברלתי כרדך הזאת, אמריקה העלתה אותי עליה", הוא ומתכוון לשחק אותה כנדול. בחודש הכא יצאו לשוק האמריקני 14 מוצרים לטיפוח השיער הנושאים את שמו. ארבע שנים עבר על פיתוח המוצרים, שמאחוריהם עומדת חברה סאברג'ה, עכשיו בבעלותו של משולם ריקלים. באלו מוצרים נכחרים, כרמה גכוהה, כאריזות אלגנטיות בצבעים שחור־לבן. כל מוצר יעלה 6 רולר ווה נחשב יקר". מסביר אָפֶּר, חבר טוב של ריקלים ואשתו פיה

ניוטוך ג'וו, קני רוג'דס ועוד כאלה שכל אחד בפני

אחרי שיתפנה ממסע קידום המכירות המאסיבי שמתוכנן למוצרים שלו, הוא רוצה לפתח ברחבי ארה"כ רשת של מסתרות יוקרה שישאו את השם ג'וזה אָבֶּר. -הגיע הזמן לנהל אימפריה, אומר מי שסיפור הצלחה שלו אולי יוכיך את זה של וידאל ששון, גם הוא ספר צמרת יהודי שהצליח לכבוש בומנו את אמריקה. כמו ששון לפניו, מוכיח עלשיו אבר שאם. באמריקה השמיים הם הגבול, הכדיקל להגיע אליהם רוד ה'כוכבים'.

אירות רותם

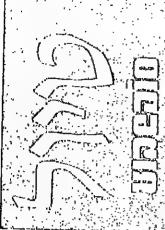

אנגליח כלב השרון. מרחבים ירו־

קות כהות של אלת המסטיק. בנסי

בריכת דורת – רק בחורף אגם

ועופות מים ליד תשיכונים.

מאת נילי פרידלנדר צילמה: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

ז. עונת הכלניות

ות, הולכים לעבודה. בש־ נה מתחבוים לצומת גבעת אולגה על בדרן שתוארה קודם. נו, פוענום השמיים ולא מתחשק הכביש המחיר, אבל אנחנו פונים שמאלה וכ־50 מטר לפני פסי הרכבת, לשת מהבית. בינתיים קורים בטבע ומים ופלאים והאדץ מתכסה בעשב פונים ימינה איפה שכתוב דרך ללא ההפה בשנתנים האתרונות.

סילת הברזל. משמאל, חורשות אק־ לכל יושבי העדים הצפופות מתל ליפטוסים, שרידי יער חדרה המפור צנינ ועד הדרה: גם אם השמיים מעונים בשבת, לא להיבהל ולעלות סם, ולאורך המסילה כלניות אדומות. משמאל רואים איך משקמים מזבלות ל הבניש המהיר לכיווו הדרה. משני ומחצבות ישנות ומכסים אותן בעפר. דרו קורם עכשיו דברים ופלאים אחרי נסיעה איטית של שלושה ק"מ שלא וואים תמיד. בשדות כבר החל מגיעים לפארק הטבעי הבי יפה במר האביב שפע של סביונים, כלניות כז האדע. ותציות. וכשיוצאת השמש מביו מעום ווהרות הכלניות בוודוד. סבול. מול, לבן וכמובן אדום.

מוכו הארץ, 57 ק"ם מתל אביב קים מנוקדים בסביונים, כרי דשא וא ק"מ מחיפה, בין קבוץ מעניות לשעב מאור, יש נבעת כלניות מדהי-משולף קיסריה בכביש המהיר חי־

מת"א פונים לכיוון עפולה ואחרי משעה ק"ם מזרחה מגיעים לצומת משת כאן פונים ימינה, לצומות נרב־ וה החרי שלושה ק"ם מווים ימינה. מקעים עוד קילומטר אחד ופונים שוב ישינת מימין לכביש – טרמפיא' וה כאן שצרים, חוצים את הכביש ועלים לגבעת הכלניות, ששמה משפי הוא תורבת בצעה.

זה תל, אשר בו שבנו עדים עתי קח ובמרכזו - בונקר מעוגל מימי מלחמת העצמאות. כל הנבעה זרועה לניות ככל מיני צבעים שתעלו בדמ" יונים. וגם דודאים פורחים כאן עכי

הקטע הבי יפה מתגלה כשעולים ל הנבעה מביוון הכורמפיאדה. אנו שלח על תנבעה מצד צמון ומקיפים אתה בשבילים בין הכלניות. הבניש מוביל דרומה לכיוון מושב

פאו, וכשבםשיבים לנסוע לאורכו חאים פימין שדות של כלניות אדו־ שיער הזה יוכרו במרוב כשי פות טבע, בעידודם הגלחב של משבי האינור, ועבשיו רובינו למה. לדה של כלניות תוא לא פיקניק.

לם שומלץ לנסוע מכאן אל כרי הד שא היפהביים של פארק השרון. לויפום בשמש, סיולי אופניים ומד שת טוב לפתח את הצידניות. משעים חונה לכיוון חדרה. כעש־ ה ק"ם עד לצופת נחל חדרה, הצר

ודש קשה עבר על מת על תכביש הישן חיפה־ת"א. פור נות. לכן מומלץ להמשיך בכביש המי דים את צומת החוף הירוק, ברמזורים ודש קשה עבר על נמו על וובר שווישן ווישו הל ופה היר עוד כ־5 ק"מ עד צומת אולגה, כל השבוע, ביר נים שמאלה לכיוון צומת הלל ופה היר עוד כ־5 ק"מ עד צומת אולגה. ק"מ. מול פארק האירוטים (רואים סים של תבלת ושמש זוה־ ונוסעים שלושה ק"מ. אם פונים ימיר לפנות לכיוון חדרה ולהגיע לפארק

ולקינות, אגם בנחניה. מי היה מא־ מין שהשיכונים של דרום נתניה נמצ־ אים ליד אתרי טבע נפלאים בחורף. יוק ושפע של כלניות, שכמהו לא מוצא. נוסעים כשלושה ק"מ דרומה מול הפארק הטבעי של אירוס הארג־ בדרך עפר עבירה לרכב, ומקבילה למד מן שיפרח בעוד שבועיים־שלושה, מדרום לקרית נורדאו יש אגם חורף ובו שוחות מאות אגמיות, תרנגולות המים, וגם ברווזים ושחפים.

יורדים מהכביש המהיר במחלף פו־ לג, פונים שמאלה לנתניה דרום, עוב־ אחר־צהריים אחד, באמצע השבוע.

ולסיום – המלצה. גבעת הכלניות קטנה, ובשבת יש הרבה מטיילים. אם מודמן לכם, השתדלו לגשת אליה

מחסום) פונים לתוך דרך עפר ואו

מתגלה אתו ירקרק יפה. בריכת דורה

– רק בחורף גשום. אם פיספסתם את

הכניסה הזאת תוכלו להיכנס אליו

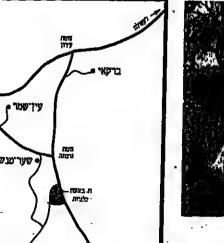
מהכביש הפונה צפונה לאורך החוף.

יש כאן גם אחו ירקרק ומקום נהדר

לטיול ולמנוחה.

פארק השרון – כרי דשא כמו באנגליה.

33 Biacaio

(המשך מהעמוד הקודם) היה חוק יותר מכל הבעיות שנוצרו." נקנדת המוצא הזר, שהועמה עם השנים, מסכמת אולי את כל ההבדל.

תחילת שנות החמישים. ילרים בני עשר, עומרים מול הורים נבוכים, ממרח שמנוני ולבן על הלחם, פקידים זרים הדוברים שפה לא מובנת, ושם חרש. צליל זר. השם הקודם, כזהות בסיסית כליכך, נמחק כהינף יד. ובראש מהדהר עריין המשפט "וו ארץ שלנו". ככל זאת, אף אחר מילדי סקייה לא יכול להצביע על משבר קשה שעבר. הגכול בין טיול ארוך להגירה לארץ זרה עריין לא היה נהיר.

יצחק חייק: .כל קיפוח שמדברים עליו הוא קיבוח מלאכותי. אם אני נכשל בניסט, סימן שוכשלתי בגלל שאני מזרחי. ואם אני מצליח – אין שום קיפות. איזה אבסורד".

יש פה ניצול," אומר סבאח יוסף, אבל או באמת היה קשה ולא היתה עבורה. הכוונה בסך הכל היתה טוכה. היום, כמוכן, לא היו מעוים לעשות זאת."

נוני נאירי: "לו סיבלנו אה שהילדים שלם בקבלים, היינו מגיעים יותר רחוק.

צים יש דרישות אתרות." וגם תנאים: וילה, שתי ממניות, ארבעה ילדים, ומחשב אחד.

סכות יוסף ותול ללמוד כבית־ספר תיבון "שכח" מלצמיב נמקביל היה פעיל בתנועות הנוער. לאחר נובא למד שוב שנתיים. החל כחרט בתעשיה הצבאית, תחרק בתנובה. היום הוא רכז קהילתי במועצת ושולים, חבר המועצה המקומית ויו"ר ועד השורים נכית הספר המקיף. אנב, גם למבאה ארבעה ילדים.

בי עיני הוא פוכן כיסוח, בעל־משרד (שוב, ארנעה ילדים, בת באוניכרסיטה, בן כנבעתי). בשנת 1952 נשלח לקיבוץ. שהה שם שלוש שנים וחזר לבעברה. בבוקר עברתי כשליח כאנד תעוב למחוי בעירוני א' בחל־אביב עד הגיום לבה"ל, פרתתי בנח"ל ואחר־כך בתותחנים. אחרי השורוד עברתי כבית התרושת "לנה מפעלי סריגה". היתי יושב ראש ועד העוברים, מוכיד הפועל במועצה השעלים ושבתיים אתריכך עכרתי קורס לסוכני

צור חיווצי הגיע מעירק לסקייה כשנת 1955 עם אוץ אוותו ואמו האלמנה. היום חי באמריקה, נקרא הצרי נראנס, נוסק ברולסירוים, ומגלגל מיליוני מברים זוכרים כיצר מכר על הכביש הראשי ליד המעכרה דליי תאנים וסברם. אורי, להבדיל מוברו, החלים להפסיק את לימודיו לאחר בית ספר לממי. הא ואחיון פתח מסגריה קטנה סמוך לצריף מנדיתה וייצרו ענלות אשפה. לאחר מספר שנים לברה המשפתה להתעורד ברמח"גן. במקום מיכלי ואשפה רכשו אולמי תעתות ברתוב המסגר. ב־1975 לש אורי ואשתו לאוהיב. כמסיבת עיתונאים שעוד שם לא מומן סיפר שכדעתו להקים את הבניין הנכוה : בעולם (121 קומות) בהשקעה של תמשימאות מיליון

יפה עקרי: "נדמה לי שאנשים שלא

הכישלון על מישהו אחר. מעולם לא

חשחי שנתנע ממני משהו בגלל המוצא

הצליחו בחייהם מנטים לעכול את

או שאני ילידת מעברה".

'נסר סבאח: "אז באמח היה פעוה ולא היתה עבודה. ניצלו את התמימות שלנו. אבל הכוונה בסר־הכל היתה טובה, היום, כמובן, לא היו מעזים לעשות זאת".

דולר. באילת הוא עומר לבנות מלון בן חמש־מאות חדרים בהשקעה צנועה של מאה וחמישים מיליון רולר. כביקור האחרון שלו כאור־יהודה, מעברת סקייה לשעכר, נתקבל כאורה כבוד. לכבוד יש מחיר: תרומה של מאות אלפי דולרים למוויאון שינציה את תולדות הקהילה היהודית בעיראק. המוזיאון, אגב, ייקרא "וארי גראנט".

אנחנו כנינו את עצמנו", אומר מנשה יצחקי, כאילו לרחוק כאלה חסרי ההבחנה.

"להורים היה מאור קשה," אומרת יפה עקרי, "הם כל הזמן ניזכרו בחיים ההם, בעיראק. הם שיתפו אותנו כבעיות אכל לא היתה נימת מרירות. תמיד כשהיה קצת רע – אמא היתה מספרת לנו על הפוגרום בבבגדד שארע כשנת 41'. לתינוקות שנולדו הין שמים צמיד עם פעמונים על הרגל. כאותו ארוע, סיפרה, חתכו לתינוק יהודי את הרגל והביאו אותה להורים, תוך כדי ניענוע. הטיפור הזה כא ללמד אותנו ער כמה אנחנו תופשיים בארץ. הבעיות והמצוקות היו המחיר לחופש הוה.

בדמה לי שאנשים שלא הצליחו בחייהם מנסים. לטפול את הבישלון על מישהו אתר. מעולם לא חשתי שנמנע ממני משהו בגלל המוצא או שאני ילידת מעברה. אין לי חלק במאבק הערתי. אני סולרת מהמפלגות העדתיות. סולדת. סולדת. במחזור שלנו אף אחר לא התדרדך לפשע. כולם המתדרו יפה. אז הכניסו לנו המון ציובות."

אם יש משהו שמאפיין את הערה העיראקית, זה. העקשנות. אם נסגרו דלתות, הם דאגו לעכור דרך החלון. כשהייתי שליח כמערכת ואמרתי שאני רוצה באור־יהורה יש סיכויים פחות טובים – זו שטות להיות עיתונאי, אני משער שאו צחקו עלי," אומר

במעברת סקייה על גילגוליה עברו כ־50 אלף עולים. פחות ממחציתם גרים באור־יהודה. את האוהלים החליפו שם בצריפים לפני כשלושים שנה. הצריפים האחרונים חוסלו לפני כעשרים שנה. בדור המעברות לא יחוור שונ," אומר יצחק חייק, יוה דור שכלה, ולא מהבחינה הפיזית. כולם התמזרו, כל אחד מצא את מקומו. אכל התקופה הזו נתנה לכולנו בסיס טוב לעמור באחגרים, להחגבר על מכשולים. מעין חישול לקראת הבאות. את התיכון סיימתי בגכעתיים. לאחר השחרור מהצבא הררכתי באור־יהודה והייתי

מנשה יצחקי: "אצלנו במעברה היה

שולחן אחד, עליו אמא בישלה ותפרה,

עליו עשינו שיעורים, וגם אכלנו. היום

הבן שלי רוצה שלושה שולחנות. אחד

לכתוב, אחד למחשב ואחד למדפסת".

רכז הנוער עד 1980. בשנת 1965 בתקופת לוי אשכול הוצאתי את הספרון "כל הכריחות והקריקטורות על אשכול". אחר־כך פירסמתי את הספרים "האשה שלנו במוסקכה" ו"המלחמה הבאה". סיימתי באוניכרסיטה לימודי חינוך והסטוריה, ועכשיו אני עובר על תואר שני בהסטוריה של עם ישראל. לפני שש שנים הקמתי את חברה הנותנת שירותי במה. בניתי עסק כעשר "אצבעותי

ל המעברה הוא אומר: "היום אולי קל להתעלם מהדברים השליליים שהיו נאותה תקופה, כמו התמותה הגרולה, שירותי הבריאות הלקויים, החולי, המוון הדל, מוג האוויר הקשה. אבל טראומה זה בשום אופן לא יצר. הציונות האפילה על כל הקשיים. אכי היה רופא בעיראק, גרנו שם בטירה ענקית עם משרתים וכל טוכ. ההכרלים כין הטירה למעברה היו עצומים, אכל כולנו היינו ערים לקשיים של המריגה שבדרך, זלכן המכט תמיד חיה חיובי, ואת המוטיווציה הואת ירשתי מהכית.

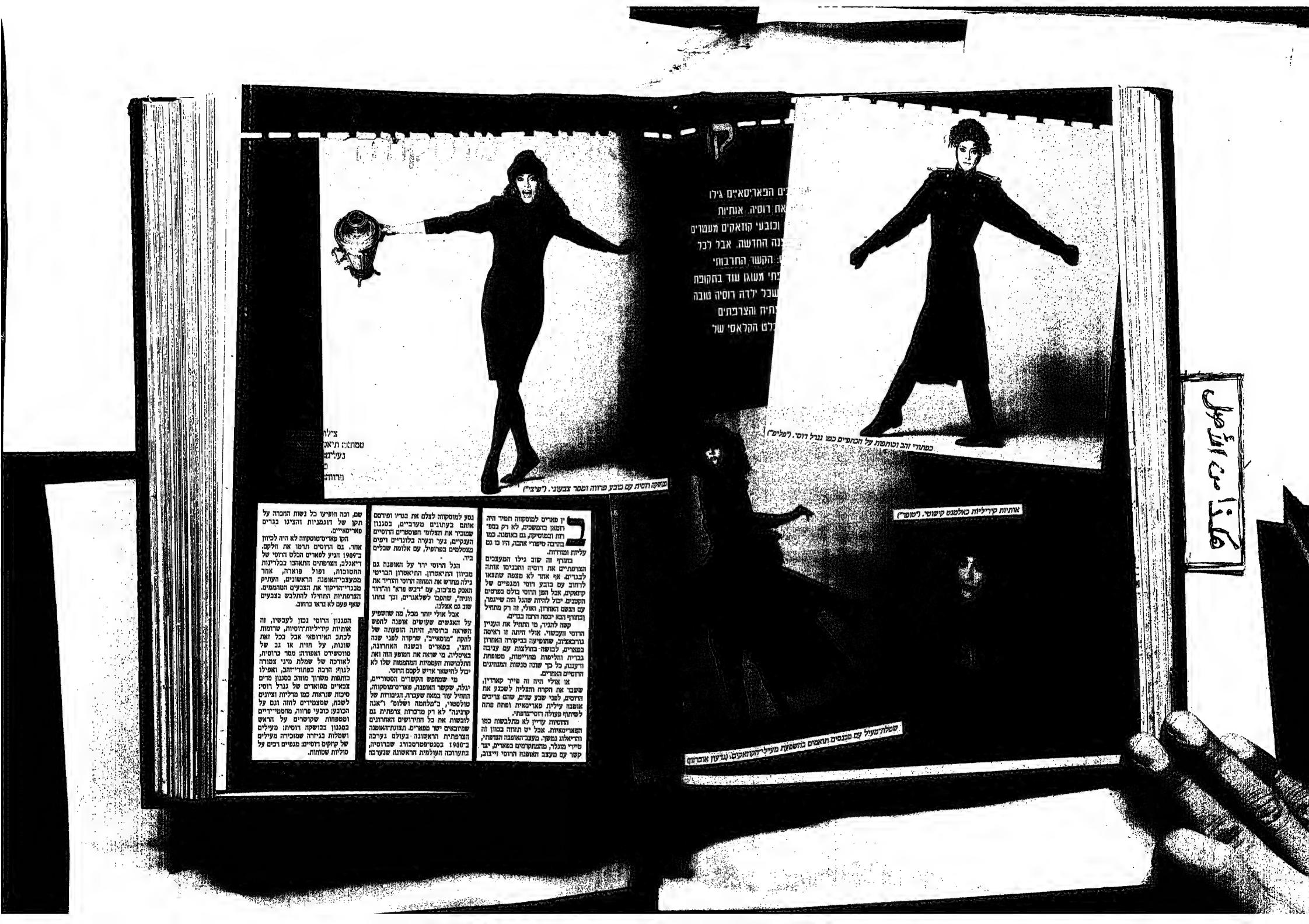
קשה לומר שלא היתה אז תחושה שהמרינה. צריכה לחת, אבל אנחנו לא חיכינו שזה ימומש. לא חיכינו בתור שהמדינה תכנה לנו בית. ההורים שלי, בעשר אצבעות, בנו את ביתם. לא חיכינו לעזרת אף אחד. היום, למרות שהתנאים האוכייקטיביים טוכים יותר, חסרים לנוער האתגרים שעמרו כפנינו. אנחנו חונכנו על ברכי תנועת הנוער, ועל אלו כרכיים מחונך הנוער היום? הדיסקוטקים, הטלוויזיה?

לומר שלנוער של היום, שנולר וגדל. גמורה. לא כל דבר צריך לחפש במוצא העדתי. כשרע לעם ישראל – רע גם לעדות המזרח. מספיק עם זה. אני נגד זה שיכרכו את כל המזרחיים יחר. הקוטביות היא תולרה של תקופה בעולם כולו. כל סיפוח שמרברים עליו הוא קיפוח מלאכותי. אם אני נכשל בטסט, סימן שנכשלתי כגלל שאני מזרחי. ואם אני מצליח – אין שום קיפוח. איזה אבסורר. האופי האישי, הרקע האישי, והאינטלגנציה של כל אחר ואחר הם הגורמים היחידים שמשפיעים על ההצלחה בעחיר".

ועור משפט, או מוטו, אם תרצו: "אלי אוחנה יטען שהוא מקופה ביחס לאבי כהן? אז כמי שכועטים בכדור ככה בועטים בחיים. אין הבדל."

37 ชเจยอเถ

ראובני אלעד; מעלה הגליל: סויה סאמי; נצרת עלית: טבדיאש דליה; קיבוץ מזרע: פלג מייק; ק.

שמעון; מושב מטע: זאגורי אלי; קראון: טיונה אבי וו

קבוקים – החטיפים המדליקים.

מוצקין: פולק מאיר; בית־שמש: אוחיון אסף; בית השיטה: שטאל נעם; עומר: לחב נור; נתיבות: נגר נתנאל; ערבה: אבישי שחר וארז; מושב בדולה: זינדון שי; מושב זנות: בוסקילה הדס; ק. שמונה: ביטון

מכתב מהכלא התורכי

אי פעם נחיי לא חשבתי שיגיע יום, ומה שכתבתי יגיע אל הכלא תוכי, השבוע, כאיחור מובן, קיבלתי מכתב משם, למערכת, ומהמערכת

און הווים, כלא איזמיר, תורכיה

מסתכת את -יום הכיפורים הזה", בשיפודים, ודאי לא חשבה שוחותין יתנלגלו כה רחוק וכה עמוק, תרתי משמע. והיום כשקיבלתי את הניתן מידי חבר נפלא מישראל שבא לטומכני, לא חשבתי שאקרא בו משהו שיכוון ישירות אלי. כל כך קולע.

מ, ומן, וכך גם כתבת: "יש ליהודים יום קדוש שבו הם הולכים לבית תמשונכל מקום כעולם, אפילו בערי הגולה... כבר מרחוק רואים סביב ספנשוטרים בשכת"צים..." וגם אני, כאזרח ישראלי המטייל בתורכיה מודשים (כולל אותה שבת שחורה) קבעתי כיוון לבית הכוסת הגדול של איצוו ניום קדוש זה. דווקא הרגישות הרבה, והרצון להוכיח לעצמי ואולי ם לקהילה היהודית, (ולקהילה הלא יהודית) כי לא יצליח המרצח לעצור מתו מלהתייחד עם עמנו ואלוהינו, דחפוני לבית הכנסת.

-משיכים, עוברים שורה של מחסומי משטרה, וחולפים על פני שורות פלערים חדי מבט הסוקרים את הנכנסים". כך כתבת, וכך בדיוק התרחשו הונים ושאלתו לזהותי, ועניתי כי ישראלי אני. ושוב אני נשאל ליהדותי, וקאחרי כמה מלים הנשלתות מפי, הלקוחות מתוך תפילת היום הקדוש, משתנונים ומתירים לי להכנס, ואני מקבל סידור וטולית, ומתחיל למלמל את המלים וחמשפשפים השזורים ושגורים בפי. ואז אני מבחין במהומה קשה המתרחשת בתוץ. וכאני יוצא החוצה מסתבר כי תרמילי שהשארתי נחוץ (במאמר התלמוד: לא יכנס אדם במקלו ובתרמילו לבית המדרש),

ונוק, וומצא בתוכו אולך קפיצי קטן, שאותו אני נושא עמי. ומסתבר כי אחד המתפללים שראני נכנס, נבהל, וביקש מהשוטרים לבדוק את תרמילי. מעשהו נבון ומוצדק, וכמו שכתבת על יום הכיפורים בגולה: "תודעה נטחנית אלף אלף אין מה לדבר". אבל כשמתחיל להתבדר העניין, ומסתבר לנאי נית הבנסת שאני במשלנו", מסתבר לשוטר כי אני דווקא טרוריסט. חני הקהילה היהודית מנסים לנונן עלי. אך לא מועילים ההסברים שאני ישאלי ישר ותמים, סטודנט לרפואה באמצע לימודיו. ובקיצור, אני מתולול הלאה, עמוק ומהר, וזה כבר היום ה־24 בו אני יושב בכלא התורכי ושד שמונה ימים יערך משפטי. שנת הלימודים כבר בעיצומה, והחודש

או, כן, דבר חשוב שצריך להוסיף. שני עורכי דין מינו לי מהקהילה, היקרים ביותר והטובים ביותר בעיר. ושמעתי שנערכה גם מגבית לצורך כך. ולא עוד, אלא שראש הקהילה היהודית בעיר, שכלל אינו מכירני דורש בשלומי לעיתים תכופות, וכל חברי הקהילה משתדלים למעני.

הקשר היהודי הקושר אותנו זה לזה חזק הוא באיזמיר, חזק כעבותות. אגב, נדמה לי שהמקום היחיד בעולם בו יושבים בחדר אחד לארוחת ערב עיראקי מול איראני, לבנוני מול ישראלי, אנגלי עם פקיסטני וגם מצרי אחד – הוא כאן. ובטוח אני כי זהו המקום היחיד בעולם בו פלשתיני מתרגם את החדשות לישראלי, ומסביר לו כי לאחר הפיגוע בעיר העתיקה בו נפגעו עשרות חיילים ואזרחים, תקף חיל האוויר בסיסים בלבנון, ולא מכניס אף נימה פוליטית בדבריו.

מק (מיכאל הלפרט)

משפטו של מק בערך ב־13.11, והוא יצא לחופשי וחזר לארץ. לא טוכ שכל כך מסוכן, מכל הכיוונים, ללכת לכית כנסת בעולם. לא טוב, אלא אם כן אתם מאלה שאומרים: יכול להיות יותר גרוע. כי אז, בטוח שיהיה.

מקררי הים התיכון

שלי כאן בכלא – גם כן.

אני מומום לי את השירה החדשה: "כל הסופר אולך כמקרר", וניגש למקרר במטכח הדירה השכורה שלי ברומא, פותח אותו, ולא חסר לי

משתו כאן לא כסדר. גודל מקרר באיטליה תא בערד במידת תנור בישול ישראלי. ואיטלקים אוכלים טוב, אל תתוכחו על זה, אבל הם לא חושבים אפילו לרגע להגירל את נפח

שמתרושת בכל פעם שמוריעים לנו שרמת

י גישו בופורמה כקבקית, אציע להגמר את המטבע לגורל המקררים, כמקום למד יושר דמונה זו שיטה פלה יותר למדידה,

יכל המופר אצלך כמקרד". שום איטלקי לא לום האשה הישראלית. חזרן שכל בעלה ראוי לה

בארץ, לעומת זאת, נפח המקרורים גדל וגדל משנה לשנה, עם העלייה ברמת־החיים

אמין שוו איננה שורה משיר לעגני, אלא תיאור

שתנשים, כשתגדל, לגאוות הוריה ומחנכיה. הנה כי כן, אין שום ספק, אחד משני העמים הוא פסיכי. נשאלת רק השאלה מי טועה, כדי שנרע איוה מקרר לכחור.

יש הרבה סימנים מוכהקים שהאיטלקים הם פסיכים לגמרי. ולמשל, הם לא מוכנים לדבר יותר לעולם עם אדם ששם יותר מטיפת חלב אחת כקפה שלו אחרי ארוחה).

אבל, גם אנחנו פסיכים כרבעי, ולא אתחיל למנות כאן את חסימנים המובהקים לכך. וכך נותרה החירה פתוחה. את רוצה מקפיא ענקי במקרר, או מקפיא נמדי במקררו בינתיים אני משתרל לא לספק לאיטלקים, בייחוד אוהרי ישראל, על גודל המקררים אצלנו. לא כל דבר

זרים צריכים לדעת. כייחוד יקשה עלי לסכיר להם את העוברה שהמקרר הענק החדש כא להחליף מקרר אריר שהוכנס למטבח לפני שלוש שנים, ועכשיו הוא קטן מדי, ווה כלי להוכיר את תיגבורת המקפיא הקולוסאלי שנרכש כשנה שעברה

er i Lander Adelle Sign

פינת השלולית וכתודה לברכה גרטינר מפ"ת)

פעם אחת היתה נסיכה כת 18. יום אחד שיחקה הנסיכה עם כדור הזהב שקיבלה ליום הולרתה ה־151⁄2 מאכיה (הם עשו יום הולרת כל חצי שנה, כיוון שהיה להם כסף מיותר).

"כמה כבר" חשבה הנסיכה. כששיחקה עם כדור הזהב "מזל שהחלטתי ללכת לקורט לפיתוח גוף".

אימצה הנסיכה את כל שריריה המשוחים בשמן ואת גופה החגור בכיקינימיני, והעימה את הכדור אל־על.

ואולם הנסיכה, שהקרישה שעות על גבי שעות לפיתוח הגוף, לא טרחה ללמוד מעט פיזיקה, ואולי גם כמה חוקים אחרים, כך קרה שכרור הזהב נפל חזרה היישר על צפרדע נחמר שעבר בסביבה, ומחץ אותו למוות.

מוסר השכל: נסיכה, לפני שאת מפתחת את השרירים שלך, כררי אם זה לא הורג נסיכים.

JKIST OKN

שגת חדר כמלון כניו־יורק, גם כמחיר שאינו מתקבל -על השכל" (כל הזכויות שמורות למר דולצין), היא משימה כמעט כלתי אפש־ רית. והחרר, כאשר הוא מושג סוף-סוף, מזכיר לך בגורלו את חררי השינה הקטנים - יצירת מתכנני הרירות בישראל.

המחירים כבתי־המלון במרכז מנהטן מגיעים לשמיים. בעל הטור הפופולארי, אנרי רוני, כותכ: גאני חולם שוכיתי במיליון דולר. מה אני עושה כהם? מבוכו על סופשבוע כמלון בניו־יורק..."

הפחר הזה, הגוכל בפאניקה אמיתית, מפני מחלת האיירס... הבארים ליחידים (Single Bars), שהיו פזורים לאורך השררה השנייה והיוו מקומות מיפגש לרווקים ורווקות ולכאלה שסתם רצו להרים מציאה – הְולכים ונסגרים זה אחר זה. כאשר את מבקשת לקנות שפתון – לא בא עוד בחשבון שתנסי תחילה את הגוון כעזרת שפתוני־מכחן, שפעם היו מוצעים לך על דוכן הקוסמטיקה. חלילה לך למשוח על שפתייך שפתון שמישהי אחרת משחה על שפתיה... וכשאת עומרת לנסות ווג עגילים אשר חשקת בהם – חלילה לך מלנסות אותם על תנוכי אונייך. הזבנית מיד מסכירה ומתנצלת: "אכל ובירתי, אני לא אומרת שיש לך חיידקים מאחורי האזניים, אבל אנחנו לא מורשים", ואת העגילים קונים עכשיו כמות שהם, עם אריזת שוצרים, רביו בשם .המוזיאון הצבעוני". גם שם עיסוק

ובעניין העגילים: ניו־יורק מוצפת עתה בתכשיטים זולים, נוצצים עם הרבה זכוכית, היקוי ליהלומים. מאז רבו מקרי השוד והגניכה בכית וברחוב, מעריקות נשים ללבוש חיקויים, ואין להם סוף. הם מוצעים ככתי כלכו יוקרתיים ועל מיררכות רחוב. המטומטות והעשירות ממשיכות ותמשכנה לקנות ככלומינגדייל, שם למשל, ראיתי סיכה דמויית יהלומים, מוצגת כאור הנכון, במחיר 168 רולך. אותה סיכה בריוק קניתי בצ'יינודטאון כ־12 רולר. פי 14. -

אכזבה נכונה לחובב תיאטרון המגיע לניו־יורק, כתקווה לראות הצגות משוכחות וחרשות. למה כבר -ניתן לצפות כאשר המחזמר המומלץ Me And My Girl ביותר הוא מיוסיקל מיובא מלונדון, גירסה מודרנית של לכלוכית אנגליה קוקנית, שכבר כלונדוו, כשנה שעכרה, הצטערתי על הכסף שהשקעתי בכרטים, ארבעת המחזות המוסיקליים, שכבר נכנסו לרפרטואר הקבוע של השנים האחרונות כברודוויי ו-קאטס", הכלוב העליזים".

שורת המקהלה" ו-רחוב 421, ממשיכים וימשיכו לרוץ בדרך של זימרה ריקור דקלום, בהווייה הבעייתית של לאחר שבדרך הטכע איכדו מרענונתם. נוסף אליהם, המחזה הישן־נושן "צ'אריטי

כהצגה ומצביע מיהו, לדעתו, הרוצח – מותירה אותנו

מבריק ומשחק מעולה, היוצר הזרהות מושלמת בין

בגיל הזהב ומעבר לו. מתיאות כפיים כאלה לא שמעתי

למחומר כים פמיניסטי בשם -עקרות בית זועמות".

אויבע עקרות בית מתוסכלות – כל אחת מייצגת פלח

אחר של האוכלוסיה – מחפשות במה להעסיק את

עצמן ולפרוק את תיסכוליהן, והן מסיימות בהקמת

תזמורת רוק, תוך שהן מאווררות רעיונות פמיניסטיים

עייפים למרי. האיש שאתי נע בקוצר רוות על מקומו.

הנה, ראי מה שהוא היה מוכן לעשות למענך בחופשה

• כתיאטרון של ג'וז'ף פאפ בווילאג',

בווילאג' נרחקות נשים, נשים, ועוד נשים ●

ארישים וצוננים ואפילו כעוסים.

היחס אל ההורה הקשיש, התלוי בנו.

מזה שנים רבות.

המתוקה" (-לילות כביריה", על הבר), השלאגר החדש המיוכא מלונרון -עלוכי החיים", שגם אותם, ברדיפתנו מוה שנים רכות אחר מיוסיקלס, כבר ראינו. והנה, קשה להאמין, אנו ניצכים בשערייך ברודוויי – וכמעט שאין לסיכום – כאשר שואלים אותנו את השאלה מה שימשוך אותנו להשקיע מאמץ וממון כהשגת כרטיסים. ואז, כמובן, אנחנו נכשלים כבחירת בארישות: שום רבר לכתוכ הכיתה.

• המלצה חמה ונלהכת על המחור־כתוך־מחזה - נו, טוב, אבל את "עלוכי החיים", ראינו מזמן. שנכחב בהסחמך על סיפור לא גמור של צ'ארלס דיקנס: "המיסתוריו של ארווין דרוד", או בקצרה, ררוור" מכיאה אותנו אל אחת ההצגות הכלתי מובנות במקום מתקבל־על־הרעת עולה כיום 37.5 דולאד. שרת בחיינו. ההתלהבותו של הקהל, שגם במשתתף"

הקומדיה בסושיאל סקיוריטי ביטוח לאומין. ● קומריה המטפלת כנושא שאין אדם יכול לברוח ממנו: שני זקנים אחרים והשחקן הלבן האל לינרן • והשחור אוסי דייוויס) מצליחים להרים ככרודווי את שמי לא רפפורט". מחזה נפלא, שילוב של טקסט חכם, הבמה לקהל. הצגח אחריהצהרים הגרושה באנשים

התיאוריה של ג'יימס רסטון מ-ניו־יורק טיימס

ווו רק ההתחלה", נאנחנים האמריקנים, מפונקי

הקהיליה השחורה כארה"ב, תוך הפגנת יכולת כפנט וירטואוזית של כישורי כמה, אלא שהמערכונים מתמשכים כמו מסטיק. קצת משעמם. מבנה השל מעניין: פיפטי־פיפטי, שחורים ולבנים. מעולם לא ראיתי כה הרכה שחורים באולם התיאטרוז.

הכלתי נמנעת עומה ראיתם בכרודווייר אנחנו משינם

ו-עלוכי החיים" ו-שמי לא רפפורט", ככר אמרוח צריך אדם להיות בררן גדול, כאשר כדטים לחיאטון

ואם שתיים מן ההצגות החמות בכרודווי (גרפפורט׳ ו-סושיאל סקיוריטי"), עוסקות כיום בבעיות הזיקנה גם היא מאכובת ואנמית – חרף האולם המלא בצחוקים. הרי שגם בכית הלכן מודקרת לפתע בעיית זקנותו, הנראית עתה מופלגת, של הנשיא רייגן. כשלונו ונמגומו במסיכת העתונאים בעניין מכירת הנשק לאיראן, וכל מה שאירע לאחר מכן, כולל סקרי דעח הקהל ומצב בריאותו – גרמו כך שחרף הופעתו ההוליוודית תתייחם אליו התקשורת וגם חלק גדול מן הציבור, כאל איש זקן, שהגיעה שעתו ללכת.

לגבי התנהנותו של הנשיא בעניין הנשק האיראני, היא: זוהי תגובה רגילה למדי של אנשים בגילו. הם פשוט שוכחים ואינם זוכרים. הם נכנסים לחרו ושוכחים מרוע הניעו אליו... הנשיא שוכח, ומרוע נטפלים לארם זקוז

רסטון כאילו מטיף מוסר לתקשורת ומביא הוות־דעת של רופא מומחה לבעיות זיקנה, המוסיף שמן על המדורה. האיש העומד בראש המעצמה העולמית אינו אלא, לפי רכים מאנשי התקשורת, אדם זקן הסוכל משיכחה. אבל מה שיסולה לקרוב משפחה ישיש – לא יסולח למי שקובע את עתיד העולם.

וכאותו עניין כאוב של מכירת הנשק לאיראן. והעברת חלק מן הכספים לקונטראס בניקארגואה. הפאכליק", מעלה חמישייה של שחקנים־כררנים. קולונל אוליכר (גאולי־) נורת', הגיצכ בפני חכרי וועדת החקירה בסנאט, בהבעה טראנית תמימה, ובסדם הוא אינו משיכ על השאלות וכגלל "התיקון התמישי בחוקה האמריקנית, המאפשר לו לשמור על פיו, לשתוק, ולא להפליל את עצמו, אמר ברמעות הנוקות משהו שנכנס לקלסיקה: "אני לא חושב שישנו ארם אחר באמריקה הרוצה לספר את סיפורו כמו שאני רוצה". איזו תמונה כלתי־נשכחת... האמריקנים עריין לא הוציאו פוסטר של אולי נורת', הגיבור־לא־גיבור לאומי שלהם, אכל איני מודאנת. הם יוציאו. התצלום שלו בפני הוועדה חוזר אחת לכמה שעות על המסך הקטן. מי נתן את התוראהז לאן הלך הכסףין מה קורה ומה יקרה עם הנשיא הקשיש שתפס פסקיומן בגלל כלוטת הערמונית שלוז

החיים הטובים, שמאו ווטרגייט, לא היתה להם צרה שכזו. ואילו אנחנו, למודי הצרות והשערוריות הלאומיות, כבר מתרגשים פחות. תתרגלו, אנחנו מנחמים אותם. לכל היותר, תריחו נשיא, והרי כבר

חנה כתבתי כאן 934 מלים, כלי להזכיר את שמו של יפת.

ואולי גם היתה זו אשמתה של גליה, שמעולם לא ראתה בעין יפה את הקשרים הפתוחים והישירים בין בעלה למזכירתו, ואולי גם חטרותיו המתעוררים של מניעות לאוזני יענקל'ה. "והרי אינני יכול פתאום ליצור מחיצה ביני לבינה", אמר לילה אחד לנליה. במזכירה טובה חייבת להיות החוש השישי שלך. היא לומרת לחשוב בראש שלך, וכדי שתוכל לנהוג כך

וגליה אמרה: בטח שהיא מספרת לו הכל. על מה מרכרים כני־זוג כמיטה אם לא על עניינים הנוגעים לעבורתם? הרי העבורה כמשרר משותפת לשניהם, וגם המיטה כך. כמו שבמשרד הם מדברים על המיטה, למה שבמיטה לא ידברו על המשרר?". ברבריה הבאים נעצה גליה את המסמר האחרון בארון אמונתו של אורי בשותפו. "אני – אם הייתי צריכה להחליט בין נאמנות לכוס וכין נאמנות למאהב שלי – הייתי בוחרת

אורי ושותפו נסעו לירושלים, להופיע . השני, ואנו, הנשים, משלמות את המחיר".

ויענקל'ה ששהו בירושלים גרו יחד ב"קינג דיוויך". לא ארוחת־ערב, כמה כוסיות שתו. אבל הם חורו משם למלון תומכים זה כזה, צוחקים, ישכו כלוכי, וראו שם שוריו המקצועיים המבריקים. ואילו את זוג בירה דבשו דוחף לפניו עגלה עם מתנות כד

אולי מראה הזוג הזה, אולי חיין, אולי הסכל הישר ואולי כולם יחר פעלו את פעולתם. השניים וינה כנו מומן השתחרה מאותה קינאה דשה שליוותה . כרתו ברית מחודשת כאשר חזרו לתל אביב הודיע אים לפני שנום כל אימה שמישהו נטל בערה שנרמה אורי לבליה בפשטות שלצערו הרב, היה עליה לפנות את חדר המוכירות:

Committee of the State of the Committee of the Committee

טובה, שביחסים ביניהם מעולם לא שורבבה שום נימה הרומות למיניות או רומנטיקה.

אורי עצמו. כך או כך, נוצר מצב מווור שבו יענקל'ה חשר שרליה בוגדת בו ומסגירה את סודותיו האינטימיים והמקצועיים ליד יריבו־טותפו אורי, ואילו אורי חשד כי השיחות הגלויות שלו עם המוכירה אתה חייב להיות איתה גלוי ער הסוף".

במאהב". •

החיים כמשרר נהפכו לכלתיינסכלים. המשולש של בוס, שותף ומזכירה הסתבך בפקעת של חוסר אימון. היתה תחושה שכל דבר שנאמר יכול להתפרש בכמה צורות. דליה אפילו חשה בצורך לשוחה על כך עם גליה, אשת הכוס: גאני יודעת שאנחנו מעולם לא היינו תברות", אמרה לה, "אבל עכשיו אני מרגישה שאני מאבדת את אמונו של אורי, ואיני רוצה לאכר זאת. זה לא רק עניין של מקום עבודה. אני אוהבת לעבור איתו. עברתי כמה וכמה כוסים עד שמצאתי

גליה נזכרה כדוגמה שחעלה בפניה אורי ערב לפנייכן: "את מכירה את המחשב שמשחק שח? הוא כל כר חכם, שאם אתה נתקל כצרה אתה יכול לפנות אליו ולשאול אותו איך להיחלץ מהמהלך המוטעה שעשית. ועל־אף שהוא בעצם משחק נגדך, הוא יתן לך את הפתרון הטוב ביותר, אבל עם דליה אני מרגיש כמי ששאל את המחשב איזה מהלך לעשות, המחשב נתן לו עצה, וכשהאיש ביצע את המהלך ונרפק, שמע את צחוקו הלועג של המחשב".

בבבית־המשפט העליון. באותו לילה סיפר המזכירה לגליה על התחושה של אשה שמאברת את שני הגברים החשוכים בחייה. "את אורי כבוס וידיר, ואת יענקל'ה כאהוב". יענקל'ה כבר לא מאניין לה, אמרה. הוא יורע על הקשרים הכנים שיש לי עם אורי, וכטוח שאני 'מוכרת' אותו. הוא מתקרד כלפי. ואני מרגישה שאני נקרעת כין שניהם, מאכרת את שניהם. את יודעת איך הם הגברים: כסוף הם מוצאים דרך אחר אל וגליה, כמין רישעות נשית קרה, לא כל־כך

הצטערה כאשר גילתה שהמוכירה אמנם צדקה. אורי גליה ולא המזכירה ידעו מה ארע שם כיניהם, על מה שוחתו באותו לילה, לאיזו מטעדה הלכו לאכול להעלם בחרר הכלולות.

הורוסקופ

טלה (21 במארט עד 19 באפריל) התפתחויות מאחורי הקלעים יעורו לקדם את האינטרסים הכספיים שלכם. אך דבר שיקרה במ־ קום רחוק עלול לגרום לכם דאגה. אתם נלהכים בקשר לפרוייקט חדש. ומשדרים על אותו גל כמו הסוכבים אתכם.

היחסים עם חברים טובים מאוד עכשיו, אך אתם עלולים להרגיש שמפריעים לכם בעניין הקשור בעסקים. כדאי לטפל ביישוב החשבונות הקיימים לפני שמנצלים אשראי נוסף.

בתחום הרומאנטיקה, זה הזמן לעצור ולחשוב בדיוק מה אתם מרגישים. התפתחויות חדשות בשטח הקאריירה יהיו מבטיחות, אך הימנעו מצעדים חמוזים.

סרטן (21 ביוני ער 22 ביולי) לאחדים צפויה השבוע אכזבה בעסקים, אך אין זה סוף העולם. הזמנה נחמדה לבילוי או לפגישה צפויה עכשיו. יש לכם הרבה מרץ, ותוכלו להק־ דיש זמן דב לפרוייקטים הקשורים בעבודה.

אריה (23 ביולי עד 22 באוגוסט) פגישה מתוקה־מרירה עשויה להתקיים השבוע עם מישהו מהעבר. בענייני הרכוש צפויות התפ־ תחויות חיוביות, וזה זמן טוב להשיג אפיקי אשר־

בתולה (23 באוגוסט ער 22 בספטמבר) ההתפתחויות בזירה הרומאנטית משמחות מאוד, אך אתם עלולים לתוש אכזבה בקשר ליחסים עם קרוב משפחה. הבית הוא מוקד הפעילות עכשיו, ועיסוקים גומניים ושכליים יעמדו על סדר חיום

מאזניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר).

עכשיה בגלל פגיעה שפגעו בכם בעבר: זה הזמו

ינטרואר

לשון מאזניים

ורי ניסה להסביר לגליה את ההרגשה הזו, הרגשה שיש איזה כות חזק המוליך ומטלטל אותר. קראתי פעם על הילת הצל – סביב כל צל יש הילה – שהתאוננה בפני הצל: פיוע אתה זו כל הומן? עומד, יושב, פונה ימינה ישמאלה. הצל ענה לה: מה אני אשם? אני בסך הכל צלו על מישהו, והמישהו הזה זז. הוא כנראה לא יודע לביטהו אחר כנויו גם אותו...".

המשהו שאורי התכוון אליו היה שותפו הצעיר לוטוד, יענקל'ה. ה.ל'ה" הכיל בתוכו את החום. התנה והירידות שרחש כלפיו אורי. יענקל'ה באמת זה נען מבריק. עו"ד ממולח. מאורי הוא למד את המיקות, את שיטת המארכים המשפטיים, את דרך קילת הערים. אורי היה לא רק מורו ורבו אלא גם ושתאב הוא עזר לו להתפתח וראה כו בכוכב עולה" נעלם ולשפטים.

גליה נהגה לבקר את מערכת היחסים החמה שתפתתה בין שני הגברים. לאחר מחשבה תפסה להא נעצם מקנאה, לא בירירות עצמה אלא במעין ומס למפומו העתידי של ניר, המטודנט למשפטים, הצטר יום אתר להיות שותפו של אבא. היה לה חשש לארי, נרוכו הנדיכה, יקפה את כנם.

הפריכה בין השותפים פרצה על רקע דרך שלתו של המשרד בעתיך. יענקל'ה תפס כי יום אחד יטים ניר את הלימורים וידחוק אותו ממקומו הנוכחי, במשר שניים" במשרד. גליה טענה כי מאותו רגע הוא יענקלית לטוות מערכת תככים מאחורי גבו של ארי. מה לעצמו קשרים עם לקוחות המשרד וטיפת אתם כדי שיום אתר, כדבריה, ביוכל לקחת עמו את החיקים הללו ולפתוח לעצמו משרר חדש. אותך ישאר רק עם החדרים, הספרייה וכמה תיקים עלוכים". אכל אורי האמין ביענקל'ה. גליה טענה שווהי

מונה של ארם עצל שאין לו הכוות להתמודר עם סבך של תכנים ותשרות. אבל לאורי היתה תחושה כנה שישללה הא בנו המשפטי", והרי כן לא יקום על ואו כאה פרשת דליה, מזכירת המשרד, וטרפה

או הקלפים ניחסי שני השותפים. רליה, רווקה בסוף פות ה20 לחייה, כיכרה את אורי על יושרו, אומץ עוקלית משום... אהבה. הרומן בין שניהם היה סור מוי משרר למרות ששניהם ניסו בתחילה להסוות שותו. שויי קיבל את מערכת היחסים הזו בחיוך של ההלוכי היתה יכולה להיות שלו.

אלא שהעוברה שיענקליה מצא עניין ברליה קצח הפוינה אתו. הוא עלמו לא ראה כה אשה, אלא

מכונה משוכללת ויעילה, פקידה מושלפת וידידה

תחזית לשבוע שבין 23.1 ל־29.1 דלי (20 בינואר עד 18 בפברואר)

ידידים וחברים חשובים לכם מאוד עכשיו, ואתם עלולים להרגיש שמישהו מהם מאכזב אחכם. הסיכויים להצלחה בתתום הקאריירה צריכים לדי חוף אתכם לכיוון של פעולה נמרצת.

דגים (19 בפברואר עד 20 במארס) יתכן שתצטערו השבוע על כיוון ההתפתחויות בתחום הקאריירה, אך מחכים לכם גם אופקים חדשים. העתיד נראה מבטיח.

שור (20 באפריל עד 20 במאי)

תאומים (21 במאי עד 20 ביוני)

ענייני הכספים ישתפרו, ויחיו לכם בימים אלח הזדמנויות חדשות להגדיל את תכנסתם. עם זאת, דאגה בתחום חלב עלולה להעיק עליכם. חודקקו למעט עבודה קשה ומשמעת עצמית כדי לחשיג הישגים נאים.

עקרב (23 באוקטובר עד 21 בנובמנר) אחדים עדיין מתאוששים השבוע ממשבר כספי או רגשי, אך יש הבטחה לחזדמנויות טובות בעי תיד. השופוט שלכם בענייני כספים טוב, וחמצאן דרכים לשפר את הכנסתכם.

קשת (22 בנובמבר עד 21 בדצמבר) מצב־הרוח אינו משופר ביותר עכשיו, למרות מסי פר מתפתחויות משמחות בתחום הביתי. הגאווה שלכם מונעת בעדכם מלגלות את רגשותיכם למישהו קרוב.

(22 בדצמבר עד 19 בינואר) בינואר) השבוע תקבלו הרבה הזמנות לאירועים חברתיים, אבל יכול להיות שאתם בלתי בטוחים בעצמכם לתתחיל לפנות את שרידי העבר ולקוות להתחלה חדשת

43 VIDEDIO

בעמוד זה מכחר מהידיעות בשבוע שבין 16.1.52 – 23.1.52 הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

הבריטים

כובשים את

איסמעיליה

מכוניות משוריינות ומנקים

בריטיים וכן מבוניות מלאות

צבא חחלר חבוקר לחדור לאי-

סמעילית. צנחנים ובריגדה שלי

מה של חיל רגלים בסיוע רכב משוריין עורכים חיפושים

פעולה זו באה בעקבות פקר-

דת של הגגרל ארסקין, מפקד

הצבא הבריטי כמצרים, שחלק

מהעיר יכבש באופן קבוע וכשאר

חלקי העיד יסיירו משמרות מון-

יינים כדי לשמור על שוי התח-

כורה הבריטיים וכן על החיים

של הנתינים הכריטיים כאיזוף.

מפגן הישגים

במקום מפגן

מפגן .הישגי המדינה", שיצא

מיסו ויעבור לירושלים ולצפון

הארץ, יעמור השנה במרכז חגי־

גות יום העצמאות, שיתחילו כ־

ככר התכנסה לישיבתה הראשונה

בראטוונו של מהגרס הקריה, ש.

ארזי. לפי התכנית, שהונשה

לועדה, לא יתקיים השנה מפגן

צכאי בירושלים. במפגן ההיש-

גים" יכלול דונמאות ותכניות

מהקשגי התעשיה, החקלאות, מיי

יונם ארמת על שפת

בניניק הספרד.

. note part 79 700

DOL 24 LEG MAN EGVI

מפעל זו בין

מל אנים בלפור ב, מל. פשב

ביב מנישים לבנייה בבוריים.

אובער ובינין

מקרה במשימה בשביע הפשיה מנדשים מרכנים לכנייה

30 באמריל.

מבית לבית.

השבוע לפני 35 שנה ובעונים הודינושים בבתי-קברות באיסונעיליה

ההריסה – לא בפקודת הרמטכ"ל

איקרית על יר הגבול נתעוררה כן־גוריון, כי התושכים שפונו חיום בכנסת עיי שלושה חברי בשעתם מן. הכפר, רכושם לא כנסת ערביים. ייםגע והם יקבלו אדמות וכתים סר הבטחון, כר ד. כן גוריון וכל רכוש אחר – אולם במקום הודיע, כי הריכת הבתים לא אחר במדינת ישראל.

נעשתה בפקורת הרמטכיל או מר בדנוריון הביע צערו על שר הבטחון, אם כי נעשתה על כך, שכעניין זה נשלחן אנרות גם די הצכא ועכשיו מתנהלת חקי-לעתונאי חוץ ולצירי מרינות טכהן נאמר, כאילו נוירסו שתי בטוען המרינה מחייב, שבמי בנסיות בכפר, בכפר הוה היתה קום זה, שהוא על הגבול, לא כנסיה אחת כלבר והיא לא נפגר יהיה הישוב שהיה ליים לפני קום | נה.

ארשבע אך עקרו משם לאחר

גנבי השטיחים רצו לצאת מהארץ

בל שמונת האנשים אלה שנמצאים כמעצר כמי שנעצרו אתמול כחברי הבנד שטרת חיפה התנוררו פעם ככי סיה נונכת משמיחים - רצו לען-זוב את הארין, אך לא היתה לדום מדינה אשר אליה יכלו לבי רות. גם בארצות אשר מהן כאו חששו, שהמשמרה תאמר אך תם בנלל עברם המלילי שהיה ירובו עודי בוציאן. כולם הגיעו כומן האחרון

רה בעניין זה.

אהונגריה וקציביה והם בנראח בעלי עכון במקצוע הפלילים מזה

הות לביצוע גניכות .בשעות

שהקרקע נעשתה בחמה" מתחת לרגליהם. הם הסתוכבו בעיר הנ-

בין לאשמונה יש גם שחר נשים ששיתפו בנראה פעולה יצוכי חסוואת שונים. רוב הנעצר רים שירחו בצחיל ושניים מחם מבוקשים בעריקים אחד קום שימש מעם נהג כאחת הגירויות בחל אכיב ונעור במכונית הבי-

גב ללא התעסקות, היו משתכרים ומשתוללים בערבים וגפל עליהם חשר של נניכות שקרו בעיר. חלק מקם ירוע למשטרה מוה שלוש שנים כאנשים המסחובכים במוערוני לולה ומבובדם כספים לרוב, מכלי שיהון להם מקורות

שנים רכות

אומרן ראשון של השלל שני 'תגלה ער עתה מגיע לבדי עשר רים אלף לורות – לסי חישוב של מחדים ממשלחיום. בין השאר ומצאו בשלל זה כלי חים מים:

מודיעים בשוחות על הולדת נשוליאון וכלי כסף מעלי

ווודיוו לבית בשר ותנהן מוס בנם בכורם

וורתי, מודל 1941, דמצה מניין למנות לכובי החמונות. דך מהוו תקוח עיין לפי הרבון 171227 מכונית מרמית # 1502 ,1948 ,14 T) 1300 לם פסם. כם פוקרות

שנדד שברולצ

סי"צ מוסרת מלונדון כי הצ

טית. הרכב המשוריין נמכר ללא

מכירת הנשק לישראל עוררה התרגשות באנגליה הערשות הברישית מבלינוח | מתוך עורפי הציור הבריטי והצי

יינות, כתקים ושירות תותחים משלה הכריטית נתנה רשיון למי לישראל שניקנו ברוכם כגרום" כור לישראל כמה סירות שופי דו קטנות וכלי רכב צבאיים 24 מכוניות משוריינות, 6

שונים. יריעה זו נממרה ע"י מי ניסטריון ההגנה אמש. הציוך טנקים וסירת תותחים ניקנו שהוא מעורפי הציוד של הצבא הבריטי נמכר לישראל ע"י הברח "חרות" דנה פרטית בהסכמת הממשלה הבדי

בתגובתה מרכז תנועת החרות מתכנם הערב בדי לקבוע בין

נמנעה היתר את חגובת התנועה וסיער תה בכנסת ליתחלטת הפנכצי ות" של ועדת הכנסת. תחלטו זו תירון כפעיף ראשון בפרך חיום של חבנפת ביום בי הבא יחושע ברייוסף, ,סערה בים', ומורה איז מורכבת משלושה באסרה על ירי הצנוורה. את חלקים, שהאחד מתם קובע את המחוח עמר לחציג התיאטרון הפסקת השתתפותו של מור הקאמרי, הצנזורה אמרה את בגין בישיבת הבנבת עד למגרת | המחזה בניכוק שהוא פונק בצכא

מבחינה פרלמנטרית תתבטא

ההתנגרות של סיעת הרות"

בפי שנמסר לנו מהוגיי הסיעה,

בהסתייבות לכל שלושת חלקי

החלטה. בסעיפים א' וב' תררוש

-חרות" להקים ועדת חקירה מרי

לכטל לגמרי את הסעיף על הו-

צאחו של מר בגין ולהוסיף לחי

חלטה נהבעת חוקרה לאלפי אורי

חי המדינה וכני ירושלים

שהפגינו ועמם ומאבם נגר כלי

1117717

כמכירה

בתים וחוידותו

בני 2 חורים (נוחיות

LINES LENGT

פנויים - לכניסון מידית

לטנטרית לכירור המאורעות

המחזה מספר על חיי הפלחים

סריקה גרולה

חבוקר בשעה 10 מריכה נדולה בשדי רוטשילד בתיא פרי לני לות סעולות בלתי ווקיות בכוד

משוק הופיעה המשטרה סמה בהלוו רכח במקום. רכים מתנוכי חים נימן להמלט לחצרות הסמר כות אולם הם נעצרו כעה כריתי תם. אחרים הוציאו מתיקים וכיסיתם מכתבים ותעורות וקרעו אוחם לנאים. כמה מכחבים שני שארו על הקרקע היו כתובים ערבית ואנגליות בניתב מתר. חשר טח היה מכוסה כקרעי מכתבים ותעודות. מספר רב של נאסקים

לפנים ו כם ניבי בי וול אביב, רוג לילובקים 15 4 CUI C. W.L. 6 IT L' 9100 הועלו על המכוניות והוכאו למי שטרה לחקירה למכיע נתביאה ורביבון היציק

מחוקרת חבה מפת דנכנע הסתדרות מסחרים הכדדיה. תיא

nierg "nonthe ret pen more chaire.

אבנר נשר

מנר! רום הדרומי נמכרו לאחרונה 29 מון 42 הדירות שבבנין. סוד ההצלחה: בנה ושרות מעולים.

מעל הרוומי שבין מגדלי רום גרות ונהנות ככר הים רוב רובן של 29 המשפחות שרכשו בחודשים השחנים את דירותיהן מאת בבונים ויוצרים תברה לקלנות' בעלת הבנין. דומה שהצלחה זו – בכל 10 יפים נמכרת דירה כפרוייקט תוך עליה ריאלית במתיו - נעלפה מעיני רכים וסוד ההצלחה נשאר נחלתם של לשתת התכרה. מנהליה ועובריה.

פד הבלחה" איננו סוד כעצם. כונים ויוצרים" משקת מוצר אשר הכיקוש לו הולך ועולה בשנים השתונות עם עליית רמת החיים בארץ ובעולם: מנוים נמסנדרט גכוה בכנין פאר הנמצא דקות ספורת מפרכוי הקניות, התרבות והבירור. יותר ויותר אושם אהבים ורוצים להיות .במרכז ההתרחשויות"

אמר חיים ציטרין, ממנהלי החכרה: "מגדל רום נתחמיו הוא הכנין היחיר בצפון תל־אביב (רח' פנקס שנת חד חיפה), שכו אתה משלב את כל היתרונות ששרם ברמה גבותה, בקניית דירה לכניסה מיידית תור השונה. למעשה, הלקוח יכול לקבל את המפתח פין עם חתימת החוזה. הוסף לכך את השורות שלו וכם לפחותינו ותבין את סיבת ההצלחה".

הדנר הראשון שתופס את עין המבקר בבנין, לאחר שער את הכניסה המטופחת הוא הלוכי המהודר, שיש ציסלקי על הריצפה ובקירות, תקרה דקורטיבית, ממיה הירופונית וויטראז' צבעוני ענק. המבקר שתקבל כאריבות כדלפס הקבלה ע"י שוער־שומר. השאל אותו ליעדו. רק לאחר שמתקבל אישור טלפוני פנעלי הדירה המבסר יכול לעלות.

השוערים חנחמרים שהפעלתם ממומנת בשנה האשונה על ידי חכ' בונים ויוצרים כחלק מהשרות הניתן לקוני הרירות, רוכם סטורנטים יוצאי יחירות סיביות, נמצאים בבנין 24 שעות ביממה ונוסכים גשתו רכ אצל הדיירים. באני יודעת" אומרת שרה לוי, את היירות בכנין, שאני יכולה לצאת מהבית ואף לנסוע לחדיל בלב שקט מבלי חשש לפריצה, שכן לאנשים כלתי רצויים פשוט לא יתירו לעלות". הלובי והשניה האריכה הם .תעורת הזהות" של הכנין והם ששים רושם עו על כל המבקרים ולא אחת התסעלו מנקרים מחו"ל והשון את הכניסה לבית והטיפול נוננסים לרמה הגכוהה ביותר המוכרת להם. כ-כונוס" שנים השמרים עין גם על מגרש החניה.

שרות בסמנדרט חדש

לפינוק" שלו זוכים הריירים לא מתחיל ולא לפתים פומצאות השוער. כצער כלתי שיגרתי קבעה לונים ווצרים" סטנדרש חרש כטיפול כלקוחות: נחדים וואשונים להמעלה נמצא כתוך הבנק משרד לשות ופועל בכל שעות היום וכו נמצאים ירון לויט י שול מהלקת שינוק ולקוחנת, ואשר מלכי, שניהל אי כניון הפרוייקל, דון ואשר מוכנים ברצון להקשיב

מי עומד מאדורי הבנין?

מישהו מכיר חברת בניה אשר כמאונה אין

התחייבויות אלא רק נכטימו "כונים ויוצרים" היא

חברה כזו. החברה נוסרה לפני כ־50 שנה על ידי

הקבלנים אוז'ל ציטרין ומנדלטבחג, כששני

האחרונים משמשים כמנהלים בחברוז גם כיום.

בונים ויוצרים" בנתה כתים רבים כצפון ת"א וכל

מי שחיפש או קנה רירה בצפון ת"א ער לאמצע

שנות ה-70 כוודאי מכיר את חחברה ומנהליה.

כמשך חשנים כנתה לה שם של חברה אמינה

שלעולם אינה מכזיבה את לקוחותיה. אומר חיים

ציטרין, כעל וותק של קרוב לשישים שנה בענף

הבניה: בהסיבה להצלחתנו רבת חשנים וליכולתנו

לחישרר אף בתקופות קשות בכלכלה, כמו תקושת

המיתון ולאחר מלחמת יום כיפור, היא שלעולם לא

התחייבנו על מה שלא היה לנו. כך למשל,

בפרוייקט הזה החלנו בשיווקו רק לאחר שהבנין

היה גמור ומוכן ולא מכרנו על הנייר. חראה ל

עור חברת בניה שלה גב כלכלי כה חוק שמאפשר

לה לא למכור על הניירו מאו ומתמיר התייחסנו

לעכודת חבניה כאל מעשה יצירה שעשינו באהכח

רבה ושהביא לנו סיפוק רב", מוסיף חיים ציטרין,

ומכאן השם שנתנן להברתנו ,כונים ויוצרים".

האם צפויה עליית מחירי הרירות בפרוייקסי

כרמה גבוהה בצפון מל־אכיב לעומת מיער

הקרקעות לכניה היא סיבה אחת. בנוסף, תוך שנה

שנתיים יהיו נתיבי איילון עורק הכניסה המרכזי.

לעיר, ורדך חיפה תחסך לרחוב משני כמו הרחובות

פנקס או וויצמן, ואן צקויה עלייה חלולה ביותר

של ערך הפירות בבנין, זו רק אחת הסיבות

שחמלצתו גם לילחי להכוש הירות במגדל

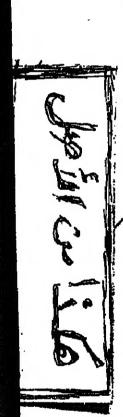
ללא ספק. הררישה הגוברת והולכת למגורים

לכל פנייה של הלקוחות המתגוררים בכנין ולעזור במהירות. בשרציתי להוסיף נקודת חשמל נכנסתי למשרד הלקוחות והענין טופל במהירות וביעילות",

אומר מר מִילא, מדיידי הבגין. אומר ירון לויט, משווק הפרוייקט: "הקו המנחה אותי כמשווק הפרוייקט הוא שהלקוחות המרוצים הם המוכרים הטובים ביותר וכשפת מעשה פירושו לא למכור תוך לחץ על הלקוח אלא להפך, להקשיב לרצונותיו, מאווייו ובעיותיו ולעשות כל מאמץ אמשרי כרי לפתור אותן. כל אלה שבאו איתי במגע מכירים היטב את הגישה הזו, שהוכיחה את עצמה מעל ומעבר". ומה כאשר לדירות עצמוז אין צורך להרגיש שאיכות הבניה היא מעולה, עם סיר כפול לכירור מירבי והגימור מושלם. ככל דירה חיבור חשמל תלת־פזי ומזגן אויך דירתי מפוצל לחימום וקרור להפעלה שקטה וכלתי תלויה כשכנים. תעלות מפורות את האויר הממוזג לכל חלקי הרירה – ממש כמו בכית מלון. מעקה מוזהב במרפסת משלים את התמונה.

בכנין גרים בעלי מקצועות חופשיים, אנשי עסקים ומנהלים בכירים. חלק גרול מהם תושכי צפון חל־אכיב שמצאו בכנין רמת דיור גבותה במיוחר יחר עם שמירת היתרונות של מגורים בצפון, ואחרים עברו מערים אחרות בגוש דן. מוסנה הכלכלי של "כונים ויוצרים" (ראה מסגרת) מאפשר לה לכרור בקפדנות ללא לחץ זמן, את הדיירים הנכונים לכתוכת הנכונה.

בונים ויוצרים" חברה למבלנות בעים מציעה למבורה בבנין הררומי דירות בנות 3.6, 4 ו־5 הודרים במדורים דוהו מדי98,000 ועד 100,000 לא כולל מ.ע.מ. משרה הסכרות פתות כמהל בים: חול בין תשעות 30.9-00.11 בים: חול בין תשעות 30.9-00.11 .453242 453241 444266 Tij - 1,--

הדרך היפה ביותר להגן על XYLADECOR 200

XYLAMON | I'M 7'D7

כל חקונה 2 גלונים צבע

מקבל שי – "גלנצר"

גלנצר תכשיר היוצר ברק

יציב ומיידי מגן על הרצפה ע"י שכבת חומר מיוחד

כל הקונה 2 קופטאות צבע של 1 ליטר יקבל

שי - ייטובהב

טובה תכשיר

שטיחים, ריפוד וריפוד למכוניות

צבע יסוד לכל שיטות הצביעה

"הולכים" עכשיו ביחד עם "גלנצר" ו"טובה".

קסילדקור וקסילמון מתוצרת BAYER הטובים בעולם להגגה על כל סוגי העץ ומיועדים לשימוש לארגזי רוח, קירות עץ בחוץ ובפנים הבית, תקרות עץ, חלונות, משקופים, דלתות, מדפים, רהיטי גן וכמובן בתים, וילות וקוטג'ים הבנויים מעץ.

צבעי קסילדקור במבחר של 10 גוונים צביעה טובה מתחילה תמיד עם מעניקים לעץ הגנה מושלמת מפני קסילמון – יטוד ! תולעים וריקבון, דוחים מים ורטיכות קסילדקור וקסילמון נבחנו ואושרו ע"י ומבליטים את יופי העץ. כמו כן חודר מכון התקנים לבניה בגרמניה הצבע עמוק לתוך העץ ואינו מתקלף ולכן ניתן בנקל לחדש את הצבע ללא צורך בקירצוף הצביעה הקודמת.

המבצע מוגכל הקסילמון הינו תכשיר יסוד לחיטון

לחשיג: כל בו שלום מחלקת בעשה זאת בעצמך", המשביר המרכזי, בנית, ברחבי הארץ.

סלפון: 940183-30,

MADECOR 20

המשביר לצרכן, היפרשוק של תנובה ובחמיות המובחרות לצבעים וחומרי הפצח ארצית:

נשר מברשות .03-825286 ,03-824057

כאן. ממש כאן, 4 ימים ו־4 כייניות ב־109 שיח

תוכל להעביר 4 ימים ו־4 לילות של תופשה מהנה שעליה חלמת

במלון הולידיי טבריה

עם מועדון לילה ושלל תוכניות מגוונות. בריכת שחייה מחוממת, מועדון בריאות, סאונה, ג'אקרוי, מתקנים רבים ואחרים. מטבח עשיר ומגוון בטעמים פיקוטיים. המחיר כולל דמי שירות, לא כולל מע"ם.

15:3.87 המבצע עד

לנכן אה"ל על ששי להתהבל המין הילינים הפריד למשרד הבשחון, לאחר שונשר בניקו בל העיפור מהרושות, לא וישפח מחיר התקשונו יום היום שכלפון (12 1981) לפני

עם רכב צמוד

שוב ניתן להשיג!

רב־המכר הגדול

